

Kronika obce

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

od roku
1945.

DÍL II. / A 1

Zpracováno v roce 2009 – 2010
Ukončení 31.5.2010

kronikář obce
Ing.František Záhora

starosta obce

Na úvod k tomuto dílu kroniky

Jelikož se kronika obce Černá po roce 1945 nevedla a začal jsem jí psát až v průběhu roku 1977, není zatím zdokumentováno období od konce války až prakticky do roku 1976. Staré německé kroniky jsem v té době neměl k dispozici, ty se zde objevily až po roce 1989. Proto jsem se zpočátku věnoval historii od vzniku naší obce, což bylo poměrně náročné vyhledávání po archivech, shánění dalšího materiálu a přitom má pracovní vytíženost jako agronoma byla poměrně značná. Dost práce pak bylo s psaním jednotlivých ročních zápisů. Dále byl i ten problém, že mnoho lidí se nechtělo k určitým obdobím vyjadřovat a od funkcionářů bylo možno získat jen jeden určitý názor, který byl v tehdejší době platný. Sám jsem zde byl až od roku 1971, takže například rok 1968 jsem zde nezažil a nemohl se k tomuto období vyjádřit. Stejně by ovšem bylo bývalo nutné napsat do kroniky ten „správný“ názor na rok 1968. A tak jsem se o tomto období v kronice ani náznakem nezmínil. Nyní však je potřeba vynechané období, a nejenom rok 1968, částečně zdokumentovat.

Nejprve je zde tedy podán jakýsi ucelenější pohled na období podle jednotlivých let a to od roku 1945 do roku 1975. Některé pasáže jsou již v předešlých dílech kroniky zapsány, jiné jsem zachytil z materiálů dřívějšího MNV a z vyprávění pamětníků. V oblasti výstavby v obci je plně použit materiál MNV z roku 1975.

V další části jsem pak seřadil materiál získaný v archivu v Českém Krumlově, který jsem získával převážně fotografováním a poté přepisováním do počítače. V tomto díle jsem materiál seřadil podle kategorií, které tvoří – MNV – JZD a Školy v jednotlivých obcích. Zvláštní část pak tvoří Kronika obce Dolní Vltavice, sepsaná tehdejším ředitelem vltavické školy a rovněž i předsedou MNV Františkem Nejedlým.

Černá na Šumavě před napuštěním Lipenské přehrady

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

obec celkem

Zdokumentování období po skončení II. světové války.

Charakteristika obce:

Tak jako celé pohraničí Čech a Moravy, tak i území naší dnešní obce bylo v roce 1938, na základě mnichovského diktátu přičleněno k Německu a bylo spravováno v rámci tzv. župy Oberdonau z Lince. V rámci mnichovské dohody museli občané české národnosti opustit toto území, pokud neoptovali pro německou státní příslušnost.

Původně byla obec zemědělského zaměření s významnými prvky průmyslové výroby, jako byly výroba piva, těžba tuhy, rašeliny a práce v lese. Během války přišli do naší obce občané z Polska, později i Ukrajinci a i jiné národnosti, kteří doplnili chybějící pracovní síly.

V roce 1945 procházel územím naší obce transport vězňů různé národnosti, který směřoval do prostoru obce Aigen v Rakousku. Kde skončila jeho cesta, není známo. Mrtvé, kteří nevydrželi namáhavost tohoto transportu, umučené a zastřelené, pochovali ve společném hřbitově v Horní Plané, kde jim každoročně v předvečer 9.května a 7.listopadu vzdávají občané okolních obcí svou úctu.

Osvobození:

Území naší obce bylo osvobozeno dne 6.května 1945 americkou armádou, která postupovala přes území obce směrem na Český Krumlov ze třech stran: od Frymburku, Dolní Vltavice a od Horní Plané. V obci došlo k palebnému střetu, při němž byly poškozeny některé budovy, např. čp. 29, 59, 21 a poškozena byla východní část kostela. Po krátké přestřelce se jednotka německé domobrany vzdala. Na okraji obce směrem na Mokrou a Hůrku byl sklad válečného materiálu – motorových vozidel, děl, různých druhů jiných zbraní a munice, za domem čp.1 bylo umístěno 6 tanků. Pozůstatky po tomto skladu se nalézají i v dnešní době při různých zemních pracích.

Na okraji obce byl v roce 1938/ 39 zřízen tábor RAD – tj. říšské pracovní služby, jejíž příslušníci pracovali při těžbě rašeliny. Později byl v tomto táboře lazaret a rekonvalescenční středisko. V roce 1945 bylo v obvodu obce i mnoho utečenců německé národnosti z východních území, kteří odtud utíkali pod vlivem fašistické propagandy a pod hrozbou likvidace a zde očekávali pomoc od americké armády. Byly zde i zbytky vojenských jednotek německé branné moci a různých nacistických orgánů.

Příchodem americké armády na toto území neskončila vláda německých úřadů, státní moc nepřešla do pravomoci československých úřadů a ani příchod československé armády, bezpečnosti a finanční stráže, neznamenal začátek československé vlády nad tímto územím. Veškerou výkonnou moc měl stále americký velitel a československé úřady ho musely o své činnosti podrobně informovat. Strážní službu vykonávali příslušníci bezpečnosti, finanční stráže a armády vždy společně s vojáky americké armády. Jednotky americké armády byly umístěny v objektu školy, budově pozdějšího ředitelství Státních statků a jinde. Vojáci americké armády odešli z obce koncem roku 1945 a uvolnili prostory pro potřebu obce.

Odsun německých občanů:

V oblasti Pošumaví až do konce 2.světové války byli občané německé národnosti. Mimo antifašisty byli postupně z pohraničního území vystěhováni na území Německa a Rakouska. První odsun byl proveden již v roce 1945 a probíhal do roku 1947.

František Novotný, roč. 1919, pamětník a přímý aktér odsunu německých občanů z Muckova vzpomíná:

„Němci tušili, že budou odsunuti, ale kdy to bude, to nikdo nevěděl. Ještě večer před odsunem nebylo ani potuchy, ráno však přišel rozkaz, komisař oznámil, že do večera musí být všichni pryč.

Odváželi jsme je do Krumlova nahoru na nádraží, sám jsem se dvakrát točil s koňmi a se žebříňákem. V Krumlově museli nastoupit do řady a bylo jim nařízeno, že si s sebou mohou vzít jen to nejnnutnější a to co je jim nejmilejší a to ve váze 25 anebo 30 kg, to už si přesně nepamatuji. Ostatní věci nad tuto hranici museli odevzdat do skladu. V tom okamžiku nastal velký zmatek, všichni se vrhli na žebříňák a snažili se z té spousty věcí vybrat to pro ně nejdražší. Je třeba říci, že měli velké množství zlata a stříbra.

Samozřejmě, že se Němci s sebou snažili vzít co nejvíce věcí, spousty jídla a různé cennosti. Mnoho toho si však stačili různě poschovávat v domnění, že se pro to brzy vrátí. Mnoho věcí si tedy poschovávali do různých jednoduchých, ale mnohdy důmyslných skrýší. Když jsme sem přišli, tak jsme pak po odsunu na mnohé úkryty narazili. Bylo zde nalezeno poměrně mnoho zbraní, munice, chomouty, brány, dokonce motocykl. V konvích bylo ukryto zrnkové kafe, mouka, sádlo, zapečené maso. Většinou to bývalo ukryto někde pod křížkem, pod osamělým stromem nebo v opuštěných tuhových dolech. Na některých místech zakopané věci měly označení např. přibitým řetízkem, kde potom podle toho na kterou stranu stromu byl přibit a podle toho, kolik měl článků, bylo možno určit i místo i vzdálenost úkrytů. Na mnohé skrýše jsme narazili na Jamách, Hubenově, Langovině, Kramolíně, Kozáku, Vyžbohách, Slavkovicích a jinde.

Po odsunu zbyl po barácích veškerý dobytek, drůbež, prasata, koně, ovce. Protože nebyl nikdo, kdo by to krmil a ani nebylo čím, odvázáli jsme všechno zvířectvo od žlabu a všechno jsme vypustili ven do volné přírody a stavení jsme uzamkli. Celkové stádo čítající kolem 150 kusů se volně páslo až do příchodu prvních marzίκů. Pak se postupně začalo stahovat ke vsi“.

Noví dosídlenci:

V druhé polovině roku 1945 přicházejí do obce první osídlenci a to z oblasti kolem Hluboké nad Vltavou a z okresu Havlíčkův Brod. Celkem přišlo v letech 1945/1946 do Černé 17 rodin, do Bližné 9 rodin, do Mokré 7 rodin, do Pláničky 5 rodin, do Dolní Vltavice 19 rodin a do Muckova 6 rodin. Základní osídlení obce bylo dokončeno v roce 1947. v letech 1946/ 1948 přicházejí do obvodu obce další dosídlenci slovenské národnosti z Rumunska, kam jejich prarodiče odešli v době Rakouska – Uherska. Mezi dosídlenci byli dále i příslušníci 1. čsl. armádního sboru v SSSR, tzv. volynští Češi.

Většina občanů, kteří přicházeli do této oblasti, přicházeli jako poctiví hospodáři a pečovali o svěřený majetek. Našli se však i takoví, kteří sledovali jenom rychlé obohacení, těch však bylo malé procento.

V obci byl otevřen obchod – prodejna smíšeného zboží s českým majitelem, dále zde byla dvě pohostinství, pekařství, jehož majitelem byl občan Papoušek, obuvnictví s majitelem občanem Práškem a kolářství občana Pokorného.

Zaznamenávám vzpomínku Josefa Machky z roku 1977.

Do obce se přistěhovalo 17 českých rodin, většinou šlo o rodinné skupiny, zejména od Jihlavy, Humpolce a Hluboké. Pak byli do JZD nasazeni Slováci a reemigrovaní Rumuni. Spousta lidí v té době migrovalo, domnívali se, že ukořistí majetek, vydělají peníze a zmizí, což také činili a mnohým se to povedlo.

Základem stability byli občané bydlící v obci dosud. Jednotlivé osídlenecké skupiny se vyznačovaly i charakteristickým oděvem, zvláštností stravy a podobně. Reemigrovaní Rumuni byli většinou oblečení podle tzv. ruského vzoru, tj. brigadýrku, přepásanou košili a vysoké boty. Ženy nosily zčásti i kroj, sukně hodně květované s bílou krajkovou zástěrou, bílé

punčochy a vysoké šňěrovací boty. Kroj se však většinou nosil jako sváteční oděv. Postupně už nebylo možno některé doplňky dokoupit a tak byl kroj odložen. Starší lidé by rádi kroj nosili i dodnes, důkazem je, že si nechávají posílat ze Slovenska od příbuzných květované šátky.

Zdejší strava před naším osídlením byla složena většinou z masa skopového, neboť zde byl dostatek ovcí, pekli se žitný chléb, základ tvořily brambory a především zelí bylo u Němců typické. Žitný chléb se pekli téměř v každém stavení, dále se pekly mazance, jidáše, vánočky, macesy a mrkvance.

Základem jídelníčku osídlenců byly ve všední den bramborové knedlíky s oškvarky a zelím, pekly se placky na plotně a dělala se šuska. Jako sváteční jídlo se dělalo většinou vepřové s knedlíkem a zelím a jako jídlo obřadní byla husa s bosáky, nazývané též vrzáky nebo klouzáky a samozřejmě se zelím.

Přesídlenci se museli většinou přizpůsobit našim poměrům, protože i kdyby chtěli vařit jídla na která byli zvyklí, tak nemohli, protože u nás nerostlo to, co v Rumunsku / např. fazole/. Pokoušeli se vypěstovat si zeleninu, které se zde daří a tím zpestřit jídelníček. Nejobvyklejší úprava pokrmů bylo vaření.

Celkově o historii až do současné doby /1975/:

Všechny obce tvořící dnes současnou Černou v Pošumaví, byly zemědělského zaměření. Jednalo se o maloročníky a střední rolníky. většina se však vedle zemědělství zabývala i jinou činností, jako povoznictvím, řemeslnou prací a podobně. V obcích nescházeli řemeslníci jako kováři, koláři, truhláři, krejčí, švadleny, obuvníci a další. Téměř v každé obci byla hospoda a obchod.

Část občanů pracovala v pivovaře, v dolech při těžbě tuhy, na rašeliništi při dobývání rašeliny. Někteří jezdili za prací do okolí / v Hůrce do truhlárny Delta, v Bližší Lhotě Inárna/ nebo pracovali v lese při těžbě dřeva a výsadbě stromků.

Poštovní úřad byl v Černé v Pošumaví a v Dolní Vltavici. Poštu dovážel z nádraží v Hůrce občan Josef Zaškoda z čp.8. Spojení s okresním městem a okolím bylo zajišťováno vlakem z nádraží v Hůrce, kam dojížděl soukromý autobus z Frymburku přes Černou až do Horní Plané.

Dovoz potravin, piva apod. si zajišťovali sami soukromí obchodníci buď koňskými potahy nebo nákladními auty pocházejícími většinou po německé armádě.

Stanice bezpečnosti byla v Černé v Pošumaví a Dolní Vltavici a stanoviště finanční stráže bylo na celním úřadě v Kyselově.

Výuka na české škole byla obnovena 1. září 1945, kdy bylo do české jednotřídky zapsáno 17 žáků. S příchodem nových rodin bylo nutno řešit otevření dalších tříd a po odchodu americké armády byla škola přestěhována do prostorů dnešní základní školy.

V podzimním období 1945/46, kdy bylo v obci již více českých a slovenských rodin, byla jmenována místní správní komise, která plnila do voleb v roce 1946 úlohu MNV. V naší obci to byla MSK v čele s občanem Jánou, dále v ní byli občané Fikar Jan, Novotný Karel, Švamberg František, Bláha Josef, Vácha Jan a Kozák Josef. Úkolem MSK bylo především zajistit odsun Němců, dosídlení obce a připravit řádné volby do zastupitelských orgánů. Občané v čele MSK byli tzv. komisaři, na Muckově to byl občan Štolfa, na Plániče občan Olšák, na Dolní Vltavici občan Václav Beran. Kdo vykonával funkci komisaře na Mokré a na Bližné není známo.

V roce 1945 byl v Černé ustaven dobrovolný požární sbor, jehož velitelem byl občan Rosický a předsedou občan Novotný.

V témže roce vznikly v obci i dvě politické strany a to Komunistická strana Československa, předsedou byl občan Karel Novotný a Československá strana lidová, jejímž předsedou byl občan Josef Kozák.

R o k 1 9 4 5

Na základě přidělové listiny Národního památkového fondu při Ministerstvu zemědělství dostali dosídlenci přiděleny jednotlivé usedlosti takto: / podle autentické přidělové listiny, kterou mi zapůjčil Karel Strnad /

Rok dosídlení	Jméno a příjmení	Číslo popisné	Ha přiděl
1945	Rosický Antonín a Jiřina	22	15,8478
"	Rosický Jan a Božena	17	15,1045
"	Vácha Jan a Emílie	23	8,4366
"	Novák Antonín a Julie	3	11,8352
"	Vácha Rudolf a Anna	20	17,2220
"	Papáček B. a Růžena	59	0,3109
1946	Čapek Vojtěch a Marie	55	4,2855
"	Gregarová Marie	13	4,1105
"	Gregar Oldřich a Jana	12	6,3692
"	Hovorka Josef a Marie	64	2,8482
"	Macháček Josef a Kristína	45	2,8344
"	Machka Josef	5	15,8210
"	Rizák Jan	18	14,5438
"	Strnad Jan a Františka	10	15,9380
"	Záškoda Josef a Emilie	8	13,5889
"	Küblbek Ludvík	1	15,1404
"	Pávek František a Marie	6	7,7532
"	Vácha Jan	24	13,1869
"	Tomandl Josef a Ludmila	29	13,9689
"	Vácha Petr a Anna	25	13,5335
"	Vrána Jan	19	16,2304
"	Kvasnička František a Marie	60	0,7205
"	Med Stanislav a Božena	33	3,0226
"	Novotný Jan a Anna	53	0,1451
"	Pokorný Josef a Marie	43	3,6123
"	Rozboud Josef a Marie	48	5,8700
"	Švamperk František a Božena	50	0,7819
1947	Bláha Oldřich	21	18,9263
"	Fikar Josef	15	19,9920
"	Černá Markéta	34	3,1622
1948	Fusek Ladislav a Anna	38	5,3175
1949	Milner Jiří	42	6,2675
"	Mareš Jaroslav a Milada		0,8378

R o k 1 9 4 6

Byl dokončen odsun německých občanů a ke konci špelo i osidlování obce.

V roce 1946 byla v obci založena třetí politická strana a to Československá sociálně demokratická strana. Jejím předsedou se stal občan Bouchal, příslušník bezpečnosti. Podobná situace se vytvářela i v ostatních obcích.

V roce 1946 proběhly první volby do zastupitelských orgánů. Jako nejsilnější politická strana vyšla KSČ, která získala nejvíce hlasů voličů. Na základě voleb byly pak vytvořeny Místní národní výbory / MNV/ a to v Černé v Pošumaví, kde se předsedou stal občan Jan Fikar a na Bližné byl předsedou občan Václav Růžička st. MNV byla vytvořena i v Mokré, Muckově, Dolní Vltavici a Pláničce, ale jména představitelů nejsou známa. Období po volbách až do roku 1948 bylo obdobím tvrdých zkoušek, kdy šlo o to, kdo dokáže získat podporu pro svou politiku a své cíle. Nejvíce se to podařilo KSČ a tak přesvědčivé únorové vítězství pracujícího lidu změnilo významně poměry v celé vlasti, ale i v malé obci Černá v Pošumaví.

Ve všech obcích začaly vznikat Akční výbory Národní fronty, které prověřovaly spolehlivost členů MNV, organizací NF a tyto orgány a organizace očistily od reakčních živlů a zabezpečovaly nastoupenou cestu k výstavbě socialistické společnosti.

Místní akční výbor byl ustaven pouze v Černé v Pošumaví, v ostatních obcích nebyl. Předsedou akčního výboru NF byl občan Josef Macháček.

3. února 1946 se narodilo první dítě v české rodině a to Marie Šimanová, dcera poštovního zaměstnance.

K 1. září bylo do obecné školy v Černé v Pošumaví zapsáno celkem 43 dětí, mimo osad Bližná, Dolní Vltavice, Plánička, Muckov a Mokrá, kde byly samostatné školy.

O jejich působnosti svědčí následující razítka:

Rok 1948

V Černé v Pošumaví vznikla pod vedením KSČ jednotka Lidových milicí / LM/, která měla 16 členů. Hlavním úkolem jednotky bylo zabezpečit ochranu důležitých objektů v okolí, jako mostů přes Vltavu, objektů závodů, skladu hospodářského družstva v Hůrce, nádraží a jiné objekty. Jednotka úzce spolupracovala s pohraničním útvarem SNB při ochraně státní hranice. Do této pomoci se zapojila většina občanů obce v čele s Františkem Švambergem.

Byl ustaven Místní akční výbor NF a sloučila se Sociálně demokratická strana s KSČ.

V tomto roce proběhly volby do MNV.

Po Únoru 1948 odešly z obcí některé rodiny, které nezvládly náročnou práci v zemědělství anebo ze strachu, že může dojít k zákeřnému konfliktu. V té době se začaly množit přechody přes státní hranici na západ, což často vyvolávalo přestřelky.

Strojně traktorová stanice.

V roce 1948 byla v Černé v Pošumaví zřízena Strojně traktorová stanice /STS/, která sídlila na Mokré. Pomáhala při sklizni sena, obilí a lnu a zajišťovala kompletní obdělávání půdy „Národního pozemkového fondu“ v Bližší Lhotě, Hodňově, Dolní Vltavici a v části Černé a Hůrce. V zimním období pomáhali traktoristé při přibližování dřeva.

Mechanizační vybavení v roce 1949 bylo následující:

1 ks	-	traktor Zetor 15
8 ks	-	traktor Zetor 25
14 ks	-	traktor Škoda 30
12 ks	-	vlečné vozy
28 ks	-	pluhy 3 – 5 ti radličné
6 ks	-	secí stroje
6 ks	-	nesené lišty na traktor Škoda
3 ks	-	nesené lišty na traktor Zetor
6 souprav	-	hřebových bran
4 ks	-	diskové brány
3 ks	-	smyky
5 ks	-	samovazy 7 snop
12 ks	-	samovazy 6 snop
5 ks	-	mlátičky do 32 snop
1 ks	-	pluh diskový
2 ks	-	lis na slámu stacionární bez vázání.

V roce 1950 však dochází ke zrušení STS a zřizuje se nová V Českém Krumlově.

R o k 1 9 4 9

Kolektivizace zemědělství:

V roce 1949 se konal IX. sjezd KSČ, který vytýčil novou generální linii – výstavbu socialistické společnosti v naší vlasti. Součástí této linie byla i kolektivizace zemědělství a tak od roku 1949 / 50 začala postupně v našich obcích vznikat Jednotná zemědělská družstva I. – III. typu. Bylo to období těžké a náročné pro dosídlence, kterým byla předána půda k obhospodařování a po krátké době se jí měly opět vzdát.

V Bližné, kde vzniklo JZD v roce 1950 a to hned II. typu, byl předsedou zvolen Václav Růžička ml. Ovšem po jednorozční existenci toto JZD zaniklo. Část členů přešla k Československým státním statkům v Dolní Vltavici, šest rodin hospodařilo jako soukromníci až do roku 1956, kdy se připojili k ČSSS.

V Muckově vzniklo JZD rovněž v roce 1949. Předsedou byl občan Lang, agronomem Štefan Řezníček a zootechnikem František Novotný. Družstvo si však nevedlo dobře, mnoho společného majetku bylo ukradeno, funkcionáři odsouzeni. V roce 1951 se stal předsedou JZD občan Máhr, zdálo se, že situace se zlepšuje, v roce 1953 však JZD zaniklo a převzal je Státní statek. Prvním správcem se stal Wuršl. **Pamětník František Novotný takto vzpomíná:**

„V roce 1949 vzniklo v Muckově Jednotné zemědělské družstvo / JZD /. Při zakládání se nám moc do družstva nechtělo, vždyť jsme se pomalu začínali stavět na nohy a tak vznikalo plno hádek a svárů. Dost jsem se narozčiloval, ale nakonec jsem musel uznat, že už na to sám nestačím. Žena už mi odešla a já měl na starosti 3 koně, 8 krav, 2 prasnice, 8 velkých prasat a spoustu drůbeže. A tak se nakonec JZD založilo a ozimy jsme již seli společně. Strojní traktorová stanice z Mokré nám však dost pomohla. Přesto nám to moc nešlo, byli jsme zvyklí na svoje, každý zde byl z jiného koutu republiky a najednou máme dělat dohromady. A tak se

to všelijak šidilo, kradlo se, jen aby měl každý co nejvíce pro sebe. Založili jsme společnou drůbežárnu, každý musel dát ze svého 5 slepic, ale slepice postupně mizely, vejce mizela, krmení mizelo, vagon kukuřice určený pro prasečák rovněž zmizel. Prostě nebylo to k tomu.

Předsedu družstva zde dělal Lang, agronoma Štefan Řezníček a já jsem dělal zootechnika. Vydrželo to jen dva roky a pak nutně muselo dojít ke krachu. Nastalo vyšetřování a nakonec došlo k trestním sankcím. Lang a Řezníček byli zavřeni a potom vystěhováni na Olšov. Já jsem dostal podmínku. V práci jsme však museli pokračovat, předsedu JZD dělal Mára a zdálo se, že se situace začíná zlepšovat. Dokonce jsme postupně dobírali i poměrně slušné peníze.

Na podzim roku 1953 přijel na Muckov jakýsi Wuršl ze statku a povídá: „ Tak hošánkové, přišli jsme vás převzít, JZD končí, bude tady statek“. Byli jsme náležitě rozčileni, teď, když se konečně začíná práce dařit, tak se máme znovu rozejít? Nikomu se nechtělo, ale zase se nedalo nic dělat, statek nás převzal a Wuršl se zde stal prvním správcem.

Během celého trvání statku až do příchodu Františka Kokrdy se na Muckově vystřídalo 22 správců. Někteří tomu ale vůbec nerozuměli, např. nějaký Kuruc, který hned vyhrožoval ministerstvem a přitom sám chodil po lidech, kde by co dobrého snědl, mnoho věcí nasliboval a nic nesplnil. Toho zde lidé rádi neměli. Pak třeba Jirka Blažek za ředitelování Burdy, to byl člověk, který měl moc rád koně, vychloubal se tím, jak dokonale jim rozumí a pak jednou hnal hřebnou kobyliku ustájenou u starých Pekárků do Černé a zpět. Přijel s ní, byla celá pod pěnou, no a ráno se narodilo hříbě.

Dále zde byli správci Štěpányi, Zajac, Stronček a další. Později zde dělal správce i Josef Janutka, dělal jsem mu mechanizátora, ten zase hodně dělal do doktořiny, však jí také studoval, léčil zde téměř všechny lidi pomalu jako doktor. S příchodem Františka Kokrdy již jsme v současnosti 1970“.

V tomto roce vznikl Státní statek Kyselov.

Výstavba Lipenské přehrady:

Byla zahájena výstavba Lipenské přehrady, což mělo vliv na vysídlení obce a postupnou demolici obce a osad, čímž se změnil i celkový vzhled obce a celé krajiny. Už v poslední dekádě devatenáctého století vedly pravidelně se opakující záplavy k myšlence vybudovat na horním toku Vltavy ochranná vodní díla. V roce 1899 představil zemský stavební rada Jan Jirsík velkorysý plán na vybudování soustavy trojice menších přehrad nad dřevařskou osadou Lipno. Zůstalo však pouze u odvážného plánu, protože majitelé pozemků odmítali svoji půdu vodohospodářům poskytnout. Obyvatelé nedalekého Frymburku dokonce sepsali petici adresovanou vídeňskému místodržitelství, v níž vyslovili obavu, že v souvislosti s výstavbou by přišlo do regionu značné množství "morálně pochybných lidí".

Plány na stavbu vodního díla znovu ožily těsně po skončení druhé světové války. O realizaci vodního díla u obce Lipno rozhodlo ministerstvo techniky v dubnu 1946. Stavba měla doplnit tři již existující přehrady takzvané Vltavské kaskády a kromě ochrany před velkou vodou měla sloužit i k výrobě elektřiny a zajištění vody pro průmysl. Vzápětí po rozhodnutí ministerstva začaly průzkumné práce a v roce 1952 byl schválen projekt stavby. Jeho autor, společnost Hydroprojekt Praha, navrhl postavit dvojici na sebe bezprostředně navazujících nádrží. Obě vodní díla, Lipno I a Lipno II, byla budována paralelně mezi lety 1952 až 1958. Na území, které mělo tvořit dno budoucí nádrže muselo být rozebráno přes 530 objektů, řadu dalších staveb srovnaly se zemí buldozery. Před vodou musely ustoupit nejen domy, ale i několik silničních mostů a na nové místo se přestěhovaly také hřbitovy ve Frymburku a Dolní Vltavici. Výstavba byla zahájena v roce 1949 a ukončena v roce 1959. Vody Vltavy zatopily oblast o délce 40 km a šířce 12 km. Vybudování vodní nádrže si vyžádalo přeložení silnice,

železničních tratí, výstavbu nových vesnic za ty zatopené, ať již zcela nebo částečně. Bylo nutno přerušit těžbu tuhy a vybudovat nové těžební pole u Bližné, zaniklo velké rašeliniště v prostoru podél Vltavy, bylo nutno vykácet a vytěžit několik stovek hektarů lesa. Byly zrušeny hřbitovy v Černé a v Dolní Vltavici a obec Dolní Vltavice prakticky zanikla. Dále zanikla obec Kyselov, různé další samoty v obvodu, částečně byla demolována i samotná Černá, i když hlavní jádro zůstalo zachováno. Obce Bližnou, Mokrou, Muckov a Pláničku zátopa nepostihla.

V době výstavby Lipenské přehrady přišlo do pohraničí v rámci akce „Mládež buduje pohraničí“ několik stovek mladých členů ČSM, kteří byli ubytováni v Dolní Vltavici, Kyselově a Bližné. Po skončení výstavby část těchto mladých chlapců a děvčat zde zůstala a založila své rodiny /manželé Myškoví, Němcovi a jiní/.

Kolem roku 1955 začíná demolice objektů v katastru obce. Jedná se o budovy nejenom v souvislosti s výstavbou Lipenské přehrady, ale demolice probíhá u budov, které nejsou využívány pro zemědělskou nebo jinou činnost a v dalším období především o objekty v blízkosti státní hranice.

Demolice postihly i hospodářské objekty u jednotlivých domů, aby byla zajištěna postupná úprava obce. Na mnoha místech po demolovaných domech byly pak v 60. a 70. letech postaveny nové domy.

Při demolicích zanikly některé celé osady i samoty jako Hubenov, Slavkovice, Lhota, Vyžbohy a další. Podle údajů z kronik zaniklo nebo bylo částečně demolováno celkem 14 obcí v katastru obce Černá v Pošumaví, kde v roce 1930 žilo 2 107 obyvatel.

Tábořiště bývala vybavena dřevěnými záchodky, které byly umístěny na vykopaných jamách, kam se tlačila spodní voda a proto byly stále plné. V sezoně r.1971 vlivem deštivého léta a velkého množství rekreatantů, záchodky nestačily a kaly vytékaly z jímek ven. V hotelu Racek se v tomto roce vyskytla úplavice a proto byla tábořiště okresním hygienikem uzavřena. Hned nato v dalších letech bylo instalováno nové hygienické zařízení. Chatky pro správce tábořišť byly postaveny v r.1973.

Statut rekreační oblasti Lipno byl schválen dne 30.6.1974 a naši obec zasahuje takto: na levém břehu jezera zčásti osadu Bližná, Černou v Pošumaví, Dolní Vltavici, Radslav a Mokrou a na pravém břehu jezera Kyselov.

R o k 1 9 5 0 - 1 9 6 0

Při MNV byl založen matriční obvod, prvním matrikářem byl občan Štumpf.

Vznikl Státní statek Horní Planá se sídlem v Černé, který obhospodařoval zemědělskou půdu, která ležela ladem a byla opuštěna majiteli.

1.1.1951 pak vznikl Státní statek sloučením delimitovaných částí statků Želnavá, Světlík, Frymburk a Český Krumlov s výměrou 6 300 ha. Po svém vzniku byl rozčleněn na tyto provozní jednotky: Dolní Vltavice, Valtrov, Zvonková, Olšov, Jestřábí, Kovářov, Blatná a Světlík.

Na podzim r.1953 převzal Státní statek Černá Jednotné zemědělské družstvo Muckov, celou obec Bližná a osady Plánička, Žlábek a Jelm. Výměra zemědělské půdy se zvýšila na 8 000 ha.

V roce 1956 bylo převzato JZD Bližší Lhota a půda bez hospodářů v oblasti obce Malšín.

V r. 1957 bylo převzato JZD Frymburk a provozovna Slupečná. Vznikem vodního díla Lipno a předáním Valtrova, Zvonkové a Další Lhoty Pastvinářskému sdružení se výměra snížila na 6 662 ha, z toho orné půdy bylo 2 987 ha.

V roce 1959 byl Statek rozdělen na oddělení: Bližná, Muckov, Milná, Frymburk, Světlík. V této době patřila k oddělení Bližná i farma Olšov a k oddělení Frymburk farmy Blatná a Slupečná.

K 1.lednu 1960 došlo k delimitaci státních statků na okrese Český Krumlov. Statek Černá byl zrušen a majetek rozdělen do tří nových statků: hospodářství Bližná a Muckov byla začleněna do nového Statku Černá v Pošumaví, hospodářství Bližná bylo znovu rozděleno na Bližnou a Olšov. Státní statek Černá převzal pak od bývalého Statku Český Krumlov hospodářství Slavkov a Šebanov. Po delimitaci měl tedy Státní statek pět hospodářství s výměrou 2 921 ha.

Dne 1.9.1960 převzal Statek JZD Šumava se sídlem v Černé a farmy Černá a Mokrá a výměra zemědělské půdy se zvýšila na 3 445 ha.

K 1.9.1960 byla tato hospodářství: Bližná, Černá, Muckov, Olšov, Slavkov a Šebanov.

V letech 1956 – 1958 byl prováděn průzkum ložiska tuhy v prostoru osady Bližná, kde byla též v roce 1958 zahájena těžba.

Byla postavena budova čp. 36 – tzv. Svobodárna pro potřebu Rudných dolů Bližná.

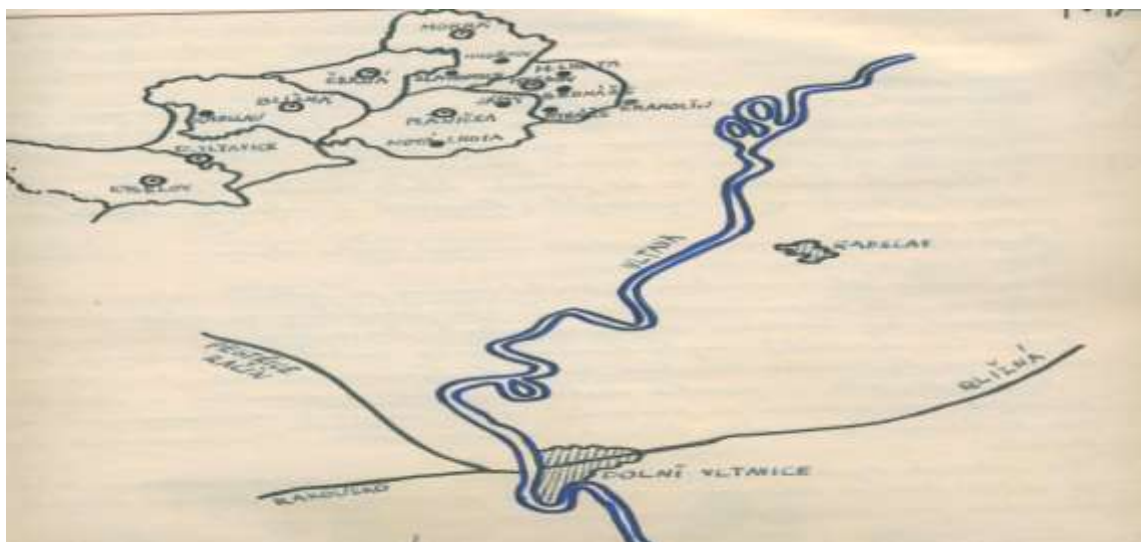
V obci proběhly v roce 1956 volby do MNV, v čele stanul předseda Hofírek. Současně došlo i ke sloučení obcí Muckov, Mokrá, Plánička a Dolní Vltavice s obcí Černá v Pošumaví a v roce 1964 byla připojena i obec Bližná.

Kolem roku 1955 začíná demolice objektů v katastru obce. Jedná se o budovy nejenom v souvislosti s výstavbou Lipenské přehrady, ale demolice probíhá u budov, které nejsou využívány pro zemědělskou nebo jinou činnost a v dalším období především o objekty v blízkosti státní hranice.

Demolice postihly i hospodářské objekty u jednotlivých domů, aby byla zajištěna postupná úprava obce. Na mnoha místech po demolovaných domech byly pak v 60. a 70. letech postaveny nové domy.

Při demolicích zanikly některé celé osady i samoty jako Hubenov, Slavkovice, Lhota, Vyžbohy a další. Podle údajů z kronik zaniklo nebo bylo částečně demolováno celkem 14 obcí v katastru obce Černá v Pošumaví, kde v roce 1930 žilo 2 107 obyvatel.

Na mapce jsou znázorněny obvody obce a osad k 31.12.1955 a tok řeky Vltavy před vznikem Lipenské přehrady v měřítku 1:100 000

R o k 1 9 6 1 - 1 9 6 5

Byla zahájena rekreace na březích Lipenského jezera.

V obci začíná výstavba domů a to v Černé devítibytovky s popisnými čísly 4, 9, 17, 19, 25 a 27 a na Bližné čp.1 a 2. Státní statek postavil 14 a pak 42 bytových jednotek a bylo započato

s výstavbou areálu živočišné výroby v Černé, Muckově a Bližné a mechanizačního střediska v Černé.

ZEMĚĎĚLSKÁ ÚČELOVÁ VÝSTAVBA.

O b e c – o s a d a	s t a v b a	m ě r n á j e d n o t k a	k a p a c i t a	r o k u v e d e n í d o p r o v o z u
Černá	kravín čtyřřadý	ks	174	1963
	kravín	ks	35	1965
	silážní žlab	m ³	220	1963
	silážní žlab	m ³	220	1963
	seník 2 ks	m ³	800x2	1963
	sklad hnojiv	t	200	1965
	sklad obilí	t	600	1964
	sklad obilí	t	800	1964
	sklad zelených úsušků	t	400	1964
	suška obilí	t/hod.	4	1980
	suška píce	t/hod.	1	1973
	linka tvarovaných krmiv	t/hod.	1	1975
	sociální zařízení	m ²	74	1964
	kanceláře	m ²	123	1964
	garáže	ks	11	1964
	garáže	ks	10	1964
	dílny	m ²	530	1964
	dílny	m ²	660	1964
	mycí rampa	m ²	96	1964
	ubytovna	osoby	56	1967
Bližná	kravín	ks	96	1961
	kravín	ks	29	1961
	teletník	ks	60	1959

	odchovna mladého dobytka	ks	57	1963
	seník	m ³	300	1961
	vodojem	m ³	50	1961
	garáže	ks	5	1963
	dílna	m ²	30	1963
Mokrá	kravín	ks	96	1972
	sklad slámy	m ³	800	1972
	silážní žlab	m ³	150	1972
	silážní žlab	m ³	150	1972
	vodojem	m ³	150	1972
	výkrmna brojlerů	ks	9 000	1959
Muckov	kravín	ks	110	1967
	kravín	ks	110	1967
	výkrmna brojlerů	ks	2 000	1972
	výkrmna brojlerů	ks	2 500	1972
	seník	m ³	1 250	1967
Muckov	sklad slámy	m ³	700	1967
	silážní žlab	m ³	180	1967
	vodojem	m ³	100	1967
	požární nádrž	m ³	200	1967
	administrativní budova	m ²	180	1967

Byl postaven hotel Racek, panelová restaurace a Chatový tábor Jednoty Kaplice. Členové MO Svazarmu v Černé vybudovali prostor Autokempingu, který byl předán JČAMK 6 Z0 v Českých Budějovicích.

Byla zahájena výstavba soukromých a podnikových chat v prostoru Jestřábí, Radslav a Dolní Vltavice.

V Černé byla postavena nová samoobsluha potravin, Zdravotní středisko bylo přestěhováno z Hůrky do Černé do budovy čp. 47.

Prováděla se přestavba Základní školy a prostoru v domě čp.40 pro potřeby nejenom školy, ale i jeslové třídy.

Probíhala adaptace objektu bývalé fary na Mateřskou školu a školní jídelnu a adaptoval se sál nad pohostinstvím, který se však nedokončil.

V obci se provedla výstavba kanalizace jak v horní, tak i v dolní části obce, byla zahájena výstavba nového veřejného osvětlení v obci.

Byl zde zrušen okrsek SNB a bylo vytvořeno Obvodní oddělení VB v Horní Plané. Byla zahájena činnost na převozu přez přehradu v Dolní Vltavici a zřízeno bylo Letní kino.

V roce 1964 byl ve volbách do MNV zvolen jako předseda Jiří Žák.

Poslanci ve volebním období 1964 – 1971:

Žák Jiří	-	předseda MNV
Zimmermann Jaroslav	-	pozdější předseda MNV
Frisch Jan	-	tajemník MNV

Lovětínský Václav, Švamberk František, Schwarz Jaroslav, Špilínek Josef, Vrba Josef, Žilík Josef, Čurda Vladimír, Lukeš František, Švehla Václav, Kopeček Alois, Palic Milan, Šmahelová Eva, Novotný František, Motičák Jan, Med Stanislav, Hadrabová Marie, Kiněvová Ludmila, Rulíšek Jan, Hrůz Ondrej, Rozboud Josef.

Kdo stál v čele obce od roku 1945 :

1945 – 46	-	Místní správní komise	-	předseda Jáhna
1946 – 48	-	Místní národní výbor / MNV/-		předseda Jan Fikar
1948 – 50	-	MNV	-	předseda Antonín Rosický
1950 – 54	-	MNV	-	předseda Stanislav Med tajemník František Podroužek újezdní tajemník Lhota
1954 – 60	-	MNV	-	předseda Alois Ondráček tajemník František Podroužek
1960 – 64	-	MNV	-	předseda Vladimír Hofírek tajemník Šťovík
1964 – 66	-	MNV	-	předseda Jiří Žák tajemník Jaroslav Zimmermann
1966 - 1988	-	MNV	-	předseda Jaroslav Zimmermann
1967 a dále	-	MNV	-	tajemník Jan Frisch

R o k 1 9 6 7

Začalo se budovat hřiště za ubytovnou, prováděla se úprava pláže pod panelovou restaurací. Obec začala s adaptací pohostinství v budově čp.29, kde se vytvořilo Agitační středisko a prostory pro Místní lidovou knihovnu. Byla dokončena výstavba veřejného osvětlení a prováděla se generální oprava místního rozhlasu.

Od Komunálních služeb Kaplice převzal MNV veřejné tábořiště Jestřábí a v bývalých ubikacích Pozemních staveb byla zřízena turistická ubytovna.

Při MNV byly zřízeny provozovny krejčovství a zasklívací služba.

Byl položen bezprašný povrch vozovky Černá – Jestřábí.

Rozvoj vlastních služeb MNV:

S platností od 1.ledna 1967 byly převzaty od bývalých Komunálních služeb Kaplice prostory podél jezera v oblasti mezi silnicí Černá – Horní Planá a chatovou osadou Jestřábí. MNV zde postupně vybudoval tři veřejná tábořiště.

K 1.lednu 1968 převzal též od KS Kaplice provozovnu kadeřnictví a holičství, zřídil provozovnu krejčovství a ubytovací zařízení v budově bývalé ubytovny PS Český Krumlov.

V roce 1969 byl MNV předán speciální automobil na svoz tuhých domovních odpadků a od Státního statku zakoupil MNV nákladní automobil Garant. Dále MNV zřídil provozovnu kovodílna a zasklívací služba.

Provozovny služeb MNV se postupně rozrůstaly, takže k 31.12.1983 byl tento stav:

- provozovna holičství a kadeřnictví
- provozovna zasklívání
- provozovna kovodílna
- provozovna vazba knih
- provozovna doprava
- provozovna dovoz PBP / plyn/
- zařízení cestovního ruchu

MNV v této době zaměstnává 25 osob, sezonně pak dalších 17 osob v zařízeních CR a LK. Pro náročnost zabezpečení LTS byla u MNV zřízena funkce referenta CR, kterou do roku 1983 zastával Josef Šincl a od ledna 1984 Bohumíra Bártová.

Funkce vedoucího služeb nebyla do roku 1978 obsazena, v tomto roce nastoupil do funkce Zdeněk Bína, který po sedmi měsících odešel. 1. ledna 1981 nastupuje Jiří Uhlíř, který funkci vykonává do 31.12.1983, pak od 1. ledna 1984 nastupuje Petr Kreps a po něm po devíti měsících Josef Malý.

R o k 1 9 6 8

Bylo vybudováno veřejné osvětlení v osadě Mokrá, zahájena výstavba vodovodu v osadě Dolní Vltavice v akci „Z“ a začalo se s budováním pěti studní na tábořištích a v rekreačních oblastech.

Byl položen bezprašný povrch místní komunikace Bližná – Radslav, zřízeny další provozovny MNV a to knihařství a kovodílna, od KS Kaplice byla převzata provozovna kadeřnictví.

V obci byla zahájena výuka v nově zřízené třídě Lidové školy umění, v areálu ubytovny byla vybudována nová provozovna kadeřnictví. Samotná ubytovna MNV byla rozšířena ze 16 na 28 lůžek.

V Muckově vybuďoval Státní statek nový vodovod a dokončil výstavbu kanceláří a závodní kuchyně v Muckově.

N a d ě j e „ p r a ž s k é h o j a r a “

Je ještě řada občanů v naší obci, kteří si průběh roku 1968 pamatují. Většina z nich tehdy přijímala změny se stejnými pocity, jako valná část našeho národa. Každý z nás byl rád, že se ledy konečně hnuly, i když průběh šedesátých let k tomu dával již určité náznaky. Naděje, že se něco změní přišla s jarem 1968 i do naší obce, ale postupně se určité nadšení vytrácelo. Jsme příhraniční obcí a tak nejprve poněkud uvolněná činnost na hranici se začala utužovat, někteří tvrdí funkcionáři byli i zde, ale většina se upínala k tomu, že přijde jakási svoboda a uvolnění. Tady tehdy žili lidé, kteří v převážné většině pracovali v zemědělství, v lesích, v Tuhových dolech a podobně a pro vesnického člověka je prvořadá povinnost pracovat a pak teprve rozebírat vzniklou situaci.

V s t u p s p o j e n e c k ý c h v o j s k

Konec nadějí, tak jako všude, znamenal 21. srpen 1968. Lidé již od rána poslouchali rádio a nemohli uvěřit tomu, co se stalo. Proč vlastně sem spojenecká vojska přišla. Vždyť se nic nedělo, všechno probíhalo dále svým tempem, jen ta situace byla poněkud volnější, volněji

se dýchalo. To vesnický člověk těžko pochopí, zejména také proto, že Sovětský svaz nám byl stále dáván za vzor, sovětský člověk byl ten nejlepší, Rudá armáda nás osvobodila, a tak proč by nás teď chtěli okupovat. Nicméně stalo se a tanky přijeli v onen osudný den i do naší obce. Byly prý jenom dva, projeli obcí a pokračovaly dále směrem na Dolní Vltavici. Když přijely do Dolní Vltavice, byli vojáci údajně zmateni, protože měli k dispozici staré mapy, ve kterých nebyla zakreslena přehrada Lipno. Byli v koncích, nevěděli kde jsou a tak se vrátili po určité době zpět.

Podle některých svědků bylo zde několik lidí, kteří vojákům hrozivě mávali a ukazovali ať jedou pryč, někteří s nimi chtěli navázat rozhovor, snad jim vysvětlit situaci. Vojáci, kteří zde byli v tancích pocházeli zřejmě z některých neruských republik, protože měli šikmé oči a při snaze navázat s nimi kontakt, hned hrozivě napřáhli samopaly a tak bylo lépe si jich nevšímat. V odpoledních hodinách pak odjeli směrem na Horní Planou a zůstali stát několik dní v Hůrce, údajně s naměřenými hlavními na silnici.

Tehdejší předseda MNV nijak nezasahoval a zachovával odstup a podle svědků nevyvíjel žádnou iniciativu, tajemník MNV ten se snažil jim vysvětlit situaci, ale neuspěl. Byli i občané, kteří psali hesla určená k tomu, aby vojáci odešli tam, odkud přišli. Zase podle svědků to byl Stanislav Hron, tehdy agronom na provoze Černá a ing. Jan Novák, zootechnik, po roce 1989 starosta naší obce.

V průběhu oněch srpnových dnů pak někteří občané vyjadřovali svůj názor i umělecky. Tak např. vyrobili panáka, který se nápadně podobal Vasilu Bilakovi a toho pak pověsili na strom v obci. Podle svědků to byl občan František Podroužek, ale přidal se prý i Jan Frisch a někteří další.

R o k 1 9 6 9

V tomto roce byla zahájena v rámci akce „Z“ výstavba obchodu v osadě Bližná. Prováděly se modernizace některých domů, např. pana Adolfa Václavíka, paní Evy Šmahelové, zmodernizovala se obřadní síň MNV. Dokončila se výstavba vodovodu v Dolní Vltavici a zahájila se výstavba vodovodu v Bližné a Mokré.

V Černé byl zrušen starý hřbitov, JČAMK začal s výstavbou a modernizací areálu, MNV převzal svoz odpadků v oblasti Lipenského jezera.

Státní statek adaptoval bývalou kancelář na Muckově na obchod / společně s MNV/, byla zahájena výstavba areálů živočišné výroby na Muckově.

U chatového tábora KS Kaplice začala výstavba sociálního zařízení a správcovské chaty.

R o k 1 9 7 0

Vystavělo se veřejné osvětlení v osadě Bližná a Dolní Vltavice, byla zahájena výstavba čerpacího zařízení pitné a užitkové vody pod panelovou restaurací / OvaK/.

Byla zahájena výstavba garáží MNV a připravil se podklad a projekt na výstavbu tábořišť MNV a jejich modernizaci.

Byla zahájena výstavba nové pošty v Černé, dokončena úprava prostoru bývalého hřbitova na parčík.

Státní statek zahájil výstavbu areálů živočišné výroby v Mokré a zahájil výstavbu finských domků na Muckově.

Byl zřízen kiosek Potravin a Zeleniny u panelové restaurace.

OVBD zahájil výstavbu 12 bytových jednotek v prostoru za MNV, výstavbu rodinného domu zahájil i Jan Študlar.

MNV zakoupil nový popelářský vůz Škoda 706 RTK a již předtím odkoupil od Státního statku automobil Garant.

Byla založena MO SSM v Černé a v Mokré, byl zrušen MV KSČ a ustavena Vesnická organizace KSČ.

V roce 1970 bylo z 845 občanů 32, 1% předproduktivního věku, 60, 2% produktivního a 7, 7% poproduktivního věku. V témže roce bylo v obci 80,8% dělníků, 18, 3% zaměstnanců a 0,9% ostatních. K 1.12.1970 bylo v obci 140 domů s 257 byty.

Ceny zboží a služeb.

druh zboží a služby	měrná jednotka	Kčs v r. 1970
chléb žitno pšeničný	kg	2, 60
rýže	kg	5, 00
brambory	kg	0, 70
maso hovězí zadní	kg	29, 00
maso vepřová pečeně	kg	30, 00
maso telecí pečeně	kg	26, 00
kuře	kg	26, 50
máslo	kg	40, 00
sádlo	kg	22, 00
mléko 3,5%	l	3, 00
cukr kostky	kg	8, 00
káva zrnková	kg	160, 00
čaj	kg	170, 00
pivo 10°	½ l	1, 70
víno bílé přírodní	l	17, 00
rum 40%	l	65, 00
cigarety Sparta	ks	0, 40
mýdlo toaletní	kg	25, 00
uhlí hnědé	q	17, 20
uhlí černé	q	26, 30
oblek pánský tesilový	souprava	1 028, 00
šaty dámské vlněné	ks	397, 00
oblek chlapecký na 9 let	souprava	148, 00
košile pánská	ks	69, 00
kojenecká souprava	souprava	46, 00
polobotky pánské	pár	170, 00
obuv dámská	pár	214, 00
elektrická chladnička	ks	2 380, 00
elektrická pračka	ks	1 580, 00
televizor	ks	3 950, 00
hodinky náramkové	ks	250, 00
fotoaparát	ks	1 500, 00
benzín Speciál	l	2, 40
auto Škoda MB 1000	ks	55 500

R o k 1 9 7 1

Byl přistaven sklad a sociální zařízení k ubytovně MNV, lůžková kapacita na ubytovně se rozšířila na 34 lůžek v devíti pokojích. Byla zahájena modernizace tábořiště MNV na Jestřábí I. – III., a zahájena výstavba tábořiště Olšina.

Dále byla zahájena výstavba zařízení pro pitnou vodu v prostoru Slavkovice a vodovod do Černé v Pošumaví.

V Bližné byl zrušen tzv. zemědělský útulek, budovala se klubovna MO SSM na Mokrém a na Bližné byla založena nová organizace SSM.

V tomto roce proběhly volby do MNV, předsedou se stal Jaroslav Zimmermann a tajemníkem Jan Frisch.

Tábořiště bývala vybavena dřevěnými záchodky, které byly umístěny na vykopaných jamách, kam se tlačila spodní voda a proto byly stále plné. V sezoně r.1971 vlivem deštivého léta a velkého množství rekreatantů, záchodky nestačily a kaly vytékaly z jímek ven. V hotelu Racek se v tomto roce vyskytla úplavice a proto byla tábořiště okresním hygienikem uzavřena. Hned nato v dalších letech bylo instalováno nové hygienické zařízení.

Chatky pro správce tábořišť byly postaveny v r.1973.

Poslanci ve volebním období 1971 – 1976:

Augstenová Anna, Čertický Jan, Frisch Jan (tajemník MNV), Hronek Stanislav, Kopeček Alois, Kortán Stanislav, Kubiš František, Lešková Božena, Lovětínský Václav, Olšáková Anežka, Rozboud Josef, Šmahelová Eva, Švamberk František, Švehla Václav, Válová Eva, Vrba Josef, Záhorová Monika, Zeman Alois, Zimmermann Jaroslav (předseda MNV), Žilík Josef.

V tomto volebním období pracovaly tyto komise:

finančně plánovací	- předseda Kopeček Alois
ochrany veřejného pořádku	- " Zimmermann Jaroslav
školská, kulturní a sociální	- " Lovětínský Václav
služeb, výstavby, obchodu, bytová a zemědělská	- Švehla Václav
Sbor pro občanské záležitosti (SPOZ)	- " Šmahelová Eva

V osadách byly ustanoveny občanské výbory, které pracovaly v tomto složení:

B l i ž n á - předseda Záhorová Monika
 členové Válová Eva, Vála František, Šoka Ota, Horečný Stanislav, Čertický Jan.

M o k r á - předseda Rozboud Josef
 členové Knotková Marie, Holá Marie, Pocklan Vincenc, Kortiš Šimon.

M u c k o v - předseda Kortán Stanislav
 členové Kokrda František, Novotný František, Bárta Antonín, Pekárek Břetislav.

R o k 1 9 7 2

Byla dokončena výstavba obchodu v Bližné, pokračovalo se s výstavbou tábořišť MNV. V obci se prováděla kabelizace telefonních spojů, statek dokončil výstavbu areálu živočišné výroby v Mokrém a dokončil výstavbu 5 finských domků v Muckově.

Vedle oddílu základní tělesné výchovy je hlavní činnost upřena na oddíl jachtingu, který proslavil naši obec nejen v Československu, ale daleko za hranicemi naší vlasti.

Jachetní oddíl vzniká v létě roku 1971 zásluhou několika obětavců. V tomto roce má oddíl 12 členů a systematickým treningem se připravuje na závody v příštích letech. Na dobrém stupni je práce s mládeží a tak v roce 1972 má oddíl již 32 členů. Jeho žáci se zúčastňují prvních závodů, oddíl pořádá poprvé mistrovství ČSSR v jachtingu.

V roce 1973 oslavil Československý jachetní svaz 80. výročí své činnosti a oddíl v Černé je při té příležitosti pověřen technickým zabezpečením Mistrovství Evropy ve třídě 420. To se koná ve dnech 15 – 28.července v kategorii juniorů, žen a seniorů. Mistrovstvím Evropy v té době žila nejen naše obec, ale celý okres. Jachetní oddíl v Černé má v této době 42 členů, kteří se rozhodli postavit loděnici, jež pochopením vyšších orgánů byla dobudována.

Slavnostní zahájení ME bylo 15.7.1973 v prostoru hotelu Racek. Zúčastnili se ho mimo jiných soudruzi Evžen Erban, Milan Vondruška, František Samec, dále Tondr, Břehovský, Lískovec, Čermák, Hoda, Rajský a další. Za mezinárodní sekci UNIQUA byli přítomni Yves Deneuve, Harald Richter, Christien Meury a další.

Mistrovství Evropy se zúčastnilo celkem 150 závodníků z 21 zemí, 10 trenérů, 8 členů mezinárodní jury, 4 osoby mezinárodní federace třídy 420 UNIQUA. Pro zajímavost uvádím seznam všech států, které se mistrovství zúčastnily:

Belgie – Bulharsko – Dánsko – Francie – Holandsko – Irsko – Itálie – Jugoslávie – Lucembursko – Maďarsko – NDR – NSR – Polsko – Portugalsko – Rakousko – Rumunsko – Sovětský svaz – Španělsko – Švédsko – Švýcarsko – Velká Británie – Kanada – USA a ČSSR.

Zabezpečit ubytování všech závodníků a dalších účastníků mistrovství, znamenalo velkou zátěž pro všechny členy naší tělovýchovné jednoty a pro pracovníky MNV a NF, kteří se svého úkolu zhostili dobře a ME mohlo proběhnout důstojně.

V roce 1974 je TJ Černá udělen titul „Vzorná jednotka“. V tomto roce se stává Přemysl Vycpálek čtvrtým nejlepším závodníkem ve třídě „Q“, Dvořák a Smetana jsou nominováni na mistrovství ČSSR ve třídě „C“. oddíl jachtingu má 48 členů a plně je rozjeta i ZRTV, která má 30 členů. V tomto roce pořádá TJ celkem 7 závodů, staví amatérsky 8 lodí a odpracovává 1 100 hodin na stavbě loděnice.

V roce 1975 má oddíl jachtingu již 62 členů a Přemysl vycpálek se stává poprvé přeborníkem ČSSR ve třídě „Q“, byl získán i titu krajského přeborníka a Dvořák a Smetana postoupili do přeboru ČSSR. Jednota pořádá 8 závodů, staví si 14 lodí a odpracovává 1 120 brigádnických hodin na stavbě loděnice.

Jak to tehdy všechno bylo přibližuje hlavní strůjce a zakladatel Loděnice Karel Smetana:

O jachtingu s Karlem Smetanou / rozhovor pro tisk/.

Voda, vítr, plachty, snad nikdy tahle slova nepatří k sobě tolik, jako když se ještě vysloví – Lipno. Největší, nejvěrnější, nejkrásnější a ještě několik nej.... Vyslovují s úctou jachtaři.

A přesto bylo Lipno jachtařsky objeveno dost dlouho po svém vzniku. Kdo a kdy se první plachtily na vodě Lipenské přehrady, to se dnes nedá zjistit. Sportovní a závodní jachting u nás rozšířili především jachtaři z Českých Budějovic. Přibližně od roku 1963 se pravidelně jezdily na vodě přehradního jezera pohárové i mistrovské závody v různých třídách. Pořadatelé se i střídali, jednou to byly České Budějovice, potom Praha, dokonce i neratovická Spolana. Jednalo se vesměs o významné, početně silně obsazené závody. Nádraží v Černé bylo někdy tak přeplněno vagony, že nestačila ani vlečka místního závodu. Závody na Lipně byly prostě svátkem jachtařů a kdo měl možnost, ten se dostavil.

Voda a vítr, to bylo hlavní. Závodníkům a pořadatelům však chybělo jedno – zázemí. Proto krajský jachetní svaz usiloval o vytvoření jachetního oddílu v oblasti Lipenského jezera. U místních tělovýchovných jednot se však setkal s nezájmem. Jachting ještě nezapustil na Lipně kořeny, domorodci uctívali přehradní jezero jako rybářský ráj. A přece přišly první vlašťovky. Asi tak v roce 1969 se nesměle začaly objevovat první plachty. Byli to první místní jachtaři. Navzájem se neznali, byli z Černé, Horní Plané, Frymburka, Lipna, ale především to byli již zabydlení chataři a chalupáři z nejrůznějších míst kraje. Mnozí, nebo lépe řečeno většina, však neměli zájem provozovat jachtařský sport organizovaně. Jen 12 z nich si našlo cestu k sobě a to byl základ budoucího oddílu. Tak vznikl v roce 1971 jachetní klub TJ Černá

v Pošumaví. Všichni členové byli dosud pouze amatéry v jachtařském sportu a také pouze dva z nich bydleli přímo v obci.

Dvanáct statečných, jak si říkali, nemělo nic. Ani pořádné lodě, ani zkušenosti, měli jen odvahu, smělé plány a nesmírný elán, který jim zbyl, i když museli sesednout z kola, sundat lyže, přenechat místo v kajaku nebo vystoupit z kabiny sportovního letadla. Byl to elán bývalých aktivních sportovců.

Další běh událostí měl prudký spád. V roce 1972 nás již bylo čtyřicet. Za pomoci krajského svazu a oddílu PS České Budějovice jsme poprvé pořádali mistrovství ČSSR.. Navázali jsme kontakty nejen s krajským svazem, ale i s OV ČSTV a samozřejmě se rozvinula naše spolupráce s MNV Černá v Pošumaví. Od toho jsme získali pozemek pro stavbu loděnice. Tajemník MNV Jan Frisch odkrokoval po vzoru starých prospektorů kus země ze stanového tábora a zatloukl kolík. Byli jsme šťastni a dali jsme se hned do práce. Vytrhali jsme křoviny, zavezli jámy, urovnali půdu. Vznikl pěkný plácek pro budoucí loděnici. Jen občas jsme přerušili lopotu jízdou na vodě. Měli jsme dobrou náladu, byli jsme samá legrace, byli jsme výborná parta.

V roce 1973 se mluví vážně o uspořádání ME ve třídě 420 na Lipně. Pro náš začínající oddíl bylo poctou, že nám bylo svěřeno technické zabezpečení závodu. V souvislosti s ME bylo nutné neodkladně začít se stavbou loděnice. S vyměřovacími pracemi se začalo v květnu a na začátku srpna byla již stavba zastřešena. Dnes nevím, jak to bylo možné stihnout. Jen natočený film nám připomene za jak primitivních podmínek a s jakou vervou jsme pracovali.

Srpen 1973 byl svátkem jachtingu v ČSSR, stali jsme se poprvé pořadateli ME. To ovšem znamenalo především množství práce a starostí. Nesmělo se zapomenout ani na tu nejmenší drobnost, vždyť ČSSR se chtěla předvést jako dobrý organizátor a hostitel. A to se podařilo. Mluví o tom poděkování generálního sekretáře mezinárodní jachtařské organizace a další pochvalné projevy.

V oddíle došlo ještě k jedné důležité události v témže roce – ustavilo se družstvo žáků. Rok 1973 byl rokem největší aktivity a pracovních úspěchů. O rok později se s velkým úspěchem představili naši žáci na Bezdrevu, kde mezi daleko zkušenějšími, získali čtyři první místa. Oddíl v Černé patřil také mezi první propagátory windsurfingu.

Plynul čas i voda. Práce je stále hodně a díky místním nadšencům se stále daří. Tak jako samotnému jachtingu, který zde již zapustil kořeny. Není divu – je tu přece voda, vítr a je tu krásně.

R o k 1 9 7 3

Touto jednoduchou mapkou chci znázornit tvar, polohu a zastavěnost obce Černá v Pošumaví bez přilehlých osad ke dni 1. 1. 1973. Mapku jsem nakreslil v měřítku 1 : 10 000 podle hospodářské mapy Státního statku.

V tomto roce byla dokončena výstavba pošty v obci, prováděla se elektrifikace rekreační oblasti Jestřábí a tábořišť MNV. Současně se začaly stavět správcovské chaty na Jestřábí 1 a Jestřábí 2 a na Olšině.

Byla zahájena výstavba rodinných domků v dolní části obce u nové pošty a to: Musil Gustav, Musil Otta, Kročák František, Vrba Karel, Kalíšková Marie, Puritscher Jiří, Zeman Alois a Podruh Karel.

Kalíšková Marie a Podruh Karel pak prodali stavbu Augustinu Pajpachovi a Stanislavu Kortánovi.

Výstavbu svého rodinného domu ukončil Jan Študlar.

Jihočeské pekárny zahájily generální opravu objektu čp.31.

Na úseku politickém došlo k založení Místní skupiny SČSP / Svaz československo-sovětského přátelství/ u Státního statku a Základní školy.

Důchod vyplácený důchodcům v obci činil za rok 1973 celkem 662 304 Kč. K 28.2. 1974 bylo v obci Černá v Pošumaví 42 důchodců, v Bližné 12, v Muckově 8, na Mokré 5, v Dolní Vltavici 3 a na Plániče 2 důchodci.

Pořadatelem Mistrovství Evropy v jachtingu byla naše obec ve dnech 15 – 27 července 1973. Zahájení provedl předseda České národní rady Evžen Erban. Přítomen byl předseda ÚV ČSTV Antonín Himl a představitelé kraje a okresu.

R o k 1 9 7 4

Bylo vybudováno veřejné osvětlení v osadě Muckov, dokončena výstavba veřejných tábořišť a pro tábořiště Olšina byla řešena pitná voda dvěma hloubkovými vrty.

Byla dokončena elektrifikace rekreační osady Dolní Vltavice, do správy MNV bylo převzato zařízení Letního kina a do majetku MNV převzaty objekty čp.59 a 60.

MNV zakoupil mikrobuse pro dovoz dětí do Mateřské školy z osad Bližná a Muckov, energetici zahájili výstavbu objektu obvodové služebny JČE.

Pokračuje další výstavba rodinných domků a to: Pešek František, Záškoda Josef, Šincl Josef, Suchánek Tomáš, Černý Josef, Drtina Petr, Valnoha Václav, Novotný Milan, Baník Miroslav, Němeček Josef.

Vrba Karel a Pajpach Augustin výstavbu svých domků dokončili.

Na úseku politickém byl obnoven MV NF v obci a do jeho čela postaven Pavel Majer, poštovní. Byla založena MO SSM v Muckově a obnovena činnost MO ČSČK a MO Svazarmu v Černé.

K 28.2. 1974 bylo v obci celkem 220 mladých lidí ve věku 15 až 30 roků. Z toho bylo 42 studujících nebo učňů, 51 patřilo do kategorie inteligence a 127 pracovalo v různých závodech. V obci bylo 72 důchodců, z toho 49 žen, 23 mužů a 12 manželských dvojic.

Nový rok 1974 se stal osudným pro občana Špilínka Josefa, horníka Tuhových dolů a člena místní kapely. Při návratu ze Silvestra domů ho jeho vlastní manželka bodla nožem tak nešťastně, že po převozu do nemocnice svému zranění podlehl.

Soudnictví oslavilo v r.1974 čtvrtstoletí svého vzniku. V naší obci byli dva soudci z lidu – Anna Válková a Adolf Václavík. Při této příležitosti byli oba jmenovaní odměněni upomínkovými plakety a věcnými dary.

Novými soudci z lidu byli pak zvoleni – opět Adolf Václavík a Václav Mandelík. V obci však již nyní nepracují, p.Václavík zemřel a p.Mandelík se odstěhoval.

Statut rekreační oblasti Lipno byl schválen dne 30.6.1974 a naši obec zasahuje takto: na levém břehu jezera zčásti osadu Bližná, Černou v Pošumaví, Dolní Vltavici, Radslav a Mokrou a na pravém břehu jezera Kyselov.

Smrtelné zranění utrpěla na podzim r.1974 Charlota Szalajová při sklizni lnu na poli pod Mokrou. Při vytřásání tobolek spadla z vleku, při čemž byla ještě přejeta zadním kolem vleku.

Zlatou svatbu oslavili v r.1974 manželé Marie a Václav Růžičkovi z Bližné.

Při ZDŠ byla ve školním roce 1974 / 75 zrušena jedna třída pro malý počet dětí. Je tedy škola v naší obci čtyřtřídní.

Slintavka se v r. 1974 vyskytla v Rakousku a území naší obce tak bylo zařazeno do II. ochranného pásma. Z obce se nesměl odvážet dobytek, ani ho nakupovat.

Bouře se přehnala nad územím obce v srpnu 1974. Vítr dosahoval vysoké rychlosti a způsobil škody na porostech polních plodin a na rozestavěných rodinných domcích.

Ve volebním období 1971 – 1976 byly na úseku služeb, obchodu a zvelebování provedeny některé akce, které zde ve stručnosti popíši:

byla dokončena výstavba prodejny v osadě Bližná

vybudována loděnice TJ jako základ areálu vodních sportů

vybudovány kiosky v areálu Letního kina

byla zahájena výstavba 15 chat typu CAMPING na tábořišti v Olšinské zátoce

u hotelu Racek bylo vybudováno nové parkoviště

bylo vystavěno 12 rodinných domků s 24 bytovými jednotkami

bylo vystavěno 6 finských domků v osadě Muckov

Státní statek vybudoval novou sušku BS-6 na obilí a novou granulační linku

služby MNV rozšířily svoz odpadků na celou Lipenskou oblast

Akce provedené v obci s vyčíslením hodnoty/v Kčs/:

Obchod v osadě Bližná	-	1 080 000
Garáže MNV	-	480 000
Sociální zařízení a ubytovny	-	67 000
Tábořiště MNV	-	1 460 000
Asanace pobřeží	-	555 000
Sociální zařízení na koupališti	-	62 000
Veřejné prostranství	-	49 000
Elektrifikace osady Dolní Vltavice	-	105 000
Elektrifikace rekreační oblasti Jestřábí	-	260 000
Loděnice TJ Černá	-	539 000
Inženýrské sítě pro Mateřskou školu	-	500 000
Mateřská škola a Jesle	-	1 200 000
Cesty	-	550 000
Náves v osadách	-	160 000
Chodníky v obci	-	250 000
Sociální zařízení pro zaměstnance služeb	-	10 000
Sportoviště	-	210 000
Parkoviště a ubytovny	-	170 000
Kiosky na tábořištích	-	550 000
Adaptace objektu Osvětové besedy	-	600 000

Některé z těchto akcí jsou rozestavěné a přesouvají se na další volební období.

Rok 1975

K narušení státních hranic došlo 15.srpna 1975. V odpoledních hodinách přistála v ovesném poli v prostoru osady Dolní Vltavice helikoptéra bez státních poznávacích značek a unesla do Německé spolkové republiky dva občany Německé demokratické republiky, kteří byli u nás jako rekreatanti.

To samé se opakovalo ještě 17.srpna 1975. Tehdy údajně pilot helikoptéry ohrožoval pohraničníky střelbou z kulometu. Pohraničníkům se však podařilo zadržet pomocníka pilota, který pomáhal nastupovat dalším pasažérům. Uneseni byli opět dva občané NDR.

Byl to odsouzeníhodný čin, který bezprostředně ohrožoval zdraví občanů a rekreatantů v obci a narušil vztahy mezi ČSSR a NSR a Rakouskem. Touto událostí se zabývaly všechny československé sdělovací prostředky a k rozhovorům s představiteli obce a svědky činu přijela natočit reportáž Československá televize.

Přeborníkem ČSSR v jachtingu ve třídě „Q“ se stal v roce 1975 člen ZO ČSTV Černá v Pošumaví – Petr Vycpálek.

Dobová fotografie jachtklubu

OBEC
ČERNÁ
V
POŠUMAVÍ

Místní národní výbor

Obec Černá v Pošumaví patřila pod soudní okres Horní Planá a pod správní okres Český Krumlov. Od 1. ledna 1950 došlo ke změně názvu obce z Černé na Šumavě na – Černou v Pošumaví.

V roce 1945 byla ustavena Místní správní komise, jejímž předsedou se stal Karel Hais, poté Adolf Janů a J. Jiříček.

V roce 1946 vznikl MNV, jehož prvním předsedou se stal Jan Fikar. Po něm se postupně vystřídali:

- Jan Vácha / 1949/
- Antonín Rosický / 1949/
- Stanislav Med / 1950 – 1954/
- Alois Ondráček / 1954 – 1960/
- Vladimír Hofírek / 1960 – 1964/
- Jiří Žák / 1964 – 1966 /
- Jaroslav Zimmermann / 1966 – 1988/
- Pavel Molák / 1988 – 1990 listopad/

10.prosince 1990 končí MNV a vzniká Obecní úřad. Jako první starosta je zvolen Ing. Jan Novák a je ve funkci do roku 2002. Po volbách v tomto roce nastupuje jako starosta Jan Voldřich.

V roce 1954 byl zřízen společný MNV pro obce Černá v Pošumaví, Muckov a Plánička, do této doby měly obce Muckov a Plánička samostatnou správu i finanční hospodaření.

12.6 . 1960 připadly k obci dosud samostatné obce Bližná a Mokrá a rovněž osady Žlábek a Jelm z obce Hodňov.

V roce 1964 došlo k novému vyměření hranic mezi Černou v Pošumaví a Horní Planou, osady Žlábek a Jelm byly z katastru obce Černá v Pošumaví vyčleněny 14. 6. 1964 a přičleněny k Horní Plané.Současně byl přičleněn k obci Černá v Pošumaví Kyselov, který od roku 1960 patřil k Horní Plané.

K 14. 6. 1964 spravoval MNV Černá v Pošumaví tyto osady: Černá – Bednáře – Bližná – Dolní Vltavice – Mokrá – Muckov – Plánička a Radslav.

R o k 1 9 4 7

Putovní kino v obci

Správa státních kin pro zemi Českou a Moravskoslezskou zaslala MNV v Černé na Šumavě dne 24. ledna oznámení, že do obce začne zajíždět putovní kino. První představení bude 14. února a to v 15 hodin pro místní a okolní školy, v 18 hodin pro obyvatele místní i okolních obcí a ve 20 hodin večerní program. Vstupné bude 7 Kčs za osobu.

Vedle zajištění sálu s dostatečným počtem židlí a zatemněnými okny, bylo nutno zajistit nocleh a stravu pro dvě osoby putovního kina.

R o k 1 9 4 8

Založení strojní stanice

V hostinci u Tomandla v Černé se 25. února konala schůze k založení strojní stanice, její funkce a určení sídla. K tomu byli pozváni zástupci následujících obcí: Černá na Šumavě,

Hůrka, Bližná, Radslav, Hodňov, Horní Planá, Dolní Vltavice, Kyselov, Plánička, Muckov, Slavkovice, Mokrý, Hořice, Mýto a Skláře.

Fonogram z ONV Český Krumlov převzal Jan Fikar za MNV Černá na Šumavě.

R o k 1 9 5 0

Veřejná obecní knihovna

Knihovna je umístěna v budově MNV na ploše 25 m² a obsahuje celkem 376 svazků. Z toho je beletrie 237 ks, dále je 56 ks politické, 45 ks zemědělské, 23 ks pro mládež a 15 ks odborné literatury. K dispozici bylo i 12 časopisů. Celkem bylo za rok 1950 zaregistrováno 20 čtenářů, kteří si vypůjčili 47 svazků, převážně beletrii.

R o k 1 9 5 1

Valná hromada hasičského sboru

Dne 19. dubna se konala v hostinci U Fusků valná hromada hasičského sboru v Černé na Šumavě, kde byla na programu zpráva činovníků, t. j. velitele, jednatele, pokladníka, zbrojmistra a byli přijati i noví členové.

Jména členů hasičského sboru: Jan Rosický, Jaroslav Rosický, Jiří Pejša, Oldřich Gregar, Jan Rizák, Jan Vrána, Jan Vácha, Stanislav Med, Josef Novák, Bohumil Marek, Jan Strnad, Vladislav Prášek, Anna Novotná, Jan Novotný, Vojtěch Čapek, Josef Zášková, Ludvík Külbek, Bedřich Papáček, František Kvasnička, Josef Vačkář, Jaromír Štumpf, Josef Macháček a Josef Rozboud.

R o k 1 9 5 4

Akční programový plán Místního národního výboru - 22. dubna

- v obci je několik bouraček, které svými sutinami hyzdí vzhled obce a proto budou odstraněny a na jejich místo budou vysázeny vysokokmenné třešně. Rovněž i po jedné straně silnice, kde není elektrické vedení, budou vysázeny třešně, čímž obec touto úpravou získá na vzhledu
- bude provedena adaptace kulturního domu, aby se mohla častěji uskutečňovat filmová a divadelní představení
- protože tělovýchova nebyla celou řadu let v obci podporována, zajistí MNV potřebný pozemek, aby se mohlo vybudovat vyhovující hřiště
- školní dětské hřiště a zahrada, která je u frekventované silnice bude ohrazena drátěným plotem a osázena ovocnými stromy a keři, které poskytnou dětem chlázek a zabrání vnikání prachu na hřiště a zahradu. Současně bude zřízen na školní zahradě altánek
- do školní budovy bude zaveden vodovod a zřízeny splachovací záchody
- budou řádně opravena veřejná světla a místní rozhlas bude rozšířen o tři ampliony
- bude opraven obecní vodovod a kašny na návsi, tak, aby byl zamezen přístup a nedocházelo ke znečišťování; rovněž bude dodělána kanalizace
- bude realizován požadavek matek zdejší obce o zřízení poradny pro matky a děti přímo v obci
- prodejní místnosti zdejší Jednoty nevyhovují po stránce hygienické, bude proto požádáno vedení Jednoty, aby řádně opravilo místnosti a podlahy

- ve všech obecních domech je elektrická instalace udělána povrchově a proto bude zadělána do zdí
- bude řádně opravena škola v Muckově

Nový Místní národní výbor - 26. května konaná schůze - přítomní

Předseda MNV	-	Ondráček Alois
Tajemník MNV	-	Podroužek František
Členové	-	Dvořák Josef, Štumpfová Božena, Vácha Václav, Rosický Jan, Rizáková Žofie, Maun Karel, Mahr Rudolf, Med Stanislav

Předseda místní volební komise – Bedřich Papáček -Člen Okresního národního výboru –
František Švamberg Dále přizváni: předseda JZD - Josef Bláha za Státní
statek - Jaroslav Krákora

Průkaz požární žňové hlídky

V této době se pravidelně konaly požární žňové hlídky, kdy po dvojicích se vždy střídali jednotliví občané v době žní při kontrole zajištění požárních předpisů.

Ukázkou je průkaz vydaný při MNV Muckov, předseda Rudolf Mahr.

R o k 1 9 5 5

Tajemníkem MNV byl ustanoven Vladimír Hofírek, předsedou zůstává Alois Ondráček.

Celostátní soutěž požárních družstev

Dobrovolný požární sbor v Černé přihlásil do celostátní soutěže jedno družstvo mužů ve složení:

Rosický Jan, nar. 1919; Stanislav Med nar. 1922; Jiří Pejša nar. 1926; Josef Fikar nar. 1928; František Švamberg nar. 1938; Jiří Milner nar. 1932; Václav Nouza nar. 1932; Emil Parýzek nar. 1925; Gustav Musil nar. 1928 a Josef Macháček nar. 1932.

Zrušení starého a výstavba nového hřbitova

21. září se konal výběr stanoviště pro nový hřbitov v katastrální obci Černá v Pošumaví, náhradou za zatopený hřbitov v Dolní Vltavici. Jelikož hřbitov v této obci bude v důsledku výstavby Lipenské přehrady zatopen, je nutno provést exhumaci přibližně 500 ks hrobů ze hřbitova Dolní Vltavice.

V Černé v Pošumaví na stávajícím hřbitově však není dostatek místa a tak se uvažuje o výstavbě nového hřbitova. Jako nejvhodnější bylo zvoleno místo na parc. číslech 763 – 766 a 771, které se nachází jižně od obce ve vzdálenosti cca 1,5 km. Počítá se s tím, že zde budou napříště pohřbíváni občané z Černé v Pošumaví, Bližné, Dolní Vltavice, Pláničky a Muckova.

Pozemek je mírně svažité, od severu k jihu stupňovitý a okolí poskytuje příznivý rámec pro umístění hřbitova. Přírodní podmínky vyhovují, budoucí ohraničení z jižní strany však musí být osázeno vysokou zelení.

Pro posouzení půdních podmínek je nutno provést sondy kvůli složení a stavu spodní vody. Podle místních znalců není v nejbližším okolí žádné prameniště ani studna, která by výstavbou hřbitova byla ohrožena. Pro potřeby údržby hřbitova je na pozemku jedna studna,

kteřá poskytuje dostatek vody, nutno pouze zjistit její nezávadnost. Projektem je nutno rovněž vyřešit odvodnění srážkových vod.

K pozemku, který je asi 80 m vzdálen od státní silnice, je nutno vybudovat příjezdovou komunikaci v šíři asi 3,5 m. V prostoru probíhá rovnoběžně se státní silnicí vedení vysokého napětí a tak pozemek hřbitova musí být umístěn v odpovídající vzdálenosti za tímto vedením.

Krajský hygienik upozorňuje, že hloubka spodní vody musí být nejméně 2,5 m pod terénem. K umístění není námitek, výstavba hřbitova je však vázána na urychlenou exhumaci hrobů v Dolní Vltavici a tak by měl být hřbitov hotov do 1. 10. 1956.

Exhumace

V úvahu připadá celkem asi 500 hrobů, je nutno provést seznam náhrobků s označením letopočtu posledního pohřbu. Exhumace započne 1. 10. 1956, začne se nejstaršími hroby, mladší by se dělaly v zimním období. Ostatky a části zetlelých rakví je nutno uložit do nové schránky, z hrobu vybrat i vrstvičku země pod ostatky, bývalý hrob vydesinfikovat a asi po 3 – 5 dnech zavést čistým materiálem. Exhumace se musí provádět ve dne za přítomnosti zdravotníka a dozoru krajského hygienického orgánu.

Hlavní zpráva ze zasedání MNV dne 22. listopadu 1955,

kteřá se uskutečnila v budově ředitelství Státního statku v Černé v Pošumaví.

/ kdo zprávu přednesl, není z archivních údajů jasné, jména i podpisy chybí /

Úvodem mé zprávy provedu rozbór plnění státních dodávek od začátku letošního roku a to jak u soukromě hospodařících zemědělců, tak u Jednotného zemědělského družstva.

Plnění dodávek je jednak vlastenecký úkol, jednak povinnost všech, kteří na půdě hospodaří, přinést na stůl pracujících pokud možno nejvíce vyrobených produktů zemědělských. O naši zemědělské obci, kteřá má dobré půdní i klimatické podmínky, to však není možné říci. Dlužíme státu velká kvanta téměř všech zemědělských produktů, které jsou k dodání předepsané.

V čem spočívá tato neodpustitelná, na lehkou váhu braná netečnost, k řádnému plnění povinností. Vždyť každý o svá práva a nároky, které mu náleží se hlásí, každý se jich domáhá a běda, nedosáhne-li v tom okamžiku toho, co by chtěl mít. Ovšem na druhé straně, že má každý povinnost k řádnému plnění úkolů, to je opomíjeno a tato povinnost je odkládána až na poslední místo. Hovoří se o tom, mě se nemůže nic stát, já mám děti, já nejsem kulak ani vesnický boháč, na mě nikdo s žádnými tresty nemůže a tak podobně. Například – nebyla úroda brambor, ani JZD nesplnilo, tak proč bych plnil já, nebo druhý. Ovšem každý z těchto nositelů falešných teorií si musí uvědomit, že nad nikým se nemůže a nebude zavírat jedno oko, popřípadě obě.

Naše JZD přes všechny známé nedostatky, všechny ostatní dodávky překročilo vysoko přes 100%. Svou nezodpovědnou práci při ošetřování brambor se jim výsledky hektarových výnosů náležitě promítly, splnili dodávku brambor pouze na 77%. Také mohli prohlásit, že to postačí, ovšem ono by to nepostačilo, nikdo nad družstevníky nezavřel jedno oko. Každý jednou provždy si musí uvědomit, že státní dodávky je nutno plnit a že se bude jejich důsledné plnění vyžadovat. Naše JZD i ostatní družstva v okrese si tuto povinnost uvědomila. Kteřé družstvo svým špatným postojem zavinilo nedosažení hektarových výnosů a málo sklídilo, musí si, lidově řečeno, utáhnout opasek a brambory splnit náhradním způsobem. Naši družstevníci to plně pochopili a za nedodané brambory dají 20 ks prasat, které také mohli spekuláčním způsobem nabídnout Výkupu za volnou cenu.

Podívejme se nyní na plnění předepsaných dodávek u soukromě hospodařících zemědělců: / stav plnění je převzat z evidence okresního plnomocníka a je propočítáno do 30. října/

Jan J u r o č k o - vepřové maso splnil na 40, 29%, hovězí na 90,48 %, mléko na 100%, vejce na 100, 4% a brambory na 20%. Dodal však 2 prasata, takže vepřové má splněno téměř na 100%, ostatní nedodané produkty plní vepřovým a hovězím masem. Je to jeden ze soukromých zemědělců, který se s dodávkami vyrovná náhradním plněním na 100%.

Jan S t r n a d - vepřové maso splnil na 20,22%, hovězí na 91, 03%, mléko na 89, 73%, vejce na 104,12%, zrniny na 50% a brambory na 51,90%.

Jan R o s i c k ý - vepřové maso na 60, 34%, hovězí na 60%, mléko na 70, 92%, vejce na 100,14%, zrniny na 53% a brambory na 51,95%

Josef Z á š k o d a - vepřové maso splnil na 91,99%, hovězí na 30,30%, mléko na 69%,vejce na 100,41%, zrniny na 40,76% a brambory na 50,32%.

Oldřich G r e g a r - vepřové maso na 100%, hovězí rovněž na 100%, vejce na 100%, mléko na 98,41%, dluží ovšem celý předpis brambor, který činí 23 q a u zrnin dluží 310 kg.

Ostatní drobní zemědělci jako Vojtěch Čapek, Josef Macháček a Josef Hovorka mají své dodávky splněny, pouze brambory plní náhradním způsobem.

Je to opravdu špatná bilance ve zvyšování zemědělské výroby, když nejsou plněny ty nejminimálnější základní úkoly, docela nízko předepsaných státních dodávek. Nejbolavější místo, takové hnisavé, je plnění mléka. Spotřebitelé se ve zdejší prodejně dožadují másla, právem se zlobí, že másla je do prodejny přidělováno málo. Spotřebitelé hartusí, někdy padne i ošklivé slovo, spotřebitelé ale jistě vědí, že máslo se z ničeho jiného nevyrobí, než z mléka. Ovšem když krávy, které mléko dávají, nedojí, nemůže být ani másla.

Ovšem není tak docela pravda, jak zemědělci tvrdí, že krávy nedojí. My zase tvrdíme, že kravičky jistě dojí. Uvedu jeden praktický, pravdivý případ: Vezměme si jednoho zemědělce, Josefa Záškodu, který splnil mléko na 69%. Josef Záškoda má předpis dodávky mléka 4560 l, měl ve stáji od 1.ledna až do 11 července 3 krávy, potom až do 2. listopadu měl 4 krávy a od tohoto dne až dosud jich má 5. Budeme počítat, že po celý rok bude mít jen ty tři krávy, roční dodávky činí 4560 l, takže aby mohl dodávky splnit, musí jedna kráva denně po celý rok nadojit 1,39l. Pro lepší objasnění je možno uvést, že jedna kráva musí nadojit ráno 0,49 l, v poledne 0,49 l a večer rovněž 0,49 l mléka, to znamená vždy necelý půl litru mléka. Tři krávy při půllitrové dojivosti na jedno dojení musí dát denně 4,16 l a Josef Záškoda splní svou dodávku na 100%. A při zeleném krmení by jí vysoko překročil. Na takovouto dojivost není třeba žádné náročné ošetřování, ani nějaký příděl jadrných krmiv. Je správné, že touto cestou, ke které není třeba žádného komentáře, ani obhajoby, že by na děti a ostatní členy domácnosti nic nezbylo, můžeme spotřebitelům ukázat, kde to máslo vězí. Každý myslící člověk uzná, že je nesmysl tvrdit, že kráva po celý rok víc nenadojí, než půl litru na jedno podojení.

Je třeba si uvědomit, že touto prací nikterak nepříspěváme k zajištění řádné výživy pracujících, zvláště pak tento postoj není pádnou ranou na hlavy rozvratníků, ani na hlavy podnikovatelů války. Tento případ a po něm, kdybychom rozebírali takto i ostatní, přesvědčivě ukazují, že není poctivý poměr k řádnému plnění státních dodávek, což zapříčiňuje i málo důsledná práce národního výboru a předsedy zemědělské komise, který jako člen národního výboru v první řadě by měl sám se vši ctí přistoupit k odpovědnějšímu plnění státních dodávek, aby s čistým štítem mohl přijít mezi ostatní zemědělce a vést je svou příkladnou prací k plnění jejich úkolů, tak, jak řekl náměstek předsedy vlády na posledním aktivu pracovníků národních výborů. Je těžko členu národního výboru jít mezi zemědělce, aby plnili své úkoly, když sám, jako volený orgán, své povinnosti neplní.

Chtěl bych ještě připomenout, že řádné plnění státních dodávek a zvyšování zemědělské výroby, je podmíněno úspěchem již v samém začátku a to řádnou a včasnou přípravou podzimních prací, setí ozimů a zajištění osiv a sádí na jarní práce. Podzimní orba a setí bylo ukončeno u obou sektorů, pouze orba až na nepatrné výjimky nebyla dokončena. Podzimní orbu vůbec neprovedl Oldřich Gregar, což zavinila výsadka STS na Mokré, která byla včas žádána.

Ovšem naprosto žádná péče není věnována řádnému ošetření luk a jejich důkladnému přihnojování a to u obou sektorů. Nepatrné krůčky vykazuje soukromý sektor, ovšem výnosy sena jsou oproti předešlým létům stále nižší. Bude proto velmi nutné, aby rada MNV, zemědělská komise a celý MNV se zabývali uvedenými nedostatky, které brzdí vývoj na našich vesnicích a věřím, že poctivou prací bude dosaženo cíle.

Vždyť jak rada, tak místní národní výbor, při uskutečňování zdravotní péče o naše děti, měly určité potíže při zřizování dětské poradny v obci. Avšak úsilovnou prací členů národního výboru byla ordinace i čekárna slušně vybavena a již dnes slouží svému účelu.

Rovněž tak po stránce kulturní byl udělán v letošním roce značný kus práce, kdy byla provedena generální oprava místního rozhlasu, byla získána velká promítací aparatura a budou prováděny za pomoci Státního statku úpravy ve zdejší sále, aby kino mohlo sloužit svému účelu. Je ovšem třeba většího pochopení ze strany občanů, aby opravdu kino bylo navštěvováno a nepromítalo se pro 10 nebo 15 občanů.

Co se týče vzhledu obce, poněkud se toto zlepšilo, když byl odstraněn jeden z nejhorších závadných objektů přímo v obci a druhý byl odstraněn z finančních prostředků JZD. Vzhled obce se poněkud zpestří okrasnými stromy, které budou postupně vysazovány na každém příhodném místě. Ostatní závadné objekty na pokraji obce budou v příštím roce rovněž odstraněny.

Přistoupím nyní k hodnocení práce poslanců národního výboru mezi voliči a k práci poslanců samých. Po konaných průzkumech v jednotlivých volebních obvodech, byly v práci příslušných poslanců zjištěny hrubé nedostatky, které se neslučují se ctí volených poslanců. Voliči dali při volbách důvěru členům národního výboru, která je ovšem zneužívána, čímž je zákon o národních výborech porušován. Průzkumem bylo zjištěno, že velká část voličů jednotlivých volebních obvodů není na zasedání národního výboru vůbec zvána, a vyskytly se i takové závady, že voliči nebyli od uplynulého volebního období ani jednou navštíveni. Staly se i případy, že do zasedání se nedostavila ani nadpoloviční většina poslanců a přesto, že voliči byli přítomni, zasedání se nemohlo uskutečnit. S tímto stavem je nutno se vypořádat, protože to není možno nadále trpět. Nehodlá-li některý z poslanců národního výboru zastávat svou práci svědomitě, bude třeba, aby svým voličům oznámil nezájem a požádal je o odvolání z volebního obvodu. Tento způsob bude nejrozumnější, neboť tím bude zlepšena celá práce národního výboru.

Tímto bych uzavřel celou moji zprávu a je možno přikročit k dalšímu programu.

R o k 1 9 5 6

Zrušení starého a výstavba nového hřbitova

Dne 16. července předává se stávající konfesní hřbitov do správy MNV Černá v Pošumaví.

Za MNV se předání zúčastnil Tajemník František Podroužek, za duchovní správu administrátor v Černé Martin Šmíd, dále církevní tajemník ONV Petr Houska a František Husinecký za odbor místního hospodářství ONV v Českém Krumlově.

Současně bylo předáno i příslušenství hřbitova a to:

- 1/ márnice se stávajícími dvěma místnostmi, která je ve velmi špatném stavu
- 2/ 1 ks máry pro dospělé
- 3/ 1 ks máry pro děti
- 4/ 1 pitevní stůl / dřevěný stůl potažený plechem/

Žádné knihy, tiskopisy, plány či výkazy nejsou k dispozici a ani se nevedly a jak připomněl administrátor Šmíd, hřbitovní plán nemohl být po roce 1945 převzat a ani nový pořízen, neboť bývalí osadníci byli německé národnosti a informace o pohřbených nebylo možno od nich získat.

Dnem předání přechází na MNV veškerá práva a povinnosti, t. jest úprava hřbitova, udržování čistoty, zajištění hrobníka a pochopitelně plné zabezpečení důstojnosti pohřbívání občanů jakéhokoliv náboženství.

Dosavadní hrobník František Kvasnička, který tuto práci vykonával vedle svého zaměstnání, bude pokračovat i nadále podle nových platových podmínek MNV.

R o k 1 9 5 7

Místní jednota ČSPO – výbor

Na výroční schůzi 3. ledna byl zvolen nový výbor ČSPO ve složení:

Předseda	-	Stanislav Med
Místopředseda	-	Jan Rosický
Výcvikový referent	-	Jan Rosický
Kulturně propagační	-	Bohumil Marek
Organizační referent	-	Jan Vácha čp. 20
Administrativní	-	František Podroužek
Hospodář	-	Václav Nouza
Revizoři	-	Josef Macháček ml. a Karel Kořánek

Zřízení zdravotního střediska

MNV Černá se dne 28. února na svém zasedání usnesl vyjmout ze správy Okresního poštovního úřadu v Českém Krumlově budovu čp. 47, která byla dříve majetkem obce a pak přidělena k účelům pošty.

Jelikož následkem výstavby Lipenské přehrady bude zrušeno Zdravotní středisko v Hůrce, hodlá naše obec zřídit toto středisko v Černé a to v budově čp. 47.

Tento objekt byl přidělen poštovnímu úřadu z důvodů nedostatku finančních prostředků na jeho opravu a tak by objekt postupně začal chátrat. Okresní poštovní úřad má pronajaté místnosti od Výroby ovocných šťáv, které postačují.

Budova čp. 47 je jednopatrová a je zde možnost velmi prakticky umístit oddělené místnosti včetně čekárny pro praktického lékaře, pro zuboléčbu i dětskou poradnu, přičemž každé oddělení by mělo vlastní čekárnu.

MNV proto svolal zástupce ONV i Poštovního okresního úřadu k tomu, aby se otázka zřízení Zdravotního střediska co nejrychleji vyřešila.

Zrušení a výstavba nového hřbitova

Dne 9. srpna se uskutečnilo jednání ohledně vydání stavebního a vodoprávního povolení k výstavbě nového hřbitova. Hřbitov bude vybudován na pozemcích parc. čísla 761,

762, 765, 766, 772, 773, 774, situačně je umístěn jihovýchodně od obce ve vzdálenosti 1 200 m a od státní silnice 100 m.

Vlastní stavba sestává z povrchové úpravy hřbitovní pláň, zděné ohradní zdi 30 cm silné o výšce 1,20 m. Dále bude vybudován objekt márnice s připojenou kaplí, příjezdová komunikace, studně prohloubené na místě stávající studánky, vybudování dvou suchých dřevěných záchodů se žumpou a smetiště. Dále bude provedena úprava přístupových cestiček ke hrobům a výsadba zeleně a stromoví.

Stavbu objektů a příjezdové komunikace provedou Vodní stavby n. p. Sezimovo Ústí, celkový náklad je vyčíslen v hodnotě 505 000 Kčs.

Veškerá výstavba by měla být provedena do 30. června 1958. Pokud by se v roce 1957 nepodařilo postavit celou obvodovou zeď, je nutno, aby byla postavena každopádně v jihovýchodní části hřbitova, kde jsou umístěny exhumované ostatky hrobů ze zrušeného hřbitova v Dolní Vltavici.

Zasedání MNV - 26. září

Přítomni: Vladimír Hofírek, Marie Filípková, Jan Juročko, Marie Mahrová, Stanislav Med, Václav Nouza, Alois Ondráček, Vácha Václav a Podroužek František.

Zasedání se konalo v Muckově, kde bylo přítomno 11 občanů. Hlavní body programu:

- v nejbližších dnech dojde ke zřízení zdravotního střediska v obci; voda do budovy bude zavedena z obecního vodovodu, je nutno provést výkop v délce 200 m; příslušné množství trubek a jejich montáž, stejně jako výkop zajistí František Podroužek
- urychlenou opravu vyžaduje budova čp. 8 v Pláničce, které hrozí spadnutí. ONV nemůže pro vysoké náklady použít budovu k účelům dosídlení, rovněž MNV nemá dostatek finančních prostředků a tak je navrženo budovu předat dohodou Krajské správě Lesů, okresní správa Český Krumlov
- státní dodávka brambor musí být splněna do 20. října a tak je nutno s jednotlivými zemědělci i s JZD dohodnout termíny ve kterých se bude dodávat stanovené množství; za splnění dodávky je přímo zodpovědný František Podroužek
- občané Muckova si stále stěžují na uzavření prodejny Jednoty v osadě, která se již delší čas likviduje. Vedení Jednoty tvrdí, že nemá žádnou vhodnou místnost, po projednání se Státním statkem by se však místnost našla a občan František Novotný by byl ochoten prodejnu vést; prodejna bude zřízena v domku čp. 11

Organizace veterinární služby

Vzhledem k tomu, že byla od října provedena nová organizace veterinární služby na okrese, byla obec Černá v Pošumaví zařazena do obvodu veterinárního lékaře MVDr. Romana Krejčího s bydlištěm na čp. 21.

R o k 1 9 5 8

Z jednání rady MNV a veřejného zasedání – únor

- do JZD byl získán soukromý zemědělec Jan Strnad s výměrou zemědělské půdy 13, 17 ha. Zemědělec Jan Rosický, který má výměru 9, 33 ha je ochoten znovu vstoupit, ovšem klade si podmínku, aby mu byla vyrovnána pohledávka, kterou má ještě u družstva z doby, kdy z něj vystoupil

- vedoucí pohostinství Jaroslav Vavroch žádá povolení, aby mohl změnit uzavírací den – zatím je v pondělí a on chce zavírat v neděli. Rada mu nevyhověla, neboť v neděli je zde spousta brigádníků Vodních staveb a neměli by se kde stravovat
- rada MNV podala návrh na nový výbor NF ve složení: Jan Rosický, Josef Zášková, Alois Ondráček, Jana Kořánková, Anna Vyšatová, Stanislav Med , Božena Brůžková, Jaromír Štumpf a Vladimír Kostka
- František Kefurt provedl rozbor hospodaření JZD, které vykázalo za rok 1957 zisk 155 525 Kčs a v důsledku toho mohlo být vyplaceno na pracovní jednotku 12 Kčs místo plánovaných 10 Kčs. Dále byly vydány naturálie v hodnotě 5, 61 Kčs, což činí 1, 40 kg obilí chlebového, 1, 60 kg obilí krmného a 3 kg brambor. Celkem bylo na naturální dávky vydáno 4 064 kg žita, 4 396 kg ječmene, 3 247 kg ovsu a 23 700 kg brambor.

V tehdejších jednáních rady MNV i na veřejných zasedáních byla hlavní pozornost věnována zemědělství. MNV proto musel projednávat a hodnotit výsledky JZD, přijímat opatření k senoseči, žnám, podzimním pracem a podobně. Důležitý byl i nábor soukromě hospodařících zemědělců do JZD, předtím hlídání splnění jejich stanovených dodávek, hlídat a povolovat domácí porážky prasat a mnoho jiného. Vedoucí pracovníci Státního statku i JZD museli na zasedáních podávat zprávu o stavu hospodaření a všech problémech a opatřeních.

Všechny další důležité návrhy se projednávali za přítomnosti představitelů NF a jednotlivých osad. Tak v roce 1958 bylo složení představitelů následující:

Za radu MNV -	Vladimír Hofírek	za výbor NF -	Vladimír Kostka
za JZD -	Josef Bláha	za KSČ -	František Švamberský
za Výrobní ov. štav -	Stanislav Med	za obec Muckov -	František Novotný
za obec Plánička -	Miloslav Kocanda		

Zrušení veterinárního obvodu

Veterinární obvod zřízený v říjnu roku 1957 byl od května t. r. v Černé v Pošumaví zrušen a přemístěn do Hořic na Šumavě na čp. 116. Sdělení zaslal odbor veterinární služby ONV, MVDr. Josef Konrád.

Z jednání rady MNV - září

- V obci bylo svépomocí občanů zřízeno zdravotní středisko, kde jsou odborní lékaři, zubní technik a poradna pro děti a matky. Po hygienické i zdravotní stránce budova všem lékařům vyhovuje, nutné je však zřídit močůvkovou jímku včetně čistící stanice nebo septiku. Obec však na to nemá síly ani finanční prostředky a tak požádala příslušný podnik, který provádí stavbu Lipenské přehrady, aby jímku včetně čistící stanice provedl z vlastních zdrojů. Dosavadní středisko v Hůrce bylo zrušeno především kvůli stavbě Lipenské přehrady.
- okresní hygienik povolil používat dostupné místnosti jako prodejnu masa, která podle rady MNV bude do příchodu mrazů dokončena

R o k 1 9 5 9

Zasedání rady MNV - březen

- v obci byla zřízena a zahájila provoz holičská provozovna, jejíž pracovní doba byla následující: každou středu a pátek od 16 do 21 hodin a každou sobotu od 14 do 21

- hodin; odbor místního hospodářství ONV dodal do provozovny břitvy, nůžky, ubrousky a holičský plášť; jako holič byl na zkoušku přijat Miroslav Horký
- v obci byla též zřízena provozovna dámského krejčovství, kam ONV dodalo jeden krejčovský šicí stroj
 - v důsledku otevření obou provozoven platí přísný zákaz soukromého šití a holení; zaměstnancům v provozovnách budou vyplácena ke mzdě 3% z tržby a dále navíc 3% za otop, světlo a vlastní nářadí včetně šicích strojů
 - za velké účasti žen proběhly oslavy Mezinárodního dne žen, přičemž byly ženy s více dětmi odměněny řádem Mateřství III. stupně a JZD odměnilo své členky teplákovou soupravou
 - probíhá nácvik na II. celostátní spartakiádu, zodpovědný předseda TJ Dynamo Černá Jan Hadraba
 - k domácím porážkám: všechny domácí porážky musí být projednány předem v radě MNV, případy neodevzdání sádla a kuponu se musí hlásit na ONV a případně nepovolit druhou porážku anebo omezit držení prasete; domácí porážka byla povolena – Josefu Bláhovi, Janu Rosickému, Josefu Záškodovi, Josefu Machkovi a Anně Váchové z čp. 35
 - pravidelné prohlídky masa u poražených prasat, koz a ovcí prováděl prohlížeč Jan Rosický
 - byla provedena oprava vodovodního a splachovacího zařízení v Národní škole, byly zakoupeny klozetové mísy, dále zhotovena močnice a zakoupena kuchyňská váha pro Mateřskou školu, kde byla též opravena podlaha ve skladišti potravin a zamřížováno okno. Na žádost ředitele školy Václava Nouzy bylo zakoupeno 10 ks včelařských kukel pro kroužek dovedných rukou

Jednání rady MNV - květen

- rada projednávala navrácení osob do JZD – jedná se o ty, kteří opustili své usedlosti před několika léty, anebo mají již přestárlé rodiče; jedná se o:
 - Vácha Jan čp. 35, který odmítl vstoupit, neboť prý mu družstvo nezabezpečí plat 2 500 Kčs, které si vydělá u Státního statku a dále proto, že prý se vzdal dědictví po otci
 - Váchová Marie z čp. 25 nemůže vykonávat těžkou práci a musí se starat o nezletilého syna; místo ní bude do družstva vyžádán její bratr Jaroslav
 - Rizáková Žofie s manželem prý vstoupí, ale až se vrátí Oldřich Bláha
 - Oldřich Bláha bude vyžádán zpět prostřednictvím odboru pracovních sil ONV Cheb
- v rámci závazků, které uzavřeli občané se bude opravovat cesta na Slavkovice, překládat střecha na zdravotním středisku, pomáhat při výstavbě prodejny masa a při čištění protipožární nádrže

Zrušení a výstavba nového hřbitova

Postup výstavby nového hřbitova je v zápise ze dne 28. srpna :

Nový hřbitov byl vybudován při státní silnici Černá – Bližná a vede k němu příjezdní cesta o šířce 4, 0 m na které je 20 cm makadamu a 5cm šterkové vrstvy kalené. Hřbitovní pole je oploceno zděným plotem, síla zdi 30 cm oboustranně omítnutá cementovou omítkou a přikrytá dvojnásobnou vrstvou tašek.

Plocha hřbitova je rozdělena na výraznější střed s hlavní příchozí cestou, urnovým oddělením a kaplí a na čtyři oddělení hrobů omezené radiálními provozními cestami, směřujícími na střed obřadní síně.

Vlastní kaple sestává z obřadní síně, márnice a místnosti pro hrobníky. Smetiště a suché záchody jsou umístěny na odlehlém místě mimo oplocení hřbitova.

Jak postupovala stavba:

- prosinec 1957 - zahájení stavby, výkop základů a sejmutí ornice
- březen 1958 - výkop základů ohradní zdi a beton základů
- duben 1958 - odkop zeminy, beton základů obvodové zdi, izolace, zdění ohradní zdi, oplocení hrobů s ostatky přenesenými ze zrušeného hřbitova
- květen 1958 - sejmutí ornice, zemní práce
- červen 1958 - zemní práce, zdění ohradní zdi, založení kaple
- červenec 1958 - zemní práce, makadam na příjezdovou cestu, vyzdívání ohradní zdi a kaple, zdění vchodových pilířů, vybudování propustů
- srpen 1958 - zemní práce, stropy a mazaniny v kapli
- září 1958 - zemní práce, úprava cest, vnitřní omítky v kapli a na obvodové zdi, postavení krovu
- říjen 1958 - kladení makadamu na cestách, vyzdění štítů, omítka obvodové zdi, provozní přikrytí kaple a ochranné zdi
- listopad 1958 - kladení makadamových vrstev, omítka obvodové zdi, sázení keřů a stromů
- prosinec 1958 - zemní práce
- leden – březen 1959 na stavbě se nepracovalo
- duben 1959 - dokončení podkladových vrstev, sázení stromů a keřů
- květen 1959 - úprava hřbitovního pole, kalení vozovek, sázení keřů
- červen 1959 - břizolitová omítka kaple a vchodu
- červenec 1959 - cementová omítka vnější zdi
- srpen 1959 - dokončení řemeslných prací – stavba dokončena

R o k 1 9 6 0

Společné zasedání - leden

Dne 15.ledna se konalo společné zasedání rady MNV Černá v Pošumaví a Mokrá s vesnickou organizací KSČ a představenstvem JZD Černá a Mokrá. Na této schůzi byli přítomni:

za radu MNV Černá v Pošumaví - Alois Ondráček, František Podroužek, Stanislav Med, Mahrová Marie a František Kefurt

za radu MNV Mokrá - Hedvika Vyletělová a František Ondrovič

za VO KSČ - František Švamberk, Jaromír Štumpf a Anna Vyšatová

za JZD Černá v Pošumaví - Rudolf Mahr, Eva Šmahelová, Josef Bláha, Josef Zášková, Josef Pilař a Marie Čapková

za JZD Mokrá

- Ladislav Ťažký, Jan Motičák a Michal Šandor

Dále byli přítomni Vladimír Kuchyňka a František Růžička, kteří pracovali na celoročním finančním plánu. Přítomen byl rovněž zástupce OV KSČ Jan Roubín.

Hlavním bodem bylo projednání celoročního výrobního plánu nově sloučeného družstva Černá a Mokrá, které se sloučilo v listopadu 1959.

Zasedání rady MNV - leden

- rada se zabývala návrhy na doporučení nebo nedoporučení žáků našich občanů do vyšších stupňů škol – jednalo se o žáka Karla Volfa, který byl doporučen do učení na horníka; žákyně Věra Pokorná byla puštěna na pedagogickou školu v Prachaticích; žák František Vačkář na průmyslovou školu elektrotechnickou v Českých Budějovicích; žák Vlastimil Válek na elektrotechnickou školu v Hluboké; žák Jan Zášková na zemědělskou školu do Mladé Boleslavi ovšem s podmínkou, že se vrátí zpět do JZD; žák Josef Študlar na průmyslovou školu truhlářskou v Českých Budějovicích; žák Jaromír Štumpf se zatím nedoporučuje na elektrotechnickou školu v Českých Budějovicích; pokračování v VIII. třídě se povoluje žákům Václavu Vyšatovi, Václavu Rozboudovi a Margitě Fatureové. Vzhledem k úrazu žáka Františka Špačka bude jednáno s příslušnými úřady o jeho vhodném umístění.
- projednávala se otázka zajištění ubytování pro předsedu nově sloučeného JZD Černá a Mokrá Václava Hykyše. Rada rozhodla přidělit družstvu tři místnosti v budově čp. 1, jedna jako kancelář, druhá pro schůzovou činnost a třetí jmenovanému předsedovi. Jelikož však v jedné místnosti dosud bydlí učitelka mateřské školy Marie Zikmundová, zabezpečí František Podroužek její přestěhování na čp. 36.
- bude provedeno zaměření a vypracování projektu na výstavbu vodojemu a čistící stanice pro obec. Je nutno zjistit v jakém stavu, hloubce a rozměrech je dosavadní potrubí, kterým je dosud přiváděna voda z jímací studně do nádrží v obci. Na zajištění prací pro vykopání sond a dalších potřebných úkolů byla sestavena stavební komise ve složení: předseda Lubomír Dufek a členové Václav Macháček a Jaroslav Vácha
- povolení ke koupi kulovnice bylo dáno Karlu Macháčovi a Františku Novotnému, občanu Vítu Markovi byla loni žádost zamítnuta MNV v Hůrce
- v obci by měla být otevřena kadeřnická provozovna a tak bude jednáno s Boženou Markovou a Bohunou Mahrovou, které by byly vyslány na školení

Poslanci a rada MNV - duben a červen

Jako poslanci byly 29. dubna 1960 zvoleni: Václav Vácha, Vladimír Hofírek, Alois Kopeček, Václav Nouza, Božena Štumfová, Josef Vrba, Anežka Olšáková, Eva Šmahelová, Josef Zášková, Václav Šťavík, Miroslav Kocanda, Jaroslav Frýdl, Marie Filípková, Ladislav Ťažký, Růžena Kozáková, Antonín Cirhan, Marie Šátralová, Marie Vrchotová, Vilém Augsten a Fiala.

Radu MNV tvořili: Vladimír Hofírek - předseda MNV
 Josef Zášková - náměstek předsedy MNV
 Václav Šťavík - tajemník MNV

členové - Alois Kopeček, Václav Nouza, Ladislav Ťažký, Anežka Olšáková, Václav Vácha a Antonín Cirhan

Rozdělení zdravotnických obvodů

Stálá zdravotnická komise ONV rozhodla na svém zasedání novou rayonizaci zdravotnických obvodů s účinností od 1. září. Důvodem jsou úpravy, které si vynutila nová územní organizace.

Jedním z obvodů je i Horní Planá pod kterou spadají obce v působnosti MNV Černá v Pošumaví t. j. Bližná, Bednáře, Jelm, Mokrý, Muckov, Plánička, Radslav, Dolní Vltavice, Žlábek, Slavkovice a Černá v Pošumaví.

R o k 1 9 6 1

Prohlížeč domácích porážek

S platností od 1. dubna byl pověřen prohlídkou domácích porážek prasat, ovcí a koz v obvodě obce Černá v Pošumaví občan Jan Rosický, čp. 17. Je nutná spolupráce MNV s prohlížečem masa, včas jej vyrozumívat o domácích porážkách a současně upozornit majitele a zájemce o porážky, že každé podomácku poražené zvíře musí být prohlédnuto ustanoveným prohlížečem.

Nový správce Osvětové besedy

Předseda MNV Vladimír Hofírek představil na zasedání rady MNV dne 29. srpna nového řídicího učitele základní školy Jaroslava Zimmermanna. Jelikož se z obce odstěhoval dosavadní řídicí Václav Nouza, který současně pracoval jako vedoucí Osvětové besedy, byl na tuto funkci navržen Jaroslav Zimmermann.

Zkratka ze Státního statku

Ředitelem Státního statku Černá v Pošumaví v této době byl ing. Vladimír Vítek, vedoucím hospodářství Černá Bohumil Švarc, agrotechničkou ing. Peterková.

R o k 1 9 6 4

Zrušení a výstavba nového hřbitova

O zrušení hřbitova v obci Černá v Pošumaví a následné úpravě tohoto prostranství jednala komise dne 24. února za přítomnosti tajemníka MNV Václava Šťavíka a představitelů zainteresovaných orgánů.

Charakteristika hřbitova: hřbitov se nachází u státní silnice Černá – Horní Planá v zastavěné části obce, poblíže křižovatky Černá – Frymburk – Dolní Vltavice – Český Krumlov.

Podle ústředního kříže byl hřbitov založen v roce 1871, podle možností bylo zjištěno celkem 291 hrobů, včetně dětských, z toho je z posledních let pohřbívání / 1950 – 1960 / celkem 41 hrobů. Jako poslední byla pohřbena 21. září 1959 Anna Císařová. Přibližně 50 hrobů z předcházejících let je stále udržováno.

V rohu hřbitova, podél státní silnice, přiléhá k ohradní zdi márnice. Jedná se o zděnou budovu velikosti 5 x 6 m, jejíž stropy jsou trámové s omítkou, střecha sedlová, krytina z cementových tašek. Dveře a okna, včetně podlah, jsou však zničeny, budova je bez elektrické přípojky a bez studny k zalévání hrobů.

Ohradní zdi jsou z lomového kamene, v rozrušeném stavu. Velkový stav je naprosto neudržitelný a nedůstojný, nehledě k tomu, že spodní část hrobů je v podmoku Lipenské zdrže. Proto byl v roce 1960 předán do užívání nově vybudovaný hřbitov ve směru na Bližnou.

Po likvidaci hřbitova se uvažuje s použitím tohoto prostoru pro veřejné účely, případně vybudování dětského hřiště, proto bude terén parkově upraven do roviny.

S likvidací hřbitova se uvažuje v roce 1965, provádět bude Okresní stavební podnik. Provede se demolice márnice a ochranné zdi, dále exhumace a přenesení hrobů.

Seznam udržovaných hrobů, které je nutno exhumovat a přemístit na nový hřbitov:

Kautský Emanuel	-	pohřben v roce 1957
Žalud František	-	v roce 1951
Žaludová Eva	-	1957
Císařová Anna	-	1959
Rodina Píšanova	-	1952
Jusková Marie	-	1936
Dubská Anna	-	1956
Rozboudová Marie	-	1950
Beranová Kateřina	-	1956
Christl Václav		
Rodina Erhartova		
Erhart František		
Valiczková Marie	-	1959
Ondráčková		
Kollerová M.		
Maršíková		
Lorenc Václav	-	1954
John František	-	1955
Houška Jan	-	1955
Žigová Juliana	-	1957
Gažák Karel	-	1955
Hečková Anna	-	1958
Tichovská Jiřina	-	1955
Novák Karel	-	1958
Vácha Rudolf	-	1955
Pávek František	-	1956
Hovorková Kateřina	-	1958

Konečnou pochůzkou na místě bylo zjištěno celkem 329 hrobů. Většina hrobů je zanedbaná a neudržovaná, takže úplně přesný počet nebylo možno zjistit. Žádné záznamy neexistují, jména pohřbených se zjišťovala podle nápisů na kříži nebo pomníku, což bylo v mnoha případech nečitelné. Neexistuje ani plánec hřbitova ani hřbitovní kniha, vše bylo konáno pochůzkou. Zda dojde k přemístění ostatků přesně tak jak je uvedeno v seznamu, nelze zaručit, někteří pozůstalí nejsou k dosažení nebo nejeví zájem, někteří mají své životní druhy pohřbeny na jiných hřbitovech a tak možná dojde k přenesení i tam.

Organizační část

Od července 1964 je předsedou MNV Jiří Ž á k , Černá v Pošumaví čp. 9 a tajemníkem MNV Jaroslav Zimmermann, Černá v Pošumaví čp. 27.

Obec má 843 obyvatel, 106 popisných čísel a patří k ní osady: Bližná, Dolní Vltavice, Mokrá, Plánička a Muckov + samoty.

Zřízení zubní ordinace

S platností od 16. září ordinuje v obci na zubním oddělení dentista Josef Lachout a to vždy ve středu od 8 do 17 hodin. V dopoledních hodinách přednostně prohlíží školní děti a mladistvé, odpoledne pak pečuje o chrup dospělým občanům.

Požární ochrana

Velitelem VPS/ veřejný požární sbor/ v Černé je Jan Rosický, čp. 3 a na Bližné Michal Balco čp.1.

Předsedou Místní jednoty ČSPO / Československý svaz požární ochrany/ je Jan Benedikt.

Ohlašovna požáru je zřízena na Státním statku a ve Výrobně ovocných šťav, poplach se vyhlašuje sirénou.

Komise pro ochranu veřejného pořádku

Komisi tvoří předseda Jiří Žák a členové Josef Špilínek, Černá čp. 36; Jan Motičák, Mokrá čp. 5; Jan Benedikt, Černá čp. 36 a Josef Rozboud, Černá čp. 15.

R o k 1 9 6 5Endokrinologický výzkum

Výzkumný ústav endokrinologický prováděl v obci vyšetření obyvatel na onemocnění štítné žlázy, které je zejména na Šumavě poměrně časté. Vyšetřovány jsou jednak školní děti, ale i dospělí občané. Jedná se o výzkum celostátního významu, aby bylo možno učinit některá preventivní opatření / dávkování jodu v soli/.

Byl proto MNV požádán o spolupráci na tomto výzkumu, tak aby se dostavil každý obyvatel obce. Vyšetření proběhlo v obvodu Černé v Pošumaví dne 13. dubna a den předtím / 12. 4/ v Bednářích. K tomu účelu byla zajištěna vždy vhodná místnost, jednoduše vybavena a s možností popřípadě zatopit.

Poskytování zdravotní péče na území obce

Rada MNV se zabývala některými připomínkami občanů k poskytování zdravotní péče a služeb v obvodu obce Černá v Pošumaví. Ordinace praktického i zubního lékaře je pravidelně zajišťována, mezi občany se však vyskytují kritické připomínky k práci obvodního lékaře MUDr. Krepse zejména v tom, že neprovádí prohlídky dostatečně svědomitě a zodpovědně.

Kritické připomínky byly i k organizaci dětské poradny, kde místnosti původně určené pro poradnu jsou v letních měsících využívány jako ubytovna lékařů pohotovostní služby. Přestože sezona již dávno skončila, místnosti nejsou vyklizeny a děti musí být vyšetřovány v ordinaci praktického lékaře.

R o k 1 9 6 8Územní členění obce

1/	Bednáře	-	Hostínova Lhota, Kramolín, Rybáře/Vyžbohy/
2/	Bližná	-	Radslav, Jestřábí, Juskův domek, Krejčovská chalipa
3/	Černá v Pošumaví	-	Slavkovice
4/	Dolní Vltavice	-	Kyselov, Kozí Stráň
5/	Mokrá	-	Fašingův Dvůr
6/	Muckov	-	Hubenov
7/	Plánička	-	Jámy, Nová Lhota

Místní lidová knihovna

Knihovníkem je Jan Hadraba, který od 18. července pracuje na poloviční úvazek jako profesionální pracovník, neboť druhou půlku úvazku pracuje jako knihař při MNV v Černé v Pošumaví.

Podle zápisu z metodické návštěvy dne 10. září bylo vypůjčeno od ledna do konce srpna celkem 2 996 výpůjček. Během července a srpna byla knihovna otevřena denně od 8 do 12 hodin, včetně nedělí.

Vedle knihovny v Černé a jejich poboček v Bližné, Dolní Vltavici, Mokré a Muckově, bude Jan Hadraba pracovat i pro MNV Horní Planá jako knihovník pro Hůrku a Hodňov, kde jsou knihovny umístěny ve škole.

Knihovna v samotné Černé v Pošumaví byla vyznamenána Štítem ministerstva, ale objekt, kde je umístěna je v katastrofálním stavu.

Jan Hadraba

Stav sálu jako objektu pro kulturu.

Jeho stav je velmi špatný, používá se pouze jako tělocvična školy, kino se zde nehraje již sedm let a pro společenské účely se užívá sál hotelu Racek. Adaptace stávajícího sálu je velmi potřebná včetně menších přístaveb nutných k divadelnímu provozu.

Po úpravách by se zde mohly pak konat společenské zábavy, vystupovat profesionální a amatérské soubory, což je žádoucí zejména v letních měsících při vysoké koncentraci lidí. Není vyloučeno ani obnovení kina, pokud by bylo zrušeno nerentabilní kino v Hůrce, odkud by se přesunula část návštěvníků do Černé.

MNV má zpracovaný projekt, potřebuje však finanční prostředky, kterých je nutno kolem 400 tisíc Kčs.

R o k 1 9 6 9

Sociologický průzkum

V rámci komplexní prověrky kulturní a osvětové práce v oblasti Statku Horní Planá zpracován v květnu sociologický průzkum v obci Černá v Pošumaví. Tazateli byli František Čtvrtník, pracovník odboru kultury a Pavel Vrba, tajemník Okresní rady Svazu klubů mládeže. Respondenti byli vybráni náhodně, ovšem se zřetelem k určité věkové hranici. Průzkum byl anonymní, celkem bylo dotázáno 15 osob, z toho 8 osob do 30 let věku a 7 osob nad 30 let.

V každé kategorii bylo celkem 18 otázek zaměřených na život v obci, kulturní vyžití, mimoškolní činnost, zábavu, koníčky a trávení volného času všeobecně.

Z odpovědí většinou vyplynulo, že v obci je málo vhodných možností pro realizaci mladých lidí, dospělí kromě toho se více vyjadřovali k tomu, že v obci nejenže není kultura, ale jsou zde i špatné služby, byty, komunikace, neudržovaná prostranství, málo vhodného zaměstnání a nejsou zde hodní lidé.

Co se týče návrhů na zlepšení občané požadovali: dostavbu sálu, postavit tělocvičnu, zlepšit bydlení a oblast zaměstnání, jeden požadoval vyměnit obyvatele.

Parčík před pohostinstvím

Vstup do obecního sálu

ŠKOLY A ŠKOLSTVÍ

Historie školy v Černé v Pošumaví

(až do školního roku 1979 / 1980)

Dne 3.srpna 1945 oznámil dopisem zmocněnec Ministerstva školství a osvěty a okresní školní inspektor Václav Boubelík, Místní správní komisi v Černé v Pošumaví, že učitelka Božena Vobrová – Štabrnáková je pověřena zřídit v obci českou Obecnou školu. Do té doby byla v obci čtyřtřídní německá škola a česká menšinová škola byla pouze v Hůrce.

Ustanovená řídicí učitelka Božena Vobrová pocházela ze Žimutic u Týna nad Vltavou a na zdejší školu nastoupila již 29.července 1945. Ve školní budově byla ještě ubytována americká armáda, která se však do konce srpna vystěhovala a vyučování mohlo začít.

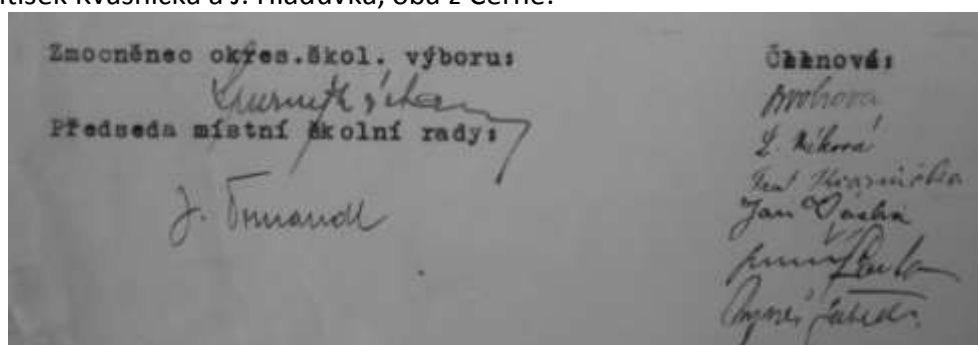
Bylo zahájeno 2. září 1945 s osmi českými dětmi, které vyučuje Božena Vobrová, učitelkou ručních prací je Marie Šťastná. Náboženství nemohlo být vyučováno, protože v Černé je zatím německý farář.

S dosidlováním obce se zvyšuje i počet žáků ve škole a tak byla od 12. února 1946 zřízena 2. třída, jejíž třídní učitelkou je Ludmila Míková, která sem byla přeložena z Čakova u Budějovic. Učitelka ručních prací Marie Šťastná odchází na měšťanskou školu do Horní Plané a místo ní nastupuje Marie Přibilová.

Od 1.dubna 1946 nastupuje na mateřskou dovolenou řídicí učitelka Božena Vobrová a obě třídy jsou spojeny až do 13. května 1946, kdy přichází na školu učitelka Božena Vaňková z Prahy a dostává 1. třídu.

Do nového školního roku 2. září 1946 již nastupuje 43 dětí, první třídu vyučuje Božena Vobrová, druhou třídu Ludmila Míková. Učitelkou ručních prací místo Marie Přibilové je Olga Nováčková ze Suchého Vrbného s právem titulu „učitelka domácích nauk“, římsko-katolické náboženství vyučuje administrátor z Horní Plané Jan Hrubeš.

Dne 6. září 1946 byla ustavující schůze místní školní rady v Černé, kde byl předsedou zvolen Jaroslav Tomandl , náměstkem předsedy Jan Vácha, oba z Černé a pokladníkem Božena Vobrová. Dalšími členy byli zvoleni: Jan Smaržík z Bližné, Jakub Ryneš z Pláničky a náhradníky pak František Kvasnička a J. Hladůvka, oba z Černé.

Řídicí učitelka Božena Vobrová podává Zemské školní radě v Praze návrh na zřízení tělocvičny v jedné z místností školy a současně žádá o příspěvek 10 000 Kčs na vybavení potřebným náradím.

I v dalším školním roce 1947 / 48 je řídicí učitelkou Božena Vobrová, která spolu s učitelkou Ludmilou Míkovou vyučuje již 53 dětí.

Školní rok 1948 / 49 začíná s 50 žáky a obsazení učitelského sboru je stejné. Dne 15. dubna 1949 však byla odvolána do školy do Kájova učitelka Ludmila Míková a pro nedostatek učitelských sil, vyučovala 2. třídu učitelka ručních prací Olga Nováčková.

Okresní školní výbor v Českém Krumlově oznamuje 15. září 1948 škole v Černé i v Bednářích, že osada Kohlgruben – Vápenice je zaškolená do Černé na Šumavě. Žáci z osady by tedy měli navštěvovat školu v Černé, pokud by však měli blíže a po schůdnější cestě do Emrů, mohou navštěvovat školu v Bednářích. Nechtějí místní školní rada v Emrech rozhodne a podá návrh školní obci Černá na Šumavě na zaškolení žáků do Emrů.

Do školy 1. září 1949 nastoupilo 52 žáků a rovněž nový učitel Jan Zajíček, který vyučuje 2. třídu. Římsko-katolické náboženství vyučuje tento školní rok pomocná učitelka náboženství Božena Pomijová, která je pověřena i pro školy v Mokré, Dolní Vltavici, Emrech, Hůrce a Hodňově.

Celkem 67 žáků nastoupilo do školy 1. září 1950 a místo Jana Zajíčka přichází učitelka Marie Kašpárková a učí 2. třídu.

Dnem 1. srpna 1951 končí ve funkci dosavadní ředitelka Božena Vobrová a ředitelem školy je ustanoven Josef Šafránek, který předtím učil ve Větřní. Ten však koncem srpna odjíždí na chmelovou brigádu a tak nastupuje učitel R. Karbulka, který zde má být jen do nástupu vojenské prezenční služby. Těsně před zahájením školního roku je však odvolán na školu do Světlíku a místo něho přichází **3. září 1951** dosavadní ředitel školy Světlík, Václav Nouza.

Protože škola je ve velmi zuboženém stavu, zařizuje nový řídící školy Václav Nouza, okamžité nejnutnější opravy. Ještě v září nastupuje na školu mnoho řemeslníků a opravy probíhají během vyučování.

10. září se vrací z chmelové brigády Josef Šafránek, předává školu Václavu Nouzovi a odchází do Chmelné.

Vyučuje se obvyklým systémem dvou tříd, 1. třídu učí Božena Vobrová a 2. třídu ředitel Václav Nouza a celkem vyučují 61 žáků. Římsko-katolickému náboženství vyučuje páter Imrich Solnica, farář z Černé, evangelické náboženství vyučuje učitelka G. Klicmanová z Českých Budějovic.

V budově školy je rovněž umístěna Mateřská škola, kde je ředitelkou M. Palečková ze Šumavských Hoštic a pěstounkou J. Pexová z Prahy.

Ve škole zatím stále pokračují opravy, zasklívací se všechna okna, provádí se nátěr oken a dveří, maluje se celá budova, bylo započato se zřizováním šatny v místnosti, kde dříve byl sklad uhlí, vápna a různých odpadků a zároveň byl za školou postaven malý dřevník. Opravy probíhaly až do vánočních prázdnin a do nově opravené budovy se žáci navrací 3. ledna. Ovšem o letních prázdninách znovu pokračují další opravy, které se předtím nestihly.

Ve školní kuchyni byly určité problémy s machinacemi potravin, a tak od 1. listopadu místo kuchařky Kořínkové / nebo Kořánkové? / byla přijata kuchařka Milnerová a jako pomocnice pak od 1. prosince M. Černá.

O hlavních prázdninách se odstěhovala bývalá ředitelka Božena Vobrová na českobudějovicko a tak **nový školní rok 1952/53** začala s ředitelem V. Nouzou i dosavadní ředitelka mateřské školy Marie Palečková, která byla jmenována učitelkou Národní školy. Vyučuje se opět ve dvou třídách, ve škole je 56 žáků, ovšem asi 20 jich odejde do nově zřizované školy v Plániče. Náboženství vyučuje páter Vrba a poprvé dostává ředitel pokyny sledovat, kolik dětí a kdo navštěvuje hodiny náboženství. Ve škole se tento rok nepřihlásilo 16 dětí.

Dne 1. listopadu 1952 nastupuje na vojenskou službu ředitel Václav Nouza, na jeho místo je jmenován Karel Plešák, který dosud učil v Hořicích na Šumavě. Vyučuje 2. třídu a v 1. třídě pokračuje M. Palečková. Ředitel školy je současně jmenován i ředitelem mateřské školy.

Ve školní stravově během školního roku vařila Anna Milnerová a M. Černá, která se však v květnu 1953 odstěhovala a na její místo nastoupila Marie Kudláčková.

V tomto roce bylo postaveno před školou nové kovové ochranné zábradlí. Veškeré školnické práce vykonávala Marie Čapková.

Do školního roku 1953/54

nastoupila do funkce ředitelky školy Karla Žlunková, dosavadní ředitelka národní školy ve Větřní. Bývalý ředitel Karel Plešák byl přeřazen na národní školu do Mokré. Vedle nové ředitelky přišla i nová učitelka Anna Sýkorová, která učila ve Volarech a má na starosti 2. třídu. 20. února 1954 však Anna Sýkorová odchází na mateřskou dovolenou a místo ní přichází Svatopluk Müller, ovšem ten hned 28. března přechází na Jedenáctiletku do Českého Krumlova. Na jeho místo je dosazena Růžena Šimánková z osmiletky v Horní Plané, která zde vyučuje do 19. června, kdy se Anna Sýkorová vrací z mateřské dovolené. Školní rok začal se 48 žáky a během roku se zvýšil až na 62.

Ve školní stravově pokračuje Anna Milnerovou s pomocnicí Marií Kudláčkovou.

V dalším školním roce 1954/55

dochází opět ke změně ve vedení školy, ředitelkou je jmenována Božena Dvořáková, která přešla z Brna a s ní krátce vyučuje Anna Sýkorová, která však hned ještě v září přechází na trojtřídku do Hůrky. Na její místo nastoupila na pouhé tři týdny Vlasta Mitítková z Přídolí a po oněch třech týdnech ji vystřídala Milena Skalická, která přišla z Tábora.

Změna nastává hned zase 1. listopadu, kdy se z vojenské služby vrátil Václav Nouza a tak převzal vedení školy a 2. třídu, když v té první pokračuje Milena Skalická.

V tomto školním roce je na škole 59 žáků – z toho v 1. třídě 28 / 20 chlapců a 8 dívek/; ve 2. třídě je 31 žáků / 25 chlapců a 6 dívek/.

1. třída = 1. postupný ročník 12 dětí a 2. postupný ročník 16 dětí
2. třída = 3. postupný ročník 10 dětí, 4. postupný ročník 8 dětí a 5. postupný ročník 13 dětí

V obou třídách je zavedeno vyučování podle sovětského způsobu.

Školní rok 1955/56

byl zahájen 1. září, ředitelem zůstává Václav Nouza a přichází nová učitelka Ludmila Pomejová, která dosud učila ve Větřní. Začínají pracovat pionýrské oddíly, první vede učitelka 1. třídy Pomejová a druhý oddíl Jiří Millner, zaměstnanec Tuhových dolů.

Do 1. p.r. nastoupilo 8 žáků, do 2.p.r. 18, ve 3.p.r. je jich 10, ve čtvrtém 11 a v pátém 13 dětí.

1. třída = 1, 3 a 4 p. ročník a 2. třída = 2 a 5. p. ročník – celkem je ve škole 60 žáků.

Školnické práce po celý školní rok vykonávala Marie Čapková. Ve školní jídelně se stravovalo průměrně 40 žáků školy, vedoucí kuchařkou byla Věra Benešová, po jejím odchodu od 1. června nastoupila jako hlavní kuchařka Marie Kudláčková, které vypomáhala školnice Marie Čapková. Měsíční příspěvek dětí na obědy a svačiny byl 50 Kč, zbytek doplácel MNV.

Rovněž o prázdninách tohoto školního roku byla škola vymalována, provedeny veškeré olejové nátěry stěn a dveří, což provedl Václav Vácha. Do školy byly také dodány nové lavice pro první třídu.

Stejně tak, jako několik let předtím, byl i **školní rok 1956/57 slavnostní**. Od rána vyhrává místní rozhlas, kde zástupce obce, krátkými vstupy, vítá děti do školy. Před školou

vítají prvňáčky pionýři a slavnostní zahájení školního roku provede zástupkyně MNV Božena Štumpfová a zástupce SRPŠ Vladimír Kostka. Do školy je zapsáno celkem 60 dětí, z toho 18 děvčat. V jednotlivých postupných ročnících je tento stav dětí : 1 – 13; 2 – 9; 3- 18; 4- 10; a pátý rovněž 10. Do školy stále dochází děti ze Slavkovic, Bližné a Jestřábí.

1 třídu / 1 a 3. p.r./ vyučuje učitelka Věra Nouzová, roz. Zvánovcová z Lužnice, okr. Třeboň, která do konce minulého školního roku vyučovala na národní škole v Kostelní Radouni, okr. Jindřichův Hradec. ve 2. třídě vyučuje ředitel školy Václav Nouza / 2, 4 a 5 p.r./

K vyučování římsko-katolického náboženství se z celé školy přihlásilo 14 žáků, z toho z 5. p.r. žádný.

Ve školním roce 1957/58

bylo do školy zapsáno celkem 66 dětí, z toho 25 děvčat a 41 chlapců. Do 1 p.r. bylo zapsáno 12 dětí- do 2. p.r. 13 – do 3p.r. 13 – do 4p.r. 19 a do 5 p.r. 9.

1 třídu / která tvoří 1 a 4 p.r./ vyučuje ředitel školy Václav Nouza a ve 2 třídě vyučuje za Věru Nouzovou, která odchází na mateřskou dovolenou, učitelka Zdeňka Truhlářová, čerstvá absolventka Pedagogické fakulty.

K 20. únoru 1958 byla otevřena jednotřídní národní škola v Bližné, takže žáci z Bližné a Jestřábí přestali chodit do Černé, čímž ubylo 18 žáků.

Školní rok ukončilo 48 žáků, z nichž 4 neprospěli a 3 měli sníženou známku z chování, z nich dokonce o dva stupně Gregar Ladislav.

Hlavní kuchařkou ve školní kuchyni byla i nadále Marie Kudláčková, pomocnou kuchařkou Irena Friedlová a vedoucí školního stravování byla ředitelka mateřské školy Věra Kopečková.

Zahájení školního roku 1958/59

bylo opět ve dvou třídách a celkem s 56 žáky / 1, 2 a 3.p.r bylo po 10 – ve 4p.r. 17 a v 5.p.r. 9 dětí / 1 třídu – 1 a 4p.r. vyučuje Václav Nouza a 2 třídu opět Věra Nouzová. Ve školní jídelně se stravovalo průměrně 45 žáků, vedoucí kuchařkou byla stále Marie Kudláčková, pomocnici Irenu Friedlovou, která musela ze zdravotních důvodů zaměstnání opustit, nahradila Marie Hadrabová, která však později také odešla a tak vařila M. Kudláčková po zbytek roku sama.

Z celkového počtu 55 žáků jich prospělo 51 a sníženou známku z chování měli 4 žáci.

Školní rok 1959/60 začal opět slavnostně za účasti zástupců obce a rodičů dětí. Do celé školy chodilo 55 dětí, z toho v 1.třídě / 1 a 4.p.r./, kterou vyučoval ředitel školy Václav Nouza, jich bylo 26 a ve 2. třídě / zbylé p.r./, kde bylo 29 žáků učil za nemocnou Věru Nouzovou první dva měsíce učitel Pavel Novotný. V červnu odešel na vojenské cvičení Václav Nouza a místo něho učila ředitelka školy v Pláničce Růžena Troupová. Na konci školního roku opět čtyři žáci opakovali.

Kvůli II. celostátní spartakiádě skončil celkově školní rok 18.června 1960. Již během května však bylo domluveno, že děti z Pláničky i z Mokré budou od 1. září chodit do školy v Černé, takže se bude otevírat 3. třída.

Během školního roku byly na škole ustaveny dva pionýrské oddíly – I. vedla Marie Zikmundová, učitelka mateřské školy a II. oddíl Jana Benediktová, studentka Jedenáctileté střední školy v Českém Krumlově.

Ve školním roce 1960/61

se škola stala trojtřídní. V 1. třídě byl pouze 1. post.roč. v počtu 11 dětí a vyučoval je Václav Nouza v uvolněné učebně po mateřské škole, 2. třída tvořila 2. a 4.p.r./ s celkem 40 žáky a vyučovala Marie Vrchetová, která přešla ze školy v Bližné. 3. třídu tvořil 3. a 5. p. r., bylo zde 34 žáků a vyučovala Věra Nouzová. Celkem tedy nastoupilo do školy 85 žáků. Školní rok ukončilo 83 dětí, z nichž jich pět neprospělo.

Protože počet stravovaných dětí spolu s mateřskou školou přesáhl 80 stravovaných, byla jako pomocná kuchařka přijata Marie Klementová. Školnici vykonává Růžena Vaclíková.

Pionýrskou vedoucí se stala v I. oddíle Marie Vrchotová a ve druhém zůstává Jana Benediktová.

Na škole bylo v tomto roce uskutečněno místní kolo STM / soutěž tvořivosti mládeže/za účasti škol z Černé, Bližné a Hůrky. Soutěže se zúčastnilo přes dvacet jednotlivců a dva soubory a do okresního kola byly z Černé vybráni dva žáci. V okresním kole se pak v sólové recitaci umístil na 3. místě žák čtvrté třídy v Černé, Kantor.

Během školního roku byl převzat inventář ze zrušených škol v Mokré a Pláničce. Koncem školního roku bylo rovněž připravováno rozšíření školy o další třídu a to tak, aby mateřská škola se přestěhovala do uvolněné fary.

Římskokatolické náboženství začal vyučovat páter Karel Prokop Švarc, farář z Frymburka.

Na snímku s dětmi u prvního sv. přijímání v Černé v Pošumaví.

Byla provedena veškerá inventarizace školního majetku, aby mohla být správa školy předána novému řediteli Jaroslavu Zimmermannovi, dosavadnímu řediteli školy v Zubčicích, který nastoupí dnem 1. srpna 1961.

Dosavadní ředitel Václav Nouza odchází na okres České Budějovice a na závěr svého působení provedl hodnocení školního roku:

Spojení školy v Černé s jednotřídkami v Mokré a Bližné vznikla zde trojtřídní škola. Tímto opatřením se částečně zlepšilo vyučování, hlavně se však zlepšila individuální péče o žáky, zejména z okolí, z rodičů reemigrantů. Přestovšak byl po celý školní rok velký problém v nadměrném počtu žáků ve druhé a třetí třídě / 35 a 38 /. Situaci snad vyřeší otevření čtvrté třídy v příštím roce.

Aby mohl být hned od počátku roku plněn vyučovací plán, bylo nutné zavést ve třetí a čtvrté třídě doučovací kroužky, neboť vědomosti žáků z bývalé národní školy v Mokré neodpovídaly klasifikačnímu řádu. Na školu propadá průměrně 7% žáků a tak kroužky fungovaly po celý rok.

Větší než vyučovací byly problémy výchovné. Hned na počátku roku bylo nutné stmelovat žákovský kolektiv, který vznikl ze tří kolektivů škol, 50% žáků je přespolních, jejich kázeň většinou uvolněná, proto následovala různá opatření, hlavně zajištění dozoru při příjezdu a odjezdu autobusů. V zimním období se nám vcelku podařilo vytvořit pro přespolní žáky takové podmínky, že nám ve škole po vyučování zůstávali – doučovali se, připravovali se na vyučování nebo hráli různé hry. proto je nutné do budoucna uvažovat pro přespolní žáky o zřízení družiny mládeže.

Neméně vážným problémem zůstává a pravděpodobně ještě nějakou dobu budeotázka zájmu rodičů o práci svých dětí i o práci školy. Nejsmutnější na tom však je, že mnohdy trpí nadané děti špatnými vlastnostmi svých rodičů.

Brzdou v polytechnické výchově je to, škola dosud nemá žádnou dílnu. V přeplněných třídách se jen těžko plní předepsané učební osnovy. Rovněž ve výuce tělesné výchovy, zejména v zimních měsících, chybí alespoň minimálně vybavená tělocvična.

Materiální vybavení školy je vcelku uspokojivé, školní budova je však méně vyhovující pro své nevhodné umístění na velmi frekventovaném místě, na bažině a bez skladovacích prostorů.

V procesu spojování školy se životem jsme se zaměřili na poznávání pracovišť v obci, zejména ČSSS, Tuhové doly a Výrobní ovocných šťav.

U školy je školní zahrada v rozsahu 20 x 15 m, oplocená dřevěným plotem, je využívána málo, vzhledem k tomu, že po napuštění jezera je vlhká. K mičurinským pokusům slouží část zahrady naproti škole, u bytu ředitele školy.

Školní žákovská knihovna má celkem 651 svazků, dále používá gramorádio, magnetofon, diapojektor a promítací přístroj, které jsou však v majetku Osvětové besedy.

Dovětek: *během celého tohoto období probíhalo v každém školním roce mnoho akcí, většinou zaměřených na oslavy / v počátku narozeniny T.G. Masaryka a potom J.V.Stalina a Kl. Gottwalda zejména, ale i většiny státníků tzv. lidovědemokratických států /, dále oslavy 1.máje, Dne horníků, Dne čsl.armády, výročí osvobození, Mezinárodní den dětí, VŠSR a další. V padesátých letech děti hledaly mandelinku bramborovou a zúčastňovaly se brigád v zemědělství, zejména při sběru brambor. Školu pravidelně navštěvoval školní lékař, žáci se rovněž zúčastnili sběru druhotných surovin a pravidelně uspořádali výlet na různá místa, zejména v jihočeském regionu.*

Jedna akce podrobněji:

Oslavy Mez. dne dětí v r. 1957

Mezinárodní den dětí byl tento rok v naší obci velmi slavnostní. Místní tělovýchovná jednota Sokol ve spolupráci s ředitelstvem školy a ostatními složkami, uspořádala 1. ročník Pionýrského cyklistického závodu, závodů v lehké atletice a ve střelbě ze vzduchovky. Celý den bylo na školním hřišti velmi rušno. Od časného rána plnili závodníci střelbu ze vzduchovky, přičemž nejlepšího výsledku dosáhl žák 5.post. ročníku František Špaček.

K odpolednímu cyklistickému závodě se sjeli žáci i z okolních škol – Hůrky a Horní Plané. Pozvánky byly poslány i na ostatní školy, ale jejich žáci se nedostavili. Od 14. hodin cyklistický závod začal, startovalo 19 závodníků a trať vedla po silnici k Českému Krumlovu. Na konci obce, kde je odbočka na Slavkovice, byl přejezd po prkně přes potok, ze Slavkovic závod pokračoval na Muckov, kde byla kontrola a určování světových stran. Z Muckova pokračovali závodníci na Pláničku, zde absolvovali jízdu mezi kuželkami a určovali pět rostlin. Z Pláničky pak jeli zpět do Černé, kde od domu čp.42 pak byla rychlostní zkouška až na hřiště. V době závodu byla celá trať uzavřena, chlapci závodníci si vedli všichni dobře, smůlu měl žák Vačkář z Černé, který ve snaze zvítězit, havaroval a poškodil si kolo tak, že musel závod vzdát. Celkem bylo věcnými cenami odměněno deset závodníků, nejlepší byl opět František Špaček, který za 1.místo obdržel kopací míč. Rovněž ostatní ceny za umístění byly hodnotné, kotlík, jídelní misky, torna, plní láhev a jiné sportovní potřeby.

V lehké atletice dívek zvítězily J. Kunášová z Hůrky a B. Frolíková z Černé a byly odměněny plnicími péry.

Kromě toho splnilo 36 účastníků závodů podmínky pro získání Festivalové stužky ČSM, která jim byla odevzdána.

Závod byl vcelku dobře organizačně zajištěn a pořadatelé se proto rozhodli uspořádat jej tradičně každý rok. Potěšitelné bylo, že mnoho občanů během závodu nadšeně povzbuzovalo a tak se MDD stal radostným dnem pro malé i velké.

Školní rok 1961 / 1962

slavnostně zahájil nový ředitel školy Jaroslav Zimmermann. Do školy nastoupilo celkem 106 žáků a tak byla organizována jako čtyřtřídní. Protože mateřská škola dosud neuvolnila třídu, byl 1. post. ročník, který vyučovala Marie Vrchotová, umístěn dočasně v čp.28. Druhou třídu, kde byl 2. a 3. post. ročník, vyučovala Hana Járová, provdaná Voldánová, která předtím působila na Lipně. Třetí třídu tvoří 4.p.r. a zde žáky vyučuje absolvent Pedagogického institutu v Českých Budějovicích Karel Bláha a je to jeho první učitelské místo.

Čtvrtou třídu a tudíž 5.p.roč. vyučuje ředitel školy Jaroslav Zimmermann.

Hned od počátku roku byla značná pozornost věnována pionýrské organizaci, funkci skupinové vedoucí zastávala Hana Járová, která si za pomoci ČSM zajistila další vedoucí a to Marii Čapkovou a Evu Brožovou. Po navázání spolupráce s útvarem Pohraniční stráže v Kyselově byli získáni dva pohraničníci jako pionýrství vedoucí.

Velká pozornost byla též věnována SRPŠ / Sdružení rodičů a přátel školy/, jehož předsedou byl zvolen Jan Hadraba, horník Tuhových dolů. Poněvadž se značná část rodičů z přílehlých osad těchto schůzí nezúčastňovala, bylo rozhodnuto pořádat schůze SRPŠ po osadách, což se velmi osvědčilo. Učitelům bylo uloženo podstatně rozšířit styk s rodiči žáků, aby nejpozději do pololetí znali rodinné poměry všech svých dětí. Nelze přehlédnout, že rodinné poměry žáků jsou ve většině velmi neuspořádané a mnoha dětem není věnována ani ta nejzákladnější péče. Požívání alkoholu je ve zdejší obci velmi rozšířeno a zhoubný vliv tohoto počínání je možno pozorovat na celé řadě dětí.

V průběhu školního roku navštěvoval žáky několikrát i školní lékař a většinou vyslovil vážné upozornění nad zdravotním stavem žáků. Téměř polovina z nich trpí vadným držením těla a značná část též podvýživou a nepravdělnou a málohodnotnou stravou, což je způsobeno nedbalostí a nezodpovědností rodičů. Proto učitelé navštívili značnou část rodičů, hovořili s nimi a byla též uspořádána přednáška pro rodiče na téma: „Péče o zdraví našich dětí. Současně byly ve všech post. ročnících zavedeny i pravidelné tělovýchovné chvílky.

Zrušení školy v Bližné.

Z podnětu školského odboru rady ONV v Českém Krumlově bylo koncem školního roku zahájeno jednání s rodiči žáků z Bližné o zrušení tamní jednotřídní školy, kterou navštěvovali žáci 1 až 3. post. ročníku. Rodičům bylo přislíbeno otevření družiny mládeže při ZDŠ v Černé a možnost společného stravování ve školní jídelně.

Většina rodičů vyslovila souhlas se zrušením školy a tak hned v prvním týdnu prázdnin bylo započato s převzetím inventáře a jeho převezením do Černé.

Ve škole v Černé byla pak během prázdnin provedena výměna podlah ve dvou třídách v přízemí. Staré podlahy byly nahrazeny parketami a současně byla do chodby a šatna položena nová teracová dlažba a škola kompletně vymalována.

Ve školním roce 1962/63

odchází Karel Bláha na základní vojenskou službu a místo něho přichází Jiřina Petříková, která vyučuje 1. post. ročník. Druhou třídu tvoří 2. a 4. p. roč. a vyučuje zde Marie Vrchotová, třetí třídu / 3. p. r./ vyučuje Hana Voldánová, která však v průběhu školního roku odchází na mateřskou dovolenou a místo ní nastupuje Stanislav Pražák, který dosud vyučoval ve Chvalšinách.

Čtvrtou třídu a tím tedy 5. p. ročník vyučuje opět Jaroslav Zimmermann.

K rozvoji obce a školy.

Za pomoci tajemníka MNV Václava Šťavíka byl proveden rozbor situace v obci, na jehož základě možno usuzovat o dalším růstu školy v následujících letech.

Obec Černá v Pošumaví byla ONV v Českém Krumlově vyhlášena jako středisková obec, což znamená, že bude zajištěna nejen zemědělská a průmyslová investiční výstavba, ale též výstavba bytových jednotek. Dle tohoto plánu bylo již v roce 1961 předáno v Černé do užívání 9 bytových jednotek a v roce 1962 - 18 byt. jednotek.

V roce 1963 bude v osadě Bližná předáno 18 byt. jed. a v letech 1964 / 65 bude v Černé vždy dokončeno každý rok po 18 byt. jednotkách. Výstavbu dvou byt. jedn. plánuje i národní podnik Státní rybářství, oddělení Lipno. V Černé by tak bylo v období pěti let předáno občanům 83 bytů.

Proto ředitelství školy spolu s radou MNV vypracovalo návrh na řešení školské otázky, zejména pokud se týká tříd, tělocvičny, dílen atd.

Počínaje dnem 1.9.1963 byla na zdejší škole uvedena do provozu družina mládeže. Do funkce vychovatelky nastoupila Marie Benediktová, která byla předtím zaměstnána u Tuhových dolů. Do družiny se přihlásilo celkem 77 dětí, přijmout však bylo možno jen 30, protože otevření dvou oddělení družiny nebylo možno zajistit.

Funkci skupinové pionýrské vedoucí vykonávala Hana Voldánová, později Stanislav Pražák, oddílové vedoucí pak příslušníci PS útvaru Kyselov.

Tuhá zima.

Zimní období se vyznačovalo neobvykle tuhými mrazy, při kterých teplota klesala až k -30°C , dokonce v sousední Hůrce naměřil dobrovolný pracovník meteorologického ústavu s. Špidla teplotu $-38,5^{\circ}\text{C}$. Vlivem těchto tuhých mrazů, které postihly celou Evropu, bylo značně ztíženo zásobování elektřinou, uhlím, potíže vznikaly v železniční dopravě apod. Na základě těchto skutečností prodloužilo Ministerstvo školství a kultury pololetní prázdniny o dva týdny.

Za účasti zástupců MNV a SRPŠ byl opět slavnostně **zahájen školní rok 1963 / 64.** V tomto roce je na škole zapsáno 112 žáků, celkově v pěti třídách. V 1. post. ročníku, který má na starosti Marie Vrchotová je 26 dětí, 2. post. roč., kde je 23 dětí vyučuje Jiřina Petříková, ve 3. ročníku je 21 dětí a vyučuje s. Pláničková, 4. post. ročník vyučuje Jaroslava Šimková, která přišla z Vyššího Brodu a má zde 23 dětí a v 5. post. ročníku, který vyučuje ředitel školy je 18 žáků.

Vychovatelkou školní družiny je i nadále Marie Benediktová a pionýrskou skupinovou vedoucí vykonává s. Pláničková s oddílovými vedoucími z řad pohraničnicků.

Do vedení SRPŠ byl zvolen Josef Špilínek, horník Tuhových dolů.

Při ukončení školního roku a rozdání vysvědčení celkově ze 110 žáků jich 18 neprospělo:

v 1. post. ročníku to bylo z 28 žáků celkem 6; ve druhém z 19 neprospěli tři; ve třetím z 25 rovněž tři; ve čtvrtém z 20 celkem čtyři a v pátém z 18 to byli dva žáci.

Z celé školy prospěli s vyznamenáním jen tři žáci z pátého post. ročníku.

Výstavba hřiště.

Na jaře 1964 byly zahájeny práce na úpravě nového sportovního hřiště, které bude sloužit zejména zdejší škole. Na uvedený prostor jsou naváženy veškeré zbytky demolice bývalých hospodářských objektů. Lze předpokládat, že hrubá terénní úprava bude dokončena v tomto roce.

Znovu bylo školním lékařem konstatováno, že většina dětí trpí pokřiveností páteře a vadným držetím těla a proto byla Jaroslava Šimková vyslána do kursu ZTV, které pak bude v příštím školním roce součástí výchovy.

Tragická zpráva.

Dne 23. července 1964 utrpěl na brigádě těžké zranění žák zdejší školy Miroslav Cirhan z Bližné. Svému zranění podlehl.

Volby do MNV.

V červnu 1964 se uskutečnily volby do všech skupin národních výborů. Do zdejšího MNV byl zvolen i ředitel školy Jaroslav Zimmermann, který od této doby zastával rovněž funkci tajemníka MNV.

Učitelství ve školním roce 1964/ 65

se znovu obměnil, i nadále vyučovala Marie Vrchotová / 1.p.r./ a Jaroslava Šimková / 3. p.r./..Jako nový přišel Ladislav Krajník, který dostal 2. post. roč. a ve 4. p. ročníku vyučoval 67 letý důchodce Josef Císař, bývalý ředitel školy v Hůrce. Jiřina Petříková, vzhledem ke zdravotnímu stavu svého syna nastoupila jednorozhodnou neplacenou dovolenou. Ředitel školy Jaroslav Zimmermann samozřejmě zůstává a vyučuje 5. p. r. s dvaceti žáky.

Stav žactva v tomto školním roce nebyl uveden.

V důsledku nedostatečné kapacity budovy školy byla pátá třída umístěna v budově MNV, než dojde k adaptaci vhodných náhradních prostorů.

Školní družina, kde je zapsáno 30 žáků, se střídá v učebně 3.post. ročníku, což je sice nevhodný způsob, ale vzhledem k adaptačním pracem potřebný.

Vedoucí vychovatelku Marii Benediktovou, která byla přeřazena do Dětského domova v Horní Plané, střídá v únoru 1965 Václava Lovětínská.

Funkci skupinové vedoucí vykonává Jaroslava Šimková, oddílové vedoucí i nadále pohraničníci z Kyselova. S útvarem PS pod vedením kpt. Ondreje Hruže je na tomto úseku velmi dobrá spolupráce.

Ředitel školy Jaroslav Zimmermann považoval za nutné zmínit se o učiteli Ladislavu Krajníkovi:

- Jmenovaný je původem z Velešína, okr. Český Krumlov, studoval na Pedagogické fakultě v Českých Budějovicích a na zdejší školu nastoupil na jednorozhodnou řízenou praxi ještě před složením státní závěrečné zkoušky. Toto je nový způsob přípravy mladých učitelů, který byl od roku 1964 poprvé zaveden. Uvádějí učitelkou byla velmi svědomitá a zkušená učitelka Marie Vrchotová a i ostatní učitelé vyšli Ladislavu Krajníkovi ochotně ve všem vstříc. Jeho práci na zdejší škole sledovala i profesorka Pedagogické fakulty s. Menclová. Na ustavující schůzi SRPŠ byl předsedou opět zvolen Josef Špilínek.

Prověrky znalostí a vědomostí žáků v okrese.

Prověrka znalostí a vědomostí žáků byla provedena nejenom na škole v Černé, ale i v Holubově, Kájově, Hodňově, Polné, Perneku, Hůrce, Bednářích a v Hořicích. S uspokojením je konstatováno, že škola v Černé se umístila na druhém místě za Holubovem, která však má již vnitrozemské podmínky. Poctivá a úsilivná práce učitelů přinesla své ovoce, i když ne právě bohaté. Valná část rodin ve zdejší obci se o děti příliš nestará, poměry ve kterých někdy děti žijí jsou přímo zoufalé. Jest běžným zjevem, že rodiče nemají finanční prostředky na stravování dětí ve školní stravovně, na alkoholické nápoje se však vydávají částky někdy až neuvěřitelné. Domnívám se, že naše zákonodárství často až příliš benevolentně posuzuje případy neposkytování zákonné péče dětem. Následky v rodinách samých jsou pak otřesné.

V průběhu školního roku zajišťovali všichni učitelé pod vedením Jaroslavy Šimkové hodiny zvláštní tělesné výchovy /ZTV/ a dohled vykonával dětský lékař MUDr. Lazár.

O zajištění svého odborného růstu dbali během školního roku i učitelé sami. Na škole byly uspořádány přednášky pojednávající o metodice psaní, tělesné výchovy, výtvarné výchovy a pracovního vyučování. V pěti předmětech bylo na škole počínaje 3. post. ročníkem zavedeno polodoborné vyučování. Na konci školního roku byla uspořádána výstavka školních pomůcek vyrobených učiteli, dvakrát za rok byla svolána na zdejší školu porada učitelů okolních šesti škol.

Školní rok 1965 / 66

byl zahájen ve dvou budovách, jednak ve školní budově a pak v budově čp. 40, kam byl přemístěn 1. post. ročník a školní družina. Nové prostředí je pro školní účely vcelku vhodné, neodpovídající je pouze výška stropů a nedostatečné sociální zařízení, což bude během roku vybudováno.

Podle vyjádření zástupců ONV Český Krumlov se v Černé v Pošumaví počítá od roku 1968 s výstavbou nové školy.

Stav žactva v novém školním roce je následující: v 1. post. ročníku je 21 žáků a vyučuje Jaroslava Šimková, provdaná Samcová. Ve druhém post. ročníku vyučovala Marie Vrchetová a bylo zde 19 žáků, ve třetím ročníku je pak 26 dětí, které vyučuje Hana Voldánová. Čtvrtý post. ročník má 26 žáků a učitelku Jiřinu Petříkovou a ředitel školy Jaroslav Zimmermann vyučuje v 5. post. ročníku celkem 18 žáků.

Římsko-katolické náboženství vyučuje farář administrátor z Frymburku, Karel Švarc. Přihlášeny jsou dvě děti ze 2 třídy a jeden žák ze 4 třídy.

Vedoucí vychovatelkou zůstává Václava Lovětinská, ve školní družině je opět 30 žáků, přihlášku na začátku roku jich však podalo 76, ale kvůli nedostatku vhodných prostorů nemohli být přijati.

Skupinovou vedoucí PO byla Marie Vrchetová, funkci oddílových vedoucích opět příslušníci pohraniční stráže. Všechny oddíly se zapojily do soutěže – Pionýr, mladý ochránce hranic.

V průběhu školního roku byla opět značná pozornost věnována prospěchu žáků, zejména v českém jazyce a počtech. Úroveň znalostí značné části žáků v jednotlivých postupných ročnících je velmi nízká, přestože se pravidelně organizují doučovací skupiny, besedy s rodiči i rodinné návštěvy. Stejná situace je ovšem i na jiných školách okresu. Zatímco propadajících žáků na okrese Strakonice je 3,45 %, na okrese České Budějovice 4,06 %, tak na okrese Český Krumlov je to 10,52 %.

Odborná učebna a dílna.

Aby se zvýšilo využití audiovizuálních pomůcek byla v průběhu prázdnin dokončena svépomocí adaptace odborné učebny a v přízemí i polytechnické dílny.

Zrušení školy v Bednářích – Muckově.

Na základě rozhodnutí školského odboru ONV Český Krumlov a po dohodě s rodiči žáků byla zrušena jednotřídní škola v Bednářích – Muckově. Pro žáky byla zřízena nová autobusová linka s ranním a odpoledním spojem do Černé v Pošumaví. Celkem přešlo do zdejší školy devět žáků a ředitel zrušené školy Karel Vochozka byl přeložen do Nové Vsi u Brloha.

Pod dohledem lékaře MUDr. Lazára byly na škole zajištěny hodiny ZTV, které vede Jaroslava Šimková – Samcová a bylo sem zařazeno celkem 16 žáků.

Učitelka Marie Vrchetová zajišťovala v mimovyučovací době hodiny nápravy řeči a dosahovala vynikajících výsledků.

Školní rok 1966 / 67

V tomto školním roce je škola organizována opět jako pětiletá a vyučování probíhá opět ve dvou budovách. V budově staré školy je umístěn 1. post. ročník s 25 žáky, které vyučuje Hana Voldánová. V téže budově je i školní družina, kde je zapsáno 30 dětí zaměstnaných matek a dojíždějících. Vedoucí školní družiny je Václava Lovětínská.

V hlavní budově je pak umístěn 2. post. ročník s 22 žáky, které vyučuje Zdeněk Koukal, absolvent Pedagogické fakulty vykonávající zde jednoroční řízenou praxi. Ve třetím ročníku vyučovala 20 žáků Jiřina Petříková, ve čtvrtém 26 žáků učitelka Marie Pešková, která nastoupila od 1. 9. 1966, když předtím vyučovala na prvním stupni SVVŠ v Českém Krumlově.

Na škole však učila necelý měsíc, pak rozvázala pracovní poměr a našla si nové zaměstnání. Protože odbor školství a kultury neměl v uvedené době za ní náhradu, nastoupil na školu otec ředitele školy, důchodce Petr Zimmermann, který předtím působil řadu let jako ředitel školy v Holubově. Na zdejší škole působil do 31. ledna 1967, neboť od 1. února nastoupila Milada Havlová, která přišla ze ZDŠ z Malšína. Ovšem i ta zde byla pouze do 31. května 1967, protože byla přeložena do Pohorské Vsi. V červnu tak ve čtvrté třídě vyučoval opět důchodce Petr Zimmermann. V 5. post. ročníku pak 20 žáků vyučoval ředitel školy Jaroslav Zimmermann. Celkem bylo v tomto školním roce na škole 113 žáků.

Funkci skupinového vedoucího PO vykonával učitel Zdeněk Koukal, oddíloví vedoucí byli opět příslušníci PS z Kyselova.

Na základě celoročního hodnocení neprospěli v 1. p. r. celkem čtyři žáci, ve druhém tři, ve třetím p. roč. dva, ve čtvrtém jich bylo pět a v pátém čtyři žáci; celkem na škole 18 žáků, t. j. 15,8 %. Dá se říci, že situace se horší, na škole je množství žáků, kteří již dříve opakovali některý postupný ročník, jsou i případy, že např. ve 3. post. ročníku je žák se šestým rokem školní docházky.

Nejvíce překážek se vyskytuje na úseku spolupráce školy s rodinou. Část rodičů je ve svém myšlení velmi zaostalá, či naprosto lhostejná k výsledkům školní práce svých dětí. Neblaze se odráží skutečnost, že se ve zdejší oblasti koncentrovala řada rodin zaostávajících a holdujících alkoholickým nápojům.

Od 1. dubna 1967 schválila vláda republiky zákon o platové úpravě učitelů. Tak např. základní plat ředitele školy po 16 letech služby činí 1700 Kčs, dále funkční příplatek 200 Kčs a příplatek za činnost ve ztížených podmínkách činí 150 Kčs. Učitel Zdeněk Koukal, který zde působí jeden rok má základní plat 1250 Kčs a 150 Kč za ztížené podmínky.

Do funkce předsedy SRPŠ byl znovu zvolen Josef Špilínek.

Škola těžce nese odchod Marie Vrchotové, která byla nejenom vynikající učitelkou, ale ve svém volném čase jako kvalifikovaná síla vedla hodiny nápravy řeči, což se v současné době na škole nezajišťuje.

Školní rok 1967 / 68

Byl zahájen se 111 žáky a opět se vyučuje ve dvou budovách. V jednotlivých postupných ročnících je zastoupeno uvedené množství žáků: 15 – 23 – 24 – 22 a 27. Vedle ředitele školy vyučuje v tomto roce na škole Jiřina Petříková, Hana Voldánová, Zdeněk Koukal a Anna Veselá. Posledně jmenovaná nastoupila na zdejší škole své první učitelské místo a učila zde do 25. ledna 1968, kdy nastoupila na mateřskou dovolenou. Místo ní opět nastoupil důchodce Petr Zimmermann.

Jako tělocvičnu používá škola prostorný sál místního pohostinství, který byl vyčleněn pouze pro účely tělesné výchovy.

Stravování žáků probíhá v budově bývalé fary, vlastní kuchyně odpovídá všem požadavkům, jídelna je však nedostatečná a žáci obědvají na tři směny.

Poprvé v tomto školním roce je vyučování organizováno v jedenáctidenním vyučovacím cyklu, neboť každá druhá sobota je nyní volná. Od příštího školního roku se počítá se všemi volnými sobotami.

Do funkce předsedy SRPŠ byl opět zvolen Josef Špilínek a tentokrát byli zvoleni i třídní důvěrníci a to: pro 1.p. r. Anna Študlarová, pro 2.p.r. Jan Frisch, pro 3.p.r. Marie Strnadová, pro 4.p.r. Růžena Bednářová a pro 5.p.r. Anna Nováková.

Prospěch žáků se znovu zhoršil, z loňských 15,8 % jich letos neprospělo 17,59 %, nejvíce z mateřského jazyka, z počtů a ruského jazyka.

Pravidelným lékařským vyšetřováním bylo zjištěno, že řada dětí stále trpí vadným držením těla, zvláštní tělesná výchova však nebyla zajišťována, protože chybí odborná síla, stejně jako na nápravu řeči.

V tomto školním roce se začala rozvíjet spolupráce mezi zdejší školou a školou v Hořicích na Šumavě. Vzájemný styk a výměna zkušeností se ukázaly jako prospěšné.

Politické události.

Školní rok probíhal celkem bez závad a mimořádných událostí, přesto však nejenom škola, ale celá vlast prožívala údobí mimořádného vzruchu naplněného nadějami v lepší život. Na prosincovém zasedání ÚV KSČ odsoudila skupina členů, vedená Alexandrem Dubčekem, nejenom období padesátých let poznamenané řadou deformací, ale podrobila důsledné kritice i současné vedení stranické a státní politiky. V souvislosti s tím došlo k rozdělení funkcí 1. tajemníka ÚV KSČ a presidenta republiky. Do funkce 1. tajemníka ÚV KSČ byl zvolen Alexandr Dubček, prezidentem zůstal Antonín Novotný. Nedlouho však po lednovém zasedání ÚV KSČ abdikoval Antonín Novotný na svůj úřad a prezidentem byl 30.března 1968 zvolen armádní generál Ludvík Svoboda.

Z této doby se datuje i řada různých změn a opatření, např. na úseku školství došlo k rozdělení na samostatné ministerstvo školství a ministerstvo kultury. Sled dalších událostí probíhal velmi bouřlivě, někdy i živelně. Politická situace se vyhroutil v srpnových dnech, když předtím vlády a politické vedení států Sovětského svazu, Polska, Maďarska, Bulharska a Německé demokratické republiky poukazyvaly na nebezpečí odklonu od socialismu. Uvedené státy vyslaly pak 21. srpna 1968 svá vojska do Československa, která zde obsadila všechna důležitá místa a Alexandr Dubček, Josef Smrkovský a Oldřich Černík byli odvezeni do Moskvy k jednání. Za uvedené situace lze těžko dělat jakékoliv závěry, či úsudky, většině obyvatel se situace jeví jako zcela nepřehledná a nejasná.

V těchto pohnutých dnech tím více vystupuje do popředí povinnost českého a slovenského učitelstva, nezapomínat na pokrokové tradice našich předchůdců, kteří vždy stáli na straně práva, pravdy, humanismu a demokratické tolerance. Chceme po období předlednového mocenského tlaku navázat na buditelské tradice, protože nemůžeme zůstat stranou velikého dění. Jsme pro důsledné plnění akčního programu KSČ, za dodržování osobních, tiskových a shromažďovacích svobod i ostatních nezadatelných lidských práv.

Nechceme a nikdy nebudeme učit nepravdě, vždy se budeme dovolávat světlých zdrojů naší národní historie, v jejich odkazu v hesle nám všem drahém – „Pravda zvítězí“.

/zapsal Jaroslav Zimmermann 28. srpna 1968/

Školní rok 1968 / 69

Na škole je v tomto školním roce celkem 94 žáků. V prvním post. ročníku, který vyučuje Hana Voldánová je 16 dětí, ve druhém, kde nastoupila Marie Schmidtová je 17 dětí, třetí ročník vyučuje Jiřina Petříková a má na starosti 22 žáků. Ve čtvrtém ročníku je

vyučujícím Zdeněk Koukal a je zde 20 dětí a pátý post. ročník, kde je 19 žáků, vyučuje ředitel školy Jaroslav Zimmermann.

Školní rok 1969/ 70

Ve škole je celkem 103 žáků. První post. ročník je rozdělen na 1A, kde je 18 dětí a vyučuje zde Bohumíra Dědová a na 1B, kde vyučuje Hana Voldánová a je zde 12 žáků / tehdy označených jako zaostávající/. Druhý post. ročník se 16 žáky vyučuje Marie Schmidtová, ve třetím ročníku má na starosti 16 žáků Marta Tischlerová, ve čtvrtém učí 21 dětí Jiřina Petříková a v pátém 20 dětí opět ředitel školy.

Od 1. ledna 1970 nastoupil na školu učitel Milan Strejc.

Náboženství římsko-katolické vyučuje Karel Švarc, přihlášeno je 30 dětí / po roce 1968 se počet podstatně zvýšil/.

Ve školní družině je vedoucí vychovatelkou Václava Lovětínská a vychovatelkami: do 31. 7. 1970 Helena Hájková a od 1. 8. 1970 Božena Lešková.

Předsedou SRPŠ je Jan Benedikt.

Školní rok 1970/ 71

V tomto školním roce není znám počet žáků ve škole. Vyučujícími jsou: v 1.p.ročníku Bohumíra Dědová; ve 2 A p.r. Marie Schmidtová a ve 2 B Hana Voldánová; třetí post. ročník vyučovala do konce roku 1970 Jiřina Petříková a od 1. ledna 1971 Marie Ryšavá, třetí p.r. vyučoval Milan Strejc a čtvrtý ředitel Jaroslav Zimmermann.

Ve školní družině pokračovala Václava Lovětínská a Božena Lešková, předsedou SRPŠ byl Josef Černý.

Od tohoto roku začalo být sledováno, které děti chodí na výuku náboženství, kde jsou zaměstnání jeho rodiče a jak jsou angažováni. K dispozici jsou tedy autentické záznamy, které musel ředitel školy zasílat na příslušné vyšší orgány.

Z nich vyplývá, že na výuku římsko-katolického náboženství se přihlásili:

z 2. post. ročníku	-	Jana Podgorská, Petr Němec, Eva Čechová, Josef Bigas, Václav Pocklan, Romana Ruprechtová, Hana Černá, Alena Horečná
z 3. post.ročníku	-	Milena Motičáková
z 4.post.ročníku	-	Štěpán Bigas, Jan Bigas, Hana Bigasová, Jana Váchová, Eva Černá
z 5. post. ročníku	-	Hana Benediktová, Jiřina Lukašáková, Miroslava Vrbová, Pavel Vrba a Anna Horečná.

Školní rok 1971/ 72

Na škole se učilo celkem 93 žáků.

1.post.ročník	-	19 žáků	-	Bohumíra Dědová
2.post.ročník	-	17 žáků	-	Milan Strejc
3.post.ročník	-	22 žáků	-	Pavla Kubatová
4.post.ročník	-	15 žáků	-	Jan Louženský
5.post.ročník	-	20 žáků	-	Jaroslav Zimmermann - ředitel

Ve školní družině je stejné obsazení, předsedou SRPŠ nadále Josef Černý.

Na náboženství se přihlásilo 10 dětí.

Školní rok 1972/ 73

I v tomto školním roce navštěvovalo školu celkem 93 žáků.

1.post.ročník	-	19 žáků	-	Pavla Kubatová
2.post.ročník	-	16 žáků	-	Milan Strejc
3.post.ročník	-	18 žáků	-	Bohumíra Dědová

4.post.ročník -	23 žáků	-	Jaroslav Vašta
5.post.ročník -	17 žáků	-	Jaroslav Zimmermann

Vedoucí školní družiny nadále Václava Lovětínská, na jaře 1973 odešla na mateřskou dovolenou Božena Lešková, místo ní nastoupila Bohumila Mrázová.

Předsedou SRPŠ byl František Lukeš.

Školní rok 1973/ 74

V tomto roce nastoupila nová učitelka Alena Vlasáková a dostala 2.post. ročník s 21 dětmi. První ročník vyučovala znovu Pavla Kubatová a bylo zde 16 žáků. Ve třetím ročníku bylo 14 žáků a vyučoval zde Milan Strejc. Bohumíra Dědová, nyní provdaná Smolenová měla čtvrtý ročník, zde bohužel neznáme počet dětí. V pátém post. ročníku vyučoval 19 žáků opět Jaroslav Zimmermann.

Vedoucí ŠD stále Václava Lovětínská, dále zde pracovaly: Ludmila Šinclová a pí.Strejcová a pí.Kubišová.

Předsedou SRPŠ František Lukeš.

Školní rok 1974/ 75

Škola se od tohoto roku stala čtyřtřídní, první a druhý post. ročník byly spojeny v jednu třídu – v prvním roč. bylo 8 žáků a ve druhém 15, celkem 23 dětí vyučoval Milan Strejc. Druhou třídu, kde byl 3.post.ročník učila Alena Vlasáková a měla zde 20 žáků. V další třídě se 4.post.ročníkem bylo 14 dětí, které vyučovala Bohumíra Smolenová. Pátý post.ročník ve čtvrté třídě vyučoval Jaroslav Zimmermann / počet dětí neznáme/.

Jako vedoucí ŠD nastoupila Božena Lešková, vychovatelkou byla Ludmila Šinclová.

Předsedou SRPŠ František Lukeš.

Školní rok 1975/ 76

Škola pokračuje jako čtyřtřídní, počet dětí celkem bylo 70. První post. ročník vyučuje Bohumíra Smolenová a má 15 žáků, druhý a třetí ročník jsou spojeny v jedné třídě, druhý sedm a třetí 15 žáků vyučuje Milan Strejc, Alena Vlasáková má ve čtvrtém ročníku na starosti 21 dětí a ředitel Jaroslav Zimmermann v pátém ročníku 12 dětí.

Školní družina i SRPŠ – vedení stejné.

Školní rok 1976/ 77

Tentokrát dostal první post. ročník na starost učitel Milan Strejc, který vyučuje 24 prvňáčků, ve druhém ročníku učí 16 dětí Bohumíra Smolenová, třetí a čtvrtý jsou opět spojeny v jednu třídu a je zde 7 a 16 dětí a vyučuje Alena Vlasáková. V pátém ročníku jako obvykle učí ředitel celkem 19 dětí.

Ostatní opět ve stejném složení.

Školní rok 1977/ 78

Škola nadále čtyřtřídní, počet dětí celkem 81, učitelský sbor stejný, počet dětí v jednotlivých ročnících i obsazení učitelským sborem neznámo.

Školní rok 1978/ 79

Ve čtyřtřídní škole, s pěti postupnými ročníky, se v tomto roce vyučuje celkem 80 žáků. V prvním ročníku je jich 18 a vyučuje Bohumíra Smolenová, ve druhém ročníku je rovněž 18 dětí, který tentokrát, oproti zvyklostem, vyučuje Jaroslav Zimmermann. Třetí ročník s celkem 24 žáky učí Milan Strejc a spojenou třídu čtvrtého a pátého ročníku se 20 žáky dostala nová síla Jarmila Hlaváčová.

Školní rok 1979/ 80

Škola opět čtyřtřídní, odešla Jarmila Hlaváčová, nastoupil Milan Eibl, počet dětí není znám.

Další poznatky kolem školství v Černé.

Založení lidové školy hospodářské.

Místní národní výbor v Černé na Šumavě zaslal dne 1.července 1947 školskému výboru ONV Český Krumlov oznámení, že na schůzi MNV dne 25.6.1947 bylo jednohlasně usneseno žádat o založení Lidové hospodářské školy pro obvod Černá na Šumavě, Mokrá, Bližná, Plánička, Slavkovice a Hůrka. Důvodem založení je nevyhnutelná potřeba této školy.

Zřízení mateřské školy.

MNV Černá na Šumavě navrhuje zřídit v obci ve školním roce 1949 / 50 mateřskou školu. Zdůvodňuje to podle §§ 9 a 89 Zákona č. 95/ 46 Sb. ve znění §§ 2 a 4 vládního nařízení č. 195, z čehož vyplývá, že podmínky pro zřízení MŠ jsou dány.

V obci již funguje žňový útulek a jeho sloučení s nově vzniklou MŠ s celodenním provozem bylo pro obec přínosem.

Proto v žádosti adresované školskému odboru ONV uvádí i soupis dětí ve věku 3 – 5 let, které by do MŠ mohly nastoupit. Jedná se o:

Kvasnička Václav - Med Stanislav - Pokorný Ladislav - Strnad Karel - Váchová Eva - Záškoda Josef – Rozboud Josef - Macháčková Anna - Vácha Antonín - Gregarová Marta - Vácha Čestmír - Langová Elfrída - Šuchmanová Anna - Kuba Ondřej - Čapková Dana - Záškoda Jan - Rozboud Václav - Vobr Jan - Homolková Jana - Vačkář František - Štumpf Jaromír a Trousil Jaroslav.

Žňový útulek.

V roce 1949 byl žňový útulek mimořádně otevřen až do 15 listopadu z důvodů pozdějších sklizňových prací. Na místo opatrovnice schválil MNV Marii Voharšíkovou, roč. 1925, narozená v Ostrově, okres Kaplice, absolventka půlročního kurzu pro vzdělání opatrovnic, malých dětí a nedělek.

Od 1.8.1950 však byla na její místo přikázána rozhodnutím ONV, oddělení okresní péče o mládež, pomocná pěstounka Marie Bláhová.

Zřízení družiny mládeže při Národní škole.

Na žádost MNV v Černé v Pošumaví zřídil ONV Český Krumlov, referát pro školství, osvětu a tělesnou výchovu, s platností od 1. února 1951, družinu mládeže při Národní škole v Černé v Pošumaví.

Družinu spravuje ředitel školy, v současné době Božena Vobrová – Štabrňáková. Protože je do družiny přihlášeno 20 dětí zaměstnaných matek a 23 dětí přespolečných, bude otevřeno jedno oddělení.

Pracovní řád školnice při škole v Černé v Pošumaví.

Dne 8. dubna 1953 nastoupila jako školnice Marie Čapková. Za přítomnosti ředitele školy Karla Plešáka, předsedy MNV Stanislava Meda, předsedkyně výboru žen Boženy

Štumpfové a zástupce školského referátu Václava Lovětínského, byla s Marií Čapkovou sepsána následující dohoda:

Ředitel školy se zaručuje, že veškeré potřebné nářadí jako kýbl, hadry, smeták, sekyrka a jiné, bude v pořádku předáno nové školnici.

Školnice bude horní dvě třídy každý den zametat a stírat prach, 3x do roka provede generální úklid t. j. umýt okna, podlahy vydrátkovat, napastovat a vyleštit. Horní chodbu a schody každý den zametat a jednou týdně vytírat. Školní jídelnu si uklízí sami kuchařky.

Dolní místnosti, kde je školka, každý den zametat, utírat prach a jednou týdně jednu místnost umýt. Dolní chodbu a kloset každý den zametat a vlhkým hadrem vytřít.

Místo pomoci při oblékání dětí v mateřské školce je školnice ochotna vyprat školní prádlo a v případě zanesených záchodů je vyčistit.

Školnice každý den ráno připraví čistou vodu do umyvadel a do kýblů, které postaví na klosety.

Výstavba mateřské školy.

Předseda MNV Alois Ondráček a tajemník František Podroužek zaslali dne 12. února 1957 odboru školství a kultury ONV Český Krumlov, požadavek na výstavbu nové mateřské školy, který vzešel ze zasedání MNV.

Zdůvodnění:

Po provedeném průzkumu a za účasti ředitele školy Václava Nouzy bylo shledáno, že pro vysoký stav žactva v příštích létech bude nutné zřídit na škole třetí třídu a tělocvičnu. Místnosti dosud využívá mateřská škola a tak je nutné vystavět novou MŠ, protože vhodné místnosti, které by mohly být adaptovány a školka zde umístěna, v obci nejsou.

Odbor školství ONV odpověděl v tom smyslu, že celostátní potřeba investic ve školství je velká a požadoval od MNV, aby nahlásil výhledově do roku 1962 počty dětí do školky a vzal v úvahu, že místo školy v Dolní Vltavici bude zřízena škola v Bližné, čímž děti ubydou.

Znovu dále apeloval na představitele obce, aby i nadále hledali vhodné prostory pro přemístění dosavadní mateřské školy, neboť naděje na výstavbu nové je velmi malá.

Nicméně by však mohlo být uvažováno s výstavbou ve svépomoci, v t. zv. akci Z, kde je podmínka, že 40% rozpočtovaného stavebního nákladu je kryto bezplatným provedením prací nebo bezplatným dodáním stavebního materiálu a 60% stavebního nákladu je hrazeno ze státních prostředků.

Na základě těchto poznatků, v dalším období jednala rada MNV o možnosti, přestěhovat mateřskou školu do budovy bývalé fary, která však potřebuje nutnou opravu. Současně je nutno po odstěhování opravit místnosti ve škole pro žáky z Bližné, kde se připravuje zrušení školy.

Ohledně fary dochází k mnoha stížnostem z řad občanů, že po zrušení fary a odstěhování faráře, se s budovou stejně nic nedělá. Je konstatováno, že stížnosti přichází z řad občanů nábožensky založených, kteří dané situace využívají pro pomlouvání našeho socialistického zřízení.

Nicméně je zde další důležitá otázka a tou je nedostatečná kapacita mateřské školy a její nevyhovující stav po stránce hygienické i zdravotní.

Vyjádření ke studiu na výběrové školy.

Vyjádření MNV v Černé v Pošumaví o žácích, kteří se hlásili na výběrové školy, si vyžádalo vedení Osmileté střední školy v Horní Plané, které jednotlivé žáky navrhlo.

Rada MNV v Černé se na svém zasedání dne 26. ledna 1960 tímto zabývala a poslala následující stanoviska a doporučení:

Žákyni Věru P o k o r n o u doporučuje ke studiu na Pedagogickou školu v Prachaticích pro obor učitelka mateřské školy

Žáka Jaromíra Š t u m p f a na průmyslovou školu v Českých Budějovicích, obor elektrotechnika

Žáka Františka V a č k á ř e na průmyslovou školu v Českých Budějovicích, obor elektrotechnika

Žáka Vlastimila V á l k a na elektrotechnickou školu v Hluboké nad Vltavou

Žáka Jana Z á š k o d u na čtyřletou zemědělskou školu v Mladé Boleslavi s podmínkou, že se vrátí zpět do jednotného zemědělského družstva Černá

Žáka Josef Š t u d l a r a ke studiu na průmyslové škole truhlářské v Českých Budějovicích

Zbylí tři žáci z naší obce hodlají dobrovolně pokračovat devátým rokem v VIII. třídě školy Horní Planá, škola nemá námitek, je potřeba souhlas rodičů. Jedná se o Václava V y š a t u, Margitu F a t u r o v o u a Václava R o z b o u d a, který by však rád do učebního oboru zedník.

Rada MNV doporučuje, aby škola ve spolupráci s odborem pracovních sil ONV Český Krumlov našla vhodné umístění pro žáka Františka Š p a č k a, vzhledem k jeho zranění.

Podepsán tajemník MNV František Podroužek.

Krátce kolem školní jídelny

Několik poznatků z prověrky školní jídelny provedené 17.dubna 1962 pracovníky kontrolního odboru ONV Český Krumlov Karlem Švecem a Vladimírem Mikule:

Poplatky za stravování se vybíraly na ZŠ vždy měsíc dopředu a na MŠ měsíc pozadu. Stravenky se nevydávají, výdej obědů kontrolují dozírající učitelé.

Za březen 1962 bylo vybráno od žáků ZŠ / 1. až 5. post. ročník/ celkem 3 002, 70 Kčs, z MŠ to činilo 678, 90 Kč a od učitelů 296, 90 Kčs. Celková suma 3 826, 10 Kč bylo odvedeno na účet MNV.

Celkový náklad na potraviny činil v březnu 1962 celkem 5 766, 63 Kčs , přičemž norma nákladů na jeden oběd činí v ZŠ 2, 65 Kčs a v MŠ je to 3, 94 Kčs.

Jídelní lístek sestavuje vedoucí jídelny s ředitelkou nebo učitelkou MŠ, obvodnímu lékaři není předkládán, stravovací komise není zřízena.

Ve funkci vedoucí stravovny je od 12. ledna 1962 Hana Járová, kuchařky Marie Kudláčková a Marie Klementová.

Předání inventáře ze zrušené ZDŠ Bližná.

Ukutečnilo se 7. července 1962 za účasti ředitelky ZDŠ v Bližné Růženy Mikšátkové a ředitele ZDŠ v Černé Jaroslava Zimmermanna a za přítomnosti tajemníka MNV Černá Václava Šťavíka.

Předávaly se základní prostředky, DKP a knihovna v celkové hodnotě 22 022 Kčs. Dále byly předány třídní výkazy a třídní knihy, inventární deník, katalog žákovské a učitelské knihovny, jednací protokol a školní kronika se záznamy z let 1957/ 58 a 1962.

Nedostatek míst v jeslích a mateřské škole.

Dne 29. července 1968 zaslal odboru školství ONV v Českém Krumlově, předseda školské a kulturní komise při MNV Černá v Pošumaví Milan Palic dopis, ve kterém upozorňuje na stav v jeslové třídě a v mateřské škole, které jsou umístěny v prostorách s nedostatkem kapacit.

Mateřská škola se nachází v budově bývalé fary, která je majetkem církve a podle vyjádření představitele farního úřadu ve Frymburku, dojde v brzké době k znovuobsazení farního úřadu v naší obci, což znamená, že budou budovu požadovat zpět. V této MŠ je nyní 30 míst, což neodpovídá předpokládané kapacitě 50 – 60 míst.

Jeslová třída se nachází v bývalé budově pošty v čp. 40, kde po adaptaci vzniklo zařízení pro 12 dětí. Dnešní potřeba je však 25 – 30 dětí.

Zřízení větší MŠ i jeslové třídy by přineslo větší možnosti získání pracovních sil, zejména žen, pro místní podniky. Rovněž by vznikla větší možnost sezonního zaměstnání pro ženy v letním období, v turistické sezoně, kdy z důvodů nedostatku míst v MŠ i JT, podniky nabírají pracovní síly mimo obec.

Místní občané poukazují na to, že možnost výdělku je dána cizím, kteří jsou bráni pouze na krátkou dobu s cílem vyššího výdělku, na úkor místních občanů.

Šedesátá léta – s ředitelem školy Jaroslavem Zimmermannem

Jednotné zemědělské družstvo / JZD/ Černá na Šumavě

R o k 1 9 4 9

V Černé v Pošumaví vzniklo JZD již v roce 1949. Tehdy bylo jako vzor dávano družstvo v Perneku, které vedl František Kubiš, otec našeho občana Františka Kubiše.

Zakládajícími členy JZD v Černé byli občané Josef Bláha, Antonín Rosický, Josef Záškoda, Jan Rizák a další. Předsedou byl zvolen Antonín Rosický, po něm tuto funkci převzal Karel Novák z čp.3 a dlouhou dobu pak družstvo vedl Josef Bláha z čp. 21. Vzniklé družstvo bylo tzv. I. typu, po žních v r. 1949 se přešlo na II. typ a v prosinci 1956 na III. typ. V té době družstvo obhospodařovalo celkem 176 ha zemědělské půdy, z toho 52 ha luk, 45 ha pastvin, 5 ha zahrad a 74 ha polí. Celkem JZD chovalo 65 ks skotu, z toho 32 ks krav, 72 ks prasat, 10 ks prasnic, 6 ks koní a dále 105 ks slepic a 16 rojů včel.

Pokud se týče práce JZD v Černé, docházelo během jeho existence k nedostatkům jak organizačního, tak i ekonomického rázu, což se odráželo v hospodářských výsledcích. Byl zde rovněž nedostatek pracovních sil, část členů se odstěhovala do vnitrozemí. Někteří členové své členství zrušili a začali hospodařit soukromě, ale i oni byli nakonec nuceni začlenit se postupně do ČSSS, kam bylo družstvo jako celek převedeno v roce 1960.

R o k 1 9 5 1

Členové JZD

Na základě kopie výplatní listiny bylo možno sestavit seznam členů JZD Černá na Šumavě, seznam je ze dne 9. září 1951.

Antonín Novák; Josef Machka; František Pávek; Josef Záškoda; Josef Fikar; Jan Rosický; Jan Rizák; Jan Vrána; Rudolf Vácha; Jan Vácha/čp. 24/; Josef Bláha; Petr Vácha; Jan Strnad; Ludvík Küblbeck; Jan Vácha /č.p.43/; Ladislav Fusek; Oldřich Gregar; Marie Gregarová; Markéta Černá.

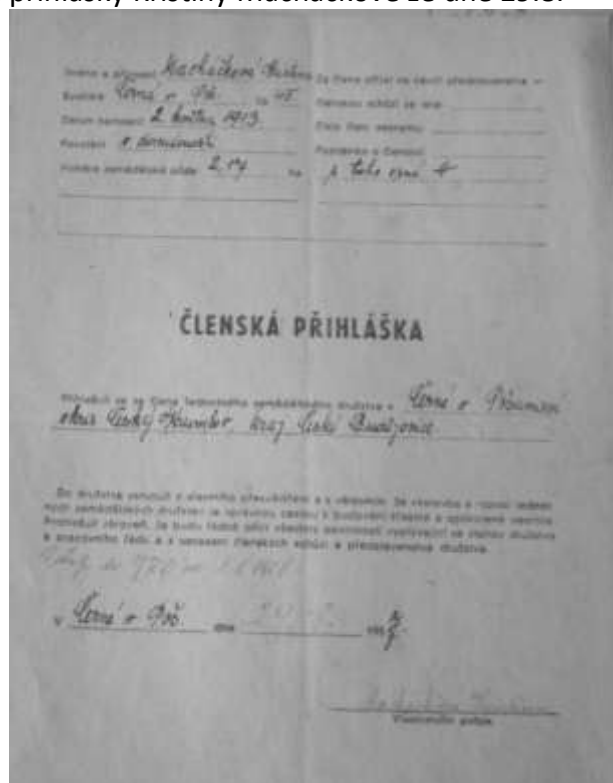
R o k 1 9 5 4

Počty a váha zvířat

Druh zvířat	Počty zvířat v ks	Váha v kg	Umístění
dojnice	53	27320	kravín
prasnice	18	2800	vepřín čp. 4
koně	8		ustájeny u členů
jalovice březí a ostatní	42	12000	teletník u MNV
býčci	12	1560	
telata ssavá	3	130	
krmníci	59	4275	vepřín čp.4
selata	15	150	
slepice	182	364	
kuřata	120	60	
kohouti	1		
včelstva	15		

R o k 1 9 5 7**Členská přihláška**

Ukázka členské přihlášky Kristiny Macháčkové ze dne 29.8.

R o k 1 9 5 8**Výtah z politicko-organizačního zajištění zimní kampaně pro rok 1958 – 1959**

I když se jedná o plán na zajištění zemědělských prací, který se v této době zpracovával prakticky na všechny práce a kde bylo určeno, jak vše bude provedeno, do kdy se provede, kdo zodpovídá atd. lze z něho vyčíst mnoho podstatného o tehdejší hospodářství. Půdní evidence, hospodářské stavy dobytka, stavy strojů a podobně, je možno brát jako skutečnost, ostatní se mohlo různě měnit / zejména termíny, výnosy, užitkovost zvířat apod. / - **pozn. kronikář F.Z.**

Plán hektarových výnosů

žito	-	18 q	pšenice	-	14 q
oves	-	18 q	ječmen	-	19 q
brambory	-	150 q	směsky na zeleno	-	120 q
len	-	30 q	seno z luk	-	20 q
jetelotrávy	-	35 q	kapusta	-	300 q

K vypěstování vlastního klimatizovaného obilí budou zajištěny 2 ha semenářského dílce žita, 3,50 ha pšenice, 3 ha ovesa, 2 ha brambor a 5 ha červeného jetele na semeno.

K zajištění hodnotnějších porostů na pastevních plochách je nutno náležitě odvodnit 10 ha na silně zamokřených a rozbahněných pastvinách.

Do května 1959 bude vybudována prostorná silážní jáma.

Stavy hospodářského zvířectva.

skot	-	150 ks	krávy	-	48 ks
prasnice	-	10 ks			

Plán zástavu hovězího dobytka je možno splnit za předpokladu, že bude postavena nová stáj včetně skladovacích prostorů na seno a slámu. Vše je závislé na řešení a pomoci ONV Český Krumlov.

Užitkovost a plán výroby

Denní přírůstek u hovězího masa	-	0,55 kg/ ks/ den
Celková výroba hovězího masa včetně naroz. telat	-	167 q
Průměrná dojivost na dojnici	-	1 800 l
Celková výroba mléka	-	86 200 l
Denní přírůstek u vepřového masa	-	0,48 kg / ks/ den
Odchov selat od 1 prasnice	-	11,5 ks
Celková výroba selat	-	103 ks
Připuštění jalovic	-	11 ks
Celoroční zástav skotu na žír	-	10 ks
Porážková váha skotu	-	400 kg
Výroba sena	-	1 856 q
Výroba siláže	-	1 500 q
Kompostů bude založeno	-	100 m ³

Pro zlepšení produkce vepřového a drůbežního masa bude postaven vepřín a drůbežárna.

Za splnění všech úkolů zodpovídá celé představenstvo, denní kontrolu jakosti práce bude provádět zootechnik Ondřej Kušník a nedostatky bude každý týden hlásit představenstvu družstva, které zjedná nápravu.

Za vypracování celoročního výrobního plánu a zpracování závěrky hospodaření JZD zodpovídá předseda JZD Josef Bláha a účetní družstva Rudolf Šmahel.

Vydávání krmiv v družstvu včetně sena bude provádět skladník Josef Pilař.

Dosídlení JZD

Při stávajícím počtu pracovních sil a s přihlédnutím k jejich stáří je nutné, aby bylo ze strany ONV provedeno do jarních prací 1959, dosídlení. S dosídlením je potřeba vyřešit možnosti dalších adaptací, neboť jsou k dispozici pouze dvě bytové jednotky. V družstvu se však jeví potřeba alespoň pěti rodin po dvou pracovních silách. S dosídlením je nutno počítat i proto, že stav hovězího dobytka se zvýší ze 111 ks na 150 ks a tak bude muset být počet pracovníků zvýšen, čímž se zkrátí pracovníci pro rostlinnou výrobu. Nebude-li však dosídlení vyřešeno, musí být za každou cenu zajištěna stálá brigádnická výpomoc v počtu 10 lidí.

R o k 1 9 5 9

Projekt HTÚP JZD černá v Pošumaví

Tento projekt Hospodářsko-technických úprav / HTÚP/ zpracoval Ing. Josef Zolman z Krajského státního ústavu pro projektování zemědělské a lesnické výroby.

Z něho je možno čerpat dostatek materiálů týkající se tehdejšího JZD.

Hospodářská poloha obce

Obec se nachází v západní části okresu Český Krumlov, od kterého je vzdálena 21 km a prochází jí silnice II. řádu spojující Český Krumlov s Horní Planou. Železniční nádraží je od středu obce dva kilometry, Horní Planá, kde je mlékárna, je vzdálena 7 km. STS je v sousední obci Mokrá.

Obcí vedou autobusové linky Český Krumlov-Horní Planá a Horní Planá-Frymburk. V místě je pošta, škola, ředitelství ČSSS, obchod, hostinec a Výrobna ovocných šťav.

Poměry členů JZD

JZD Černá má 25 členů, průměrné stáří je 48 roků a věkové rozvrstvení je následující:

skupina 16 – 20 roků	-	1 člen	skupina 21 – 30 roků	-	3 členové
31 – 40 roků	-	7 členů	41 – 50 roků	-	5 členů
51 – 60 roků	-	5 členů	61 – 70 roků	-	4 členové

Z celkového počtu 25 členů jsou 4 přestárlí, 3 jsou dlouhodobě nemocní. Mimo účetního všichni funkcionáři manuálně pracují, předseda JZD je placen ONV.

Společné zařízení členů JZD

V hospodářské budově čp. 15 byla provedena adaptace stáje pro 48 ks dojnic, dále jsou zde umístěni koně a odstavená telata. V čp. 4 byla provedena vnitřní úprava stáje pro prasnice se selaty.

Nová výstavba společného zařízení nebyla ještě projektována z důvodů nejisté stability.

Budova čp. 1, kde jsou umístěni vepři na žír, je po zdravotní stránce závadná a nelze ji adaptovat z důvodů starého nízkého klenutí a pro všeobecný špatný stav zdiva a střechy.

Mladý dobytek je ustájen v budově vedle kravína, která byla pro tyto účely vnitřně upravena. Drůbežárna je vybudována z dřívější kůlny pro hospodářské stroje a je částečně vnitřně upravena.

Skladovací prostory se nacházejí nad jednotlivými stájemi a jsou vcelku prostorově postačující pro současný stav hospodářského zvířectva.

JZD vlastní tyto stroje a náradí:

brány koňské	-	7 ks	secí stroje	-	3 ks
vozy na pneumatikách	-	2 ks	vozy žebřinové	-	6 ks
pluhy koňské	-	4 ks	žací stroje	-	4 ks
obraceče sena	-	4 ks	pohrabovače	-	2 ks
výfuk na seno	-	1 ks	mlátička	-	1 ks
řezačka výfuková	-	1 ks	zrnočet	-	1 ks
voznice	-	2 ks	šrotovník	-	2 ks
vyoravač brambor	-	2 ks	rozmetadlo hnoje	-	2 ks
čistící mlýnek	-	1 ks	plečka koňská	-	1 ks
trier	-	1 ks	decimálka	-	1 ks

Stavy hospodářského zvířectva

Hovězího dobytka bylo celkem 115 ks, z toho dojnice 48 ks, mladý dobytek 38 ks, telata do 3 měsíců 14 ks a telata od 3 do 6 měsíců 15 ks.

Vepřového dobytka celkem 68 ks, z toho prasnice 9 ks, běhouni 38 ks, selata 20 ks a kanec 1 ks.

JZD mělo 8 ks koní a 294 ks drůbeže, z toho 107 ks slepic a 187 ks kuřat.

Výše pracovní jednotky

Je uveden stav z roku 1957, kdy bylo vyplaceno na pracovní jednotku 10 Kčs a dále naturálie, které činily 2, 90 kg zrna a 3 kg brambor na pracovní jednotku.

Přehled půdního fondu

Výměra zemědělské půdy intenzivně obdělávané činí 127, 95 ha, z toho je orné půdy je 105, 23 ha.

Výměra zemědělské půdy extenzivně obdělávané činí 80, 77 ha, veškerá výměra je v lukách a pastvinách.

Na jednu pracovní sílu připadá při současném stavu 7, 10 ha zemědělské půdy, z toho ,85 ha orné půdy, intenzivně obdělávané.

Poměr kultur v % zemědělské půdy

Kultura	Intenzivní půda		Extenzivní půda	
	výměra v ha	%	výměra v ha	%
Role	105,23	82,24	-	-
Louky	22,72	17,76	51,46	63,71
Pastviny	-	-	29,31	36,29
Celkem	127,95	100	80,77	100

Osevní postup a osev plodin

Je navrhován osmihonný osevní postup o výměře 105, 23 ha orné půdy. Přídvorský postup stejně jako obilnářsko-pícninářský se nedoporučují, jelikož převažují pastviny a louky, které jsou navíc zamokřené a neschopné polního obdělání.

Plodina k osevu, sadbě	výměra plodiny v ha	% z plochy
pšenice	4,76	4,5
žito	14,55	13,8
ječmen	20,80	19,8
oves	12,59	11,8
směska na zrno	5,68	5,4
obilniny celkem	58,38	55,3
len	4,00	3,9
brambory	12,06	11,4
tuřín	0,50	0,5
jetelotrávy	22,53	21,5
směsky na siláž	7,76	7,4
CELKEM ORNÁ PUDA	105,23	100,0

Přehled živočišné výroby

Druh zvířat	Počet kusů	V D J
Koně	8	10,4
Dojnice	48	48,0
Telata do 3 měsíců	11	2,2
Telata 3 – 6 měsíců	9	3,6
Jalovice 6 – 12 měsíců	10	6,0
Jalovice 1 – 2 roky	26	20,8
Jalovice nad 2 roky	7	6,3
Býčci 6 – 12 měsíců	7	4,2
Býčci přes 1 rok	11	8,8

S o u č e t	129	99,9
Prasnice + kanec	10+1	4,4
Selata do 8 týdnů	20	0,4
Běhouni do 35 kg	10	1,0
Žír do 110 kg	21	3,15
Prasničky k chovu	3	1,80
S o u č e t	65	10,75
Slepice	250	1,25
Kuřata	150	0,37
S o u č e t	400	1,62
Celkem VDJ		122,67

VDJ na 100 ha celkové zemědělské půdy	-	58,9
VDJ na 100 ha intenzivně obdělávané půdy	-	117,0
Kusů hovězího dobytka na 100 ha zem. půdy	-	62

Seznam staveb a objektů

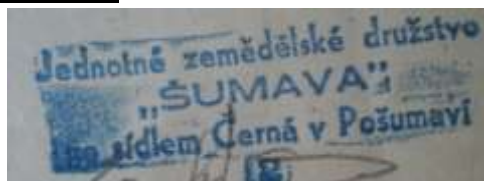
O b e c	čp	název stavby	vystaveno v roce	druh stavby	vybavení
Černá v Pošumaví	15	kravín	1850-1949	kámen cihla	hnojná drážka – do- jící zařízení vodovod
Černá v Pošumaví	15	odchovna ml. dob.	1850-1949	kámen cihla	vodovod
Černá v Pošumaví	15	sýpka	1850-1949	zděná krov dřevo	jednoduchá
Černá v Pošumaví	15	sýpka	1850-1949	zděná krov dřevo	jednoduchá
Černá v Pošumaví	U hřbi- tova	kolna	1900-1949	dřevěná uzavřená bedněná	jednoduchá
Černá v Pošumaví	1	sklad na slámu	1840-1949	bedněný s hliněnou výplní	jednoduchá
Černá v Pošumaví	1	vepřín	1850-1949	bedněný s hliněnou výplní	jednoduchá
Černá v Pošumaví		včelín	1953	dřevěný	14 úlů

Seznam členů JZD v roce 1959

Bláha Josef; Bláhová Marie; Bednář Václav; Bednářová Anežka; Čapková Marie; Dubovský Josef; Kušník Andrej; Kušnírová Anna; Mahr Rudolf; Mahrová Bohema; Machka Josef; Machková Marie; Macháčková Kristína; Pilař Josef; Pilařová-Brůžková Božena; Podroužek František; Podroužková Jitka; Strnad Jan; Strnadová Františka; Šmahel Rudolf; Šmahelová Eva; Šmahelová Augusta; Vácha Jan; Vácha Petr; Váchová Anna; Váchová Anna; Strnad Jindřich; Rosický Jan; Rosická Božena; Zášková Josef; Zášková Emilie.

Sloučení JZD Mokrá na Šumavě s JZD Černá v Pošumaví

Na členské schůzi dne 30. listopadu 1959 bylo jednáno o sloučení obou JZD, které pak od 1. ledna 1960 společně hospodařilo pod názvem JZD Šumava až do 31. srpna 1960, a od 1. září bylo začleněno do Státního statku, n. p. Černá v Pošumaví.

Funkcionáři nového sloučeného JZD

Na výroční schůzi JZD dne 12. února 1960 byl podán návrh na nové funkcionáře/
návrh je k dispozici pouze neoficiální v tužce, předpokládám, že byl na schůzi schválen – pozn. F.Z./

Předseda JZD	-	Václav Hykyš
Rostlinář	-	Ladislav Ťažký
Živočichář	-	Josef Zášková
Účetní	-	Rudolf Šmahel
Pokladník	-	Marie Mahrová
Skupináři	-	Josef Bláha a František Ondrovič
Skladníci	-	Rudolf Mahr a Hedvika Vyleťelová
Revizní komise	-	Josef Machka, Jan Rosický a Vilém Knotek
<u>Představenstvo JZD tvořili:</u>		Václav Hykyš, Josef Bláha, Marie Čapková, Rudolf Mahr, Ladislav Ťažký, Josef Zášková a Hedvika Vyleťelová.

Inventurní seznam budov převzatých z Mokrě

Obec	čp.	název stavby	vystaveno v roce	druh stavby	vybavení a cena v Kčs
Mokrá	11	kravín	1809-1954	kamenný	jednoduché 220 000
Mokrá	11	porodnice dojnic	1809-1955	kamenná	jednoduché 28 600
Mokrá	2	vepřín	1859-1959	kamenný	jednoduché 100 000
Mokrá	2	sklad	1859-1959	kamenný	jednoduché 17 000
Mokrá		drůbežárna	1954	zděná	jednoduché 58 000
Mokrá		silážní jáma	1955	cementová	kámen 2 000

**V roce 1960 Jednotné zemědělské družstvo ŠUMAVA
zaniklo začleněním do Státního statku Černá
v Pošumaví, n. p.**